

மகாபாரதவிலாசர்.

சூதுதுதி, யுரிதம்.

கருமபகவாநாநய, உ. 7. 1. 1. 1.

உ. வே. சாய்நாநய, தில், தீயகர்
தலைவாநய, 20.

இஃது

சரவணபுரம்.

சண்முகமுதலியாரவாகவால்
பார்வையிடப்பட்டது

—*—

புரசபாக்கம்.

எழுமலைப்பிள்ளையார்களால்

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்திலு

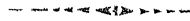
1889-ம் ஆண்டு

1889.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

ஸ்ரீ மகாபாரதவில்லாசம்,

குது-துகிலூரிசல்.

வெண்பா-இ-ம சங்கராபரணம்.

ஓதமகாபாரதத்தி லுள்ளபடி கரடகராச ச
குதுதுகிலூரியுஞ்சொல்லவே ஆதரவாயத
தஞ்சமெணறிககுமெங்கள் காமகேழ ஊழகனா
கஞ்சு அஞ்சுஞ செஞ்சரணவகாபடி.

முருகா-தேவதீரம்.

விருத்தம்-இராகம்-தேவரவி.

சரணபவனேபோற்றி சங்கராசமகனேபோற்றி
அரிசுருமருகாபோற்றி ஆதாமமுடனேபோற்றி
திருகளாகுகளேபோற்றி செங்கைமேலவ கீனப்பற்றி
கரிமுதகனையவெங்கள் கருகனேபோற்றிப்பற்றி

சிவபிரான்கேதாதீரம்.

விருத்தம்-இ-ம்-ஆரம்-பைரவி

திங்கள்செஞ்சடையாயபோற்றி கிர்புரமேரி காலபோற்றி
மக்கைபோபாகுடேற்றி மாக மமுடரிசகாயபோற்றி
துகவெண்விடையாயபோற்றி துலககுழக்கனாபப்பாற்றி
எங்கள்வகனேபோற்றி செங்கைமேலவ கீனப்பற்றி.

மகாவிஷ்ணுதீரத்தீரம்.

விருத்தம்-இராகம்-பைரவி

ஆரணப்பொருளேபோற்றி ஆகிலசாயகீனேபோற்றி
பாணகவனேபோற்றி பாண்டவர்சுயபோற்றி
வாரணமழக்கனேபோற்றி கருகாசகனேபோற்றி
காரணவஸ்தவன்களேபோற்றிப்பாற்றி.

உமையகனார்-இல-சுமிக்கும் சரஸ்வதிக்குத் தேத்திரம்

விருத்தம்-இ-ம் கரம்போதி,

திருவளருலகம்போறநுஞ் சிலகாமித்தரப்போற்றி

மருடலர்க்கம்பலமேவு மாதூலட்சுமியப்போற்றி

மருவளர்க்கலைகளசெலவி மகத்தானமதரவாக்கு

தருஞ்சரஸ்வதியேயுநதன் றுளினைக்கமலம்போற்றி

வியையகாதேத்திரம்-தரு-இ-ம்-பைரவி.

நீதரசரணம் விநோதசரணம்

ஆகாரமகணநதசரணம்

திதேததமில்லாமலிந்தத்தமிழுக்குத்

திருவருளசெய்து தினககக்கவேணுஞ்

சுவசையரி யுலகுகளையுதவுநதன்யுதவுதருள்

(நீதா)

சுப்பிரமணியர்-நீதரத்திரம்,

தயயரசரணமென்-னையரசரணம்

மெயயாவேவமுருகைய சரணம்

ஓய்ய ரமாமலி-லேறிவகதேதயேழ

உரைசருகமமிழுக்குதவிசெய்யவேணும்

ஒருபுககனிபதுகொண்டிடஉலகத்தனைவலம்வந்திடும்

(நீதா)

பாமசிவன்-நீதரத்திரம்.

புகாசரணம்-விவேகசரணம்

வாகனநீதரவகையார பாகாசரணம்

பாகாநவந்தத்-கமிழுக்குதவிசெய்து

பலககவேணுககிப்பைபாலிககவேணும்

பலவிபுநதம் மதியுபுன-லருகுத்தனைசடைதவகிய

(ஏகா)

உமையவளதேத்திரம்,

மாலிசரணம்கபாவிசரணஞ்

விபிவிசாலதநிரிசுவிசரணம்

நமலிலத்தனிவித்தகாடகமேபாடவென்

ஞுவிலிருத்தநீநன்மைதரவேணும்

மகலாடமு-மதிருமபடி-கடவம்புரி-பதபங்கய

(மாவி 1)

விஷ்ணுதோத்திரம்

நந்தசரணமுதற்கச்சரணயதே

விந்தாசரணாவீந்தாசரணம்

எந்தாயிதறசொருவிககிளமுமில்லாம

விண்ணருள் தந்து நீ முன்னிறக்கவேணும்

புடமங்கையருடஇவகிதமுடன் மகுகள மடர்கிளிற் -ம் (கந்த')

சரஸ்வதிதோத்திரம்,

வாணிசரணஞ்சொல்-வேணிசரணமிகதி

ராணிசேர்புத்தகபாணிசரணம்

வாணுதலாலேசமஸ்வதிதேயயிந்த

மண்டமிழ்சொல்லல்லவாகுத்தரவேணும்

லர்தங்கியபிரமன்றிரு வுளமுக்காத-முடனே கிழ (வர)

மகுகளம்.

தரு-இ-ம்-ஆசாயேசிதிரிபுடைகளம்.

பல்லவி.

மங்களம்-ஜெப மங்களம்-சுப-மங்களம்-மங்களம்.

ஆறுபல்லவி.

தங்களிளம்பிறையுத்

தேசல்வநாகர

வாசமேவமயஞ்ஞ

சித்தர்களுதவ

ரித்தர்கள்புரி

திநிடனவில ச

மலைகளெனுமா

தனகுஞ்சடைமுடியுத்

பரணமுநகொன்றையும

ஞ னுதிபனென்றம்

முத்தர்கள் ததவை

சுத்தர்கள்பரவிய

மெப்போர்க்கும்

துமைபார்க்கும் (உங்க)

சரணங்கள்.

செகமேல்வருமாயை

தவறாமல்வகைஞ்ஞன

வருதேசிகனாக

குருந தன்செல்லென்

சிறுபிறைவிதல்குற

சுராபதிநிரிமகள்

நனைத்துந்

மளிக்கும்

விருக்கும்

முகர்க்குஞ்

மகவளளிக்குஞ்

தெய்வ நைககுஞ்

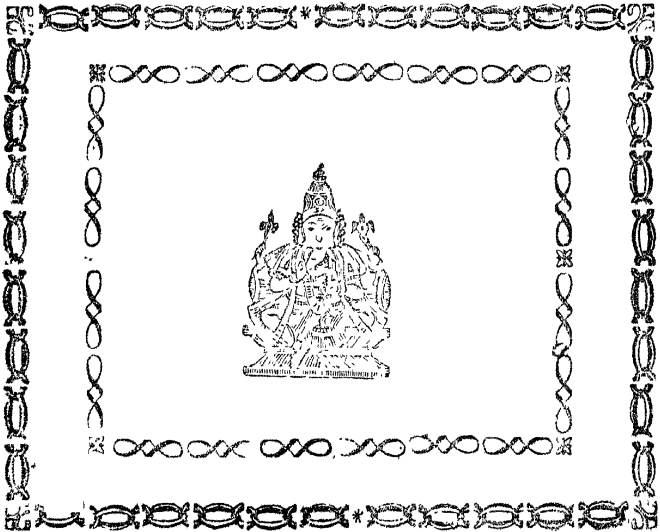
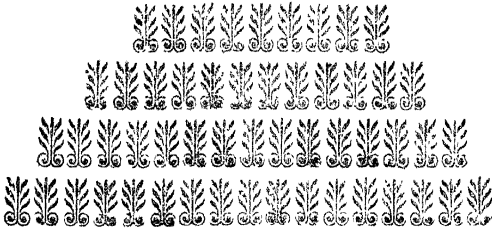
சூ த- தி வி லு ரி த ல்

கிராமகணக்குள்
கிராமகணக்கும்
சீருவாவுருகூடல்
பேரிலாவுகள்
செகதமிழக்கவிராமச்
சந்தாமாடப்பாட

கலைமகளுக்கும்
முயலைவண்ணனுக்கும்
தகிலுரிதலைப்
ஊடகமுறைசெய்த
சாதிரித்தனக்குள்
மனச்சொண்டவாக்குகுஜெயம

விவையகர்வரும்-பொதுவிருத்தம்-இ-ரீதாடி.

ஆதமும்தியாகியருமறைபொருளுமாகி
விருத்தவாரதமாகியெய்தப்பொருடானேயாகும்
இதேவணியளித்தவிற்றையாருமுதல்வருன
ககதமாமலாததள்ளிவயியகரைபதவருகின்றார்,

விநாயகர்வருகிறதரு-இ-ம்-பூரிகல்பாணி-ஆதிதளம்,
பல்லவி:

தர்மவிநாயகர்சாமிதேவந்தார்அருள்புரிந்திட,
தர்மவிநாயகர்சாமிதேவந்தார்.

அதுபல்லவி,

நன்மையிசர்சென்னைபுனைபாக்கத்தில்

விவதவிராயபர்வீதிரில்வந்துகுடிக்கொண்ட

உல்லபைப்பெண்மணவாளர்-கல்ல

கல்விதரும்கிர்பை யாளர் ஏழில்

வசைகத்தினில்-மேவுமுக்கிய-தேவருக்குமே-யாலருக்குகல்

வளமிகும்பலகலைபயின்றிட

வளமிதக்கின-னருளசுரகூடேதே

(தர்ம)

சரணங்கள்.

*மங்கையுண்மயருளங்குசு

பர்சர்-கருணாவீணை

மல்லன்மருகுமம்

உல்லபைப்பிராணைசர்

தங்கும்பலகலைதற்கருளும்

நேசர்-கொடிசூரியப்பிரகாசர்

கஞ்சமென்றேரிடநெஞ்சத்தலில்வாசர்

பொங்குஜமுக்கூரனை

வாட்டிய

ஸ்ரீரண்வெற்றினில்பாந்தர்

திட்டிய

ஐங்கரணைநல்லமுடிசெய்

தூட்டிய

ஒளவைக்கிண்கலாயத்தை

காட்டிய

ஆகமெய்ச்சுதர்வேதமொய்பொரு

ளாயிருப்பவாதுசிறப்பவர்

அங்குமிருப்பவரெங்குமிருப்பவர்

ராணைமுத்தவாமேயுவிசுத்தவர்

(தர்ம)

கட்டியக்காரன்வருகிறபொதுவீருத்தம்

இராகம்-சகஸ்ரபரணம்

மட்டில்லாக்கீர்த்திபெற்றமதிசுலக்கொழுந்தோனித்த

அட்டிக்கெல்லாக்காக்குமடல்பெருமார்சர்கோமான்

துட்டரையடக்கும் விமன் துரியமாராசன்வாசம்

கூட்டியக்காரன்வந்துகளரியிறறேன்றினுனை.

சுடீயுயர்வரன்வருகிற-தரு-இ ம-சக-ராடரணம்

மீசுரகாளம்.

பல்லவி.

வாசந்தமயக்காரவிவாதான்
 ராசனதுரியோதனராஜாஜகெப்பிர

மக

அதுடல்லவி.

தலையிற்பன்முருமலை
 சமுதாபுபாபென
 வலபகளிமுடிதளிவ
 வஸ்திரவல்லவாட்டி

துலங்கையிற்
 நிலங்கவகு
 தரிததுகரிசக
 னிரிதது

சரணங்கள்.

வலுவாய்ச்சல்லநத்தட்டி-வரிசையாய்ச்சைசுட்டி

வலதகையிலீச
 மறுமன்னர்பயப்பட

முதுங்கியங்க
 வநுகிட

மருமண்டலகிபதிகளவகெதி
 மதிசுலாதனில்வருதாரந்தர
 சமயமதிதுவெகுசமயமதிதுவென

ரடிடணிகிவிநாமிகுதது
 தரிபணம்றிதிமநிழ்பனவகதி
 சனையிலைவருமபுகழிபுள

கட்டியங்காரன்

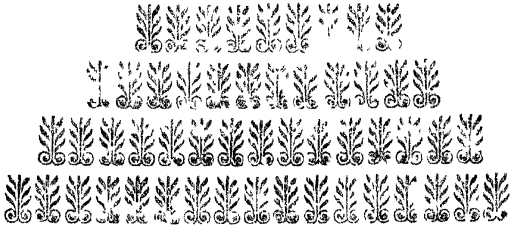
வசனம் அகேதெப்படி பென்றால் யேகசக்கிராதி பதியான
 சந்தரவய்ச உதாராகுறான ருசபயங்காராச கெப்பிர ரசமாரகதர
 ண்ட ராசபரமீமஸ்வர ராசாதி ரசன் துரியோதன யகார

உலகுவுக்குவருகிறார் பட்டவர்த்தனர் மருடவர்த்தனர் சகலராசாக்களின்
 ஸ்ரீமருமெச்சரிக்கை ஆரடாடொலுவாசைகாரரே சீக்கிரமாய்க்கொலுவை
 அலங்காரம்பண்ணும்பிள்ளாய்.

பொது-விருத்தம்.

ஒலிகடல்சூழியின்பவுலகெலாமொருகிடக்கீழ்
 இலகவேயாளவல்லரசாதிராசனா
 வலுமையில்கிசு விரமமாதிரிகேரணன்நன்
 குலவியவழிக்குமிக்கெடுவலுவுகருவருகினுளே.

(வ-ம்) அகோதெப்படியென்றால் பாண்டவாசைப்பெய்த நூராசகயா
 கத்துக்கு துரியோதனமேயென்பாய் நுகுகபயியுடைய உலகவிடத்தி
 லேகடக்கிழைப்புகளென்பையுத்திரியோதனமக ராசையபார்த்துவிடா
 மையிலுலகமனசுளாந்து அளகிடுபுரமவாதுகேர்த்து எவயிகத்திலு
 யுமபாண்டவரீனமேயுஞ்சயது அவாசனாகுபெய்க்கித்த நூராசகியந
 தையும செல்வதம்படிப்பறிக்கவேறுபெய்கு பூலெ. சன் டெய்யுமபடி
 யாய் துரியோதனமாராசன்வெகலுபுகருவருகினுளே.

துரியோதனமேயுத்திரியோதனமக-ராசையபார்த்துவிடா-மையிலு-யுமபாண்டவரீனமேயுஞ்சயது-அவாசனாகுபெய்க்கித்த-நூராசகியந-தையும-செல்வதம்படிப்பறிக்கவேறுபெய்கு-பூலெ. சன் டெய்யுமபடி-யாய் துரியோதனமாராசன்வெகலுபுகருவருகினுளே.

பல்லவி.

ராஜா திராஜன்மகா ராஜன்
ராஜமார்த்தாண்டன் வந்தான்

தரியோதன
கொலுவிருக்க

அதுபல்லவி

சேகமீனிஷ்டமவ்விதரன்சுருனிகர்னன்-துற்சாதனன்
மாசிலாத் துரோணன் கிர்பன் அஸ்வத்தாமன் மெய்ப்பாய்வா (ரா)

சரணங்கள்

ஏகப்பூச்சக்கரக்குடை	சுவ்விய
எதுரெதிரம்வ்னர்காங்	சூலிக்க
வாயையறவக்ககாடி	பிடிக்க
வையியர்வெற்றிகளைப்	படிக்க
தோகையர்வெண்சாமரம்	விச
சொற்கடிவையா துதிகளைப்	பேச
யோனமா தரால	மேந்த
மெய்சூழல்காளாஞ்சி	யேத்த
போகதேபேர்திர	னென்ன
போகராஜேந்திர	னென்ன
பூரிகைபேரிகை-காக-கரா திகள்	
நீடியவர்கடல்-போலெளிமீறவே	
அந்தாரிவ்மெதிர்கந்தா	மென்றிட
முதியிதியிதாந்தாயி	மென்றிட
பம்பையதிர்கதிடசங்கு	முழுகிட
இலங்கிந்தமுடனவெகுமன்-ளகர்முடன்	(இரிராஜி)

கட்டியக்காரன் எச்சரிக்கை.

ஆசிரிய-விருத்தம்.

மணிமகுடமன்னவர்க் கிருபுரநெருங்கவே
மருமலர்வணங்குவரவே
வயிரியர்கள் விருதுகள் படிக்கவே விலைமாதர்
வரிசைநடனம்புரியவே
அணிகொண்டகுதிரைப்பெரும்படைநெருங்கவே
ஆனையின்றுள்ளுமுழவே
அமுச்சர்களினங்கவே பிரதானிசேரூபதிக
ளங்கங்குதங்குரவே

பணிலிடைக்காரருத்திருவழிவணக்கவே
 பார்த்தீபர்வணக்கிவரவே
 பாவையர்கள்வெண்சாமரங்கள் தமைவிசவே
 பம்பைதூத்தமிகுமுறவே
 துணிகொண்டநவரத்தினசீமர்சனக்கொலுவில்
 சீருடனேயரகசெய்ய
 பீரன் துரியோதனமகாராசன்வருகிறார்
 செனக்களேஎச்சரிக்கை,
 துரியோதனன்-கி வலோத்துதிக்கும்-விருத்தம்.

தங்கேவாரண்டரண் சாசகரமெவையுத்தத்து
 விக்வேயாபித்தூய்க்குருமீமன்மைமுத்தொழில்கடாத்திய
 பக்குவமுண்டயாநாபா தக்கைப்பெறறோக்கெல்லாம்
 கைச்சனிபோல்விளங்குங்கடவுள்செஞ்சாரணம்பேற்றி.
 துரியோதனன்செல்லிசுத்தம்.

பஞ்சபாண்டவர்களுக்குப் பாதிநாடளித்ததாலே
 பிஞ்சினூர்கெவக்கொண்டார்வீரமுன் லமுன்பெற்றார்
 எஞ்சலில்லாதாசுயாகமுஞ்சேயகரின்னம்
 கொஞ்சநாட்சென்றலிந்தகுவலயமுமுதன் கொண்டார்

வ-ம், கேட்டீர்களே இராஜஇராஜாக்களேபாண்டவர்களுக்குநான்
 பாதிநாடுகொடுத்தபடியினாலே கொவத்தினலும் வீரக்கீனலும் செல்
 வத்தினலும்பிஞ்சிப்போனர்கள் ஒருவராலும்செய்யப்படுவாக இராசசு
 யாகமும் செய்தார்களின் னும் கொஞ்சநாட்சேயகரி
 ம் தவர்களேகைக்கெள்வார்களினிஎன்னசெய்யப்படுவாகிற்றென் இராசாக்க
 களே.

* கர்னன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்லிசுத்தம்.

மன்னவன்சுருமராசமகாராசன்சுயயாகம்
 இசிலக்கனிற்செய்யாதபோலெவச்செய்துகீ.த்திபெற்றார்
 இன்னுமக்கவர்க்கொப்பாகவொருவருமுலசிலில்லை
 தவ்னுயிவ்வுலகைகொல்லாததுஜக்கட்டியவயேயளவார்.

வ-ம், துரியோதனமகாராசனே தருமராசன்செய்கராசசுயாகத்தை
 ப்போல்ஆர்கான்செய்யப்பயாநிராகள்ஆவர்களுக்குச்சமனமாதயாரை
 ச்சொல்லலாமஇன்னஞ்சிலகனைக்குஉலகமெல்லாரவர்களேயாளவர்கள்
 போலத்தேதாறுது உங்கள்ரிவாகயிப்படியிருந்தலென்னசெய்லாந்து
 நியோதனமகாராசனே.

சகுனி துரியோ தனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

எருமுமவளினை தகாலெருதுச்மசினங்கொண்டாரும்
பாரித்தேன்கொட்டாவிட்டால்பகர்பிள்ளைபுச்சிபாரும்
கூரியசிக்கஞ்சும்மாருகைக்குள்ளேயொடுக்கக்கண்டால்
வீரியஞ்செலுத்தியானேமேலவிழந்தடிக்கிடாதோ.

(வ-ம்-)சேருமளன் னுசைமரு மஃனா துரியோ தனமகாரசனே ஈருமு
கிறவன் இளப்பமாலைஎருது உச்சினங்கொண்டாடா தாலுநிங்கியிருந்தால்
பாண்டவர்கள் அடித்தது ஆட்டந்தான் பிடித்ததுபெண்டி தான் துரியோ த
னமகாரசனே.

தூர்சாதனன் - துரியோ தனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

செழிப்புடனேவாபெற்றமசெல்வமுற்புகழுங்கண்டு
பழிப்புடனீடுநுக்குமபருவமுமெண்ணிப்பார்த்தால்
வழிப்படுக்ககிரேன்முன்னே வன்பகல்மழுகிறும்பே ல்
இழிப்படுஞ்சுந்திரன்போலிருக்குதுன் செங்காலன்னே

(வ-ம்-)கேரு ம அண்ணாவிவதருமபுத்திரர்கள் பெற்றிருக்கிற செல்வத்
தையுமகீர்த்தியையுமு ப்போபுர் பார்ச்சலாபகற்காலக்கிலேசூரியன் முன்
னேமழுக்கிப்போனசுந்திரனபோலிருக்கின்ற து உண்ணுடையசெக்கோல்
அண்ணா இசற்கென்னசெய்யல ம்,

துரியோ தனன் - தூர்சாதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆமிதவெய்காங் கம்பியடக்கினுமிருந்தோமா ளும்
பூமியையுமுடி சாமபுத்திரனையாகசெய்வான்
தாமிஷஞ்செயவாற்பின்புசா திக்கக்கூடாதந்த
வேமமாயைவரவசல்வமகீர்த்தேவாருபாயஞ்சொல்வீர்.

(வ-ம்.) ஆமாதூர்ச்சாதன இனிநாமகம்மாயடக்கிநுந்தால் பூமியெ
ல்லாம்பஞ்சபாண்டவர்களேயாள்வார்களை இனிநாமகம்மாயிருக்கலாகா து
தர்மபுத்திரர்களை எந்தவிடத்திலையும் வெல்லும்படிக்குறூருபாயத்தை
தரிதடிச்சொல்லுங்கள்பார்க்கபோமசடையோர்களே.

தூர்சாதனன் - துரியோ தனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

குஞ்சரக்குதிரைதேராற்கொல்வதற்குபாயமுண்டு
நஞ்சினே பூட்டிக்கொல்லமெக்குள்ளேசமர்த்தமுண்டு
கஞ்சனைபாலெகொல்லமுமனாஞ்சகுனியுண்டு
பஞ்சபாண்டவரைக்கொல்லபாரமே சொல்வ யன்னே

(வ-ம்.)கேளுந் துண்ணுவ ஆணையின்பேரிலும் குகியை யிங் பேரிலும்
 சத்தினின்பேரிலும் நெய்க்கொல்லுகிறதற்கு அனாதமடபாயமுண்டி விஷ
 ம்களை யூட்டிக் கொல்லுகிறதற்கு வெக்டுக்குள்ளே சாமர்த்தியமுண்டுவஞ்
 சனை துரோகஞ்செய்து கொல்லுகிறதற்கு சகுனிமாமனுண்டு பாண்டவாக
 ளை வெக்டுக்கொடி வகுபெரிதாய்ச்சொல்லவேண்டாம அண்ணை

காணவ துற்சாதனனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

ஒருகளை பாலைபந்தையர் தைபஞ்சுபாண்டவர்களைக்
 கருவருத்திடசமர்த்தன்கானானுலிருக்குமபோது
 மருவென்னமாமனைன்னவஞ்சனைவிஷமகொண்ட
 பருவமில்லாதவர்க்குதபாரதரிபன்முனைவெசொன்றாய்

(வ-ம்.)கேளுந் துற்சாதனமகாராசனே ஒருசுருகணையில் பாண்டவர்
 களைக்கருவருகதுப்போடசமர்த்தன்கானானிவீகியிருக்கவஞ்சனைபா
 ளுமவிஷத்தினாலும் உபாயசர்ப்பனையினாலும் கொல்லலாமென்றுசாரி
 ல்லாதவர்க்குத்தையை இத்தராசனை யிலேபேசலாமோ துற்சாதனமகரா
 சனே.

சகுனி-கர்னனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

மைக்கண் துரோபதைக்காயன்றுவளைத்தவில்லடிபட்டங்கே
 மிக்கதொர்சலிததும்பாரில்வீழாததமறகிட்டாயே
 அக்கணம்விசயன்செய்தஆன்மையைப்பார்த்திருந்து
 வெட்கமில்லாமற்குவின்பேச்சுபேசலாமோ

(வ-ம்.)கேளுவகர்னமகாராசனே ஒருதுரோபதைக்ககவில்லையோக்க
 ப்போம்போதுயத்தவிவலினாலையடிபட்டங்கேழீழியுமுதுஉதைத்துக்கொ
 ண்டதமறத்துவிட்டைய அக்கட்சணத்திலே அச்சுனராசனககண
 டையதுரோணியைச்செலுத்தினதைப்பார்த்திருத்தும்வின்பேச்சைபேச
 லாமோகாமகாராசனே.

சகுனி-துரியோதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

தப்புறிபாண்டவர்களைச் சண்டையாலகாமால்
 இயிற்படுவதாகாதவெழுந்தபிலுமாகாது
 ஒப்புறுகபடவஞ்சகுதிமுள்வெல்லலாகும்
 ஒப்புறவிதுவல்லாம்பிவான்றாலும்வெல்லமாட்டோம்

(வ-ம்.)கேளுவளன்னசமருமகளுனதுரியேதனமகாராசனே அக்கப்
 பாண்டவர்களைச்சண்டைசெய்துவெல்லம்மாலேஇயிறப்பிலுமாகாது
 இவனம்பபடியேழுமிறப்பிறந்தாலுமவெல்லக்கூடவஞ்சனை

ணிசூதினாலே வெல்லலாமேயல்லாமல்மற்றபடிஒன்றாலும் வெல்லமாட்டேமஎன்றொசைமருமகனான துரியோதனமகாராசனே.

துரியோதனன்சகுனிக்குச்சொல்-விருத்தம்

ஆமாமெய்தான்னப்படிதானேசெய்வோம்
மாமாசொன்னதுவேபுத்திமாமாவென்னருடிகவாரும்
ஏமாசதிசூதினாலேயெப்படிவெல்லவோமத்தச்
சாமார்த்தியமின்னதென்றுசட்டமயுரைசெய்யீரே.

(வ-ம்)-ஆஹர் ஆஹர் ஆஹர் அதுவேசரி அதுவேசரி கருத்தருள் அதுவேபுத்திலும்மாமாஎன்னருடிகவாரூசூதுமெய்வல்லமென்று சொன்னீரல்லவா அசைவுபாயசகை நன்றாயதெரியுபபடி சொல்லவேணும் என்மாமாவே.

சகுனி-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மண்டபமொன்றுசெய்துமற்றத்தாமண்டபத்தை
கண்டிடவரவழைத்தேகாண்பித்தூடொழுதுபோக்கி
அண்டியேசொக்கட்டரையையிடுதநினைசையச்செய்து
வண்டிறலைவத்தக்கள்வழிவெல்லக்கெவிதனத்தாரேன்.

(வ-ம்)-ஆஹர்என்றொசைமருமகனான துரியோதனமகாராசனேபுத்தியொரு அலக்காரமண்டபஞ்செய்து அதைப்பார்க்கும்படியாயபாண்டவர்களை யழைப்பித்தது அதைக்காண்பித்தது போசனஞ்செய்சுபின்புடொழுது போகவேண்டுமென்று சொக்கட்டுச்சொல்லுபாண்டவர்களைத்தேநாகடித்தது அவர்களை நோக்கி நோக்கிப்பண்டாரவர்களை யெல்லாம் உணக்கேவரும்படியாகக்கெவித்துக்கொண்டேன் என்மொத்தைப்பாரும் மருமகனே.

பொதுவிருத்தம்.

வெற்றிசேர்கானன்சொல்லுல்லினையதப்பிசொல்லும்
மற்றவர்களைஎனமுத்ததன்மாமன்சொன்ன
குற்றமாஞ்சகுனிசொல்லேக்குறமொழியாகவெண்ணி
கொற்றவக்துரியனுசைகொள்ளுயான் னுள்ளுவாரேன்.

துரியோதனன்சகுனிக்குச்சொல்-தரு

இம்-கண்டா-அடதாளசாப்பு;

கண்ணிகம்.

உன்னாலேயல்லோநாணுலகத்தையள்வது
உன்னையல்லாலெனக்குற்றதுண்புண்டோ

சகுனிமாமா-இனி
சகுனிமாமா

எண்ணிலயாகுமோவிந்தமேசஞ்செய்ய
 எண்ணெண்ணையேபோற்றவைப்பாயே
 சமையத்துக்கேற்றசுருவேகித்துச்சொன்னுப்
 தந்திராநிந்திரசாலவெவர்சொல்லவர்
 நம்மைபோலும்பாண்டவர்கடாளலச்சுகீக
 நாடுககரமுநாமாளவேணுவே
 சிங்காரமயாகுஞ்செய்தழைப்பித்தாரே
 செல்லமங்கடிகுகொண்டெல்லோருமேபோனுவே
 பங்காளியென்னறண்ணியாராமறபோனுவே
 பத்திந்தபுகெனஞாயபாரத்திருந்தார்களே
 துன்னியபாண்டவர்சிவ்வொற்றெய்தாராளே
 துற்சைத்திறகிப்பேரதுவைதவிசயவத்துதை
 மன்னவென்மெண்ணிமகியாமறபோனுவே
 மரியாகைசெய்துவணவகாதிருந்தாரே
 பஞ்சவசிகளிடம்சொன்னதுபாதிபாதமல்
 பட்டிதுரேரபகைஎண்ணப்பார்த்துநகைத்தாரே
 கொஞ்சமாளண்ணிசமலுமககமைத்தாரே
 சூக்கசினிதிக்குவென்றவெடகவகெடுகாரே
 நீலிபுறிக்கநிலத்திலிருந்தேவீண
 நினைக்கநீனைக்ககெடுப்பாறியசியுதை
 வேலிக்குமுட்டேசடகதா... வரத்தாபிக
 வெஞ்சினைநீறநதிவேவேககிடை... நதிக்க
 எத்துகளுக்கு... விசுகைகாணாநக...
 எப்படியானது... மறக்க... னுமென்றோ
 குத்திசைபாண்டவா... வக... பரலென்
 குலமெய்வம... யைத்துக்குடிபிட்ட...
 சொக்கட்டாள்பாண்டவ... நதி...
 துறையாகவைத்தநாள்சொன்னப...
 கைக்குக்கண்ணு...
 கார்த்தாலு... சா... னீயெயென்

சகுனிமாமா-...
 சகுனிமாமா
 சகுனிமாமா-...
 சகுனிமாமா
 சகுனிமாமா-...
 சகுனிமாமா
 சகுனிமாமம்மமை
 சகுனிமாமாமம்மை
 சகுனிமாமா
 சகுனிமாமா-...
 சகுனிமாமா
 சகுனிமாமாமா-...
 சகுனிமாமாம
 சகுனிமாமாம
 சகுனிமாமாமா
 சகுனிமாமாம
 சகுனிமாமாம-...
 சகுனிமாமாம
 சகுனிமாமாம-...
 சகுனிமாமாம
 சகுனிமாமாம-...
 சகுனிமாமாம
 சகுனிமாமாம
 சகுனிமாமாம-...
 சகுனிமாமாம
 சகுனிமாமாம-...
 சகுனிமாமாம

மெய்யுள் விழுந்தம.

இப்படிதன்மனத்திலிருந்துவிடுவொருமையெல்லாம்
 ஒப்புடன்துரியவன்சொல்லவெளமதுமகிழ்ந்துகேட்டி
 தப்புறுசகுனிபுன்னேசாநரியமகிரத்தை
 தப்புறவெவருங்கேட்டுச்செசெல்லவாண்டொல்லுவானே.

சகுனிதரியோதனனுக்குச்சொல்விருத்தம்.
 மண்டபமொன்றுண்டாக்கிப்பாண்டவானை
 வாவழைத்துக்காண்பித்துமகிழ்பேசி
 உண்டுமுதலானபின்புபெருமதுபோக
 வெருகாஞ்சுகாநிலமென்றுரைத்தோமான்
 தண்டுவருமதருமனுமபின்வானகமாட்டான்
 சபைதனிதருதாடுதறஞ்ச்சமமதிப்பான்
 வண்முனைநீரடியேபொயெனசமாததால்
 தாழ்வையெல்லாமமாதோர்க்கவகைசெயவேணை.

(வ-ம்)சேனா என்னுரைசமருமகளுனாதரியோதனமாகாராசனே நான்
 கொன்னபடி ஒருசபாமண்டபமுண்டாக்கினியேயானால் அதுனைக்கீழும்
 படியாய்ப்பாண்டவானை வழபித்தபோசளுக்கள் செய்தபிசுபுபொழு
 துபோகவேணாமென்று ஒரு ஆட்டமசொக்காட்டானுட்கேவன்கி மெனமு
 மதருமராசனும் சம்மதிப்பான் அப்போதுபகையவைத்தபுகையால் தி
 லேயுஅவர்கள்நாடுகாரமஆனைசேனைபண்டிபண்டாரம்ரொக்கோரான இ
 தமுதலாகியதெல்லாமுனக்கேவரும்படியாய்கெலித்தது தருகிறேன் பொ
 ருப என்சமாததைபாரும் தரியோதனமாகாரானே.

துரியோதனன்-விதூரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

மிகுநிறல்சிறியதநகைவிதூரனே வின்முள்ளபேருறி
 சகுனிமென்றாமல்சொல்வாகுகடாவுபாலகதாவே
 கமபுகவழுவாநடுகாரமுநாயேயுள்ள
 தருககருமிதவுமருசசமமதித்தானேசொல்விர்

(உ-ம்)சாரணமசாரணமவிதூரமாகாராசனேஎன்மாமனுரைசகுனிசொன்
 னவுபாயதகிணுலேபாண்டவா சேனாடையசெலவத்தைநானேயனுபவிக்க
 கபோகிறதுபோலத்தானுது அதுஉனக்குச்சம்மதித்தானே தெரியசொ
 ல்லுமையா.

விதூரன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்விருத்தம்.

பாதினாடளித்தவேபுபறிதுடனிலித்துகஞ்ச
 சூதினல்வெலவேமெறுசொல்லுவதுதருமந்தானு
 நீதியே, நிறையேயுயோநீசொல்லுகொடியவார்த்தை
 காதினுவகேட்கலாமோகனவினுகினைக்கலாமோ,

உ-ம்)சேனாமப்பாதுரியோதனபாண்டவர்களுக்குப் பாதிநாடுகொடுக்
 தோமே இப்போதவர்களை இக்கேயழைப்பதுகபமார்சுமாய்ச்செக்
 கட்டானுடச்செய்துமறுபடியும் அவர்களுக்கு கொடுத்தவிட்டவாட்டை

அபகரித்துக்கொள்ளுகிறதருமமா இதுநீதியா ஹரிஹரி இத்தவார்த்தை
யைகாதிவந்தேக்கப்போகாதகநவிவம்வினைக்கப்போகாத துரியோதன

துரியோதனன் விதரணுக்குச்சொல்விருத்தம்.

தீதாக்கிவனதுவாழ்வையுஞ்சிறப்பையுட்கொடுத்துத்தாக்கள்
மீதாக்கினைக்குத்தவ்வுடவிசேர திக்குக்கொடுத்தகாட்டை
வாதாடிபறித்துக்கொள்ளமணுநீதியிருக்குமேலுஞ்
சூதாடிபறித்துக்கொண்டால்தேவமுன் றுரைக்கலாமே.

வ-ம். ஆகா ஆகாநன்றாய்ச்சொன்னீரிசிறுமுத்துப்போகட்டுமென்றுபா
திக்காட்டைக்கொடுத்தால் அனைவைத்துக்கொண்டி அடக்கமாயிராமல்லு
ருவராலுஞ்செய்யப்போகாத இராசசயாகமும் செய்யலாமா ஒருபெண்
ணுப்பிறந்தவன் விரலத்தனைசிறிக்கு அந்ததுளபதைஎன்னைப்பார்த்
துகைக்கலாமா அப்படிப்பட்டதுவாருக்குக்கொடுத்தகாட்டை அடித்து
ப்பறித்துக்கொள்ளவேண்டும் அப்படிச்செய்யாமல் செக்கட்டாளுடிப்
பறித்துக்கொண்டால் இது அநாமமாபளாபளாநன்றாய்ச்சுது.

விதரண-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

கரவானசூதுவேண்டாம்கருநிலைக்கொடுத்தகாட்டை
தரவேணுமெனக்கென் றுக்கன் தசப்பன்கையோலைப்போனால்
பரிவாககாட்டை விடுபாண்டவர் வனாகவேட்காரர்கள்
வரவாருவுலகுநீயேயொருமிக்கயாள்வாய்ப்பா

(வ-ம்.) கேளுமப்பா துரியோதனசொக்கட்டானாடி உபாடமாய்காட்டை
ப்பறித்துக்கொள்ளவேணுமென்று தேவையில்லை மக்கொடுத்தகாட்டை
மறுபடியுக்கொடுக்கதுவாட்ச்சொல்லி உன்தகப்பன்கையோலைபோனால்
நதோஷமாகத்தானே காந்தகரத்தையுக்கொடுத்து விட்டுபாண்டவர்கள்
காட்டுக்குப்போய்சிவங்கள் அப்பால்நீயே இத்தவலககைதயாளலாம
நதபடி சூதாடிபறித்துக்கொள்ளுகிறதருமமா இவ்விலைதுரியோதன.

துரியோதனன் விதரணுக்குச்சொல்விருத்தம்

வாசலில்மரத்தைவைத்து வளர்த்திடமரம்வளர்ந்து
பேசவுந்தெருவிற்போறபேர்க்கதுமிழல்தத்தாப்போல்
சரசமும்வாழ்வுமன்னவஸ்திரமில்லாமிக்கே
ஆசையும்புமக்கே யாசில்பதுவேசொல்வாய்

வ-க்கேளும்சிறம்ப்பாவாசலிலேரிழவிருக்கவேண்டிமென்றுமாத்நைவைத்துதண்ணீர்வார்த்தைவளர்த்தால் மரமுழுதும்வளர்த்து உலோத்தெருவீர்ப்போகிறபோக்கு சிழல்சொடுத்தாற்போலிருக்கிறது உன்னுடைய உத்தை அடுத்தபடியே க்ருஸ் உனக்கு அன்னமும் உஸ்திரமும் க்கே ஆசையும் அன்புமக்கே பாண்டவாள்பேரிலே அப்படியானால் இதுமத்திரம சொல்லுவாய் இன்னமும் அனேகஞ்சொல்லுவாய்

விதரைய துரியோ தனனுக்குச்சொல்லிருத்தம்.

உற்றதுஞ்சொன்னே நீக்கினாருவருக்கொருவர்களுக்கில் பற்றியேயகையைக்கொண்டால்பாரில்மன்வளர்நகைப்பார் மற்றுமெம்மெழிகரித்துவஞ்சனை சொன்னேனென்று குற்றமெம்மெருசொன்னும்குறுகினிலேயுண்டே

(வ-ம்.) கேளுவப்பா துரியோ சனாபாண்டவர்களுக்கும் ஒருவருக்கொருவர்களை சச்சரவுபட்டால்மற்றாசாக்களெல்லாம் உழிப்பார்களென்கிற காரியத்தைச்சொன்னால் சொன்ன சொல்லுக்கேளாமல் வஞ்சனையா சொன்னேனென்று சொன்னால் இப்பிரான் வேறென்ன சொல்லப்போகிறேன் துரியோத்தன.

விதரன்-துரியோ தனனுக்குச்சொல்லிருத்தம்.

துன்னியகபடுஞ்சுதன் துறப்புத்திரமமொல்லாம் என்னிடத்தினிலேதானே இருக்குதுமெய்காண்டெய்தான் சொன்ன சொல்லுக்குத்தெய்துத்தெய்து நானையாலே பொன்னடி காலம் பாரறிபொறுத்துக்கொண்டேருவீரே.

(வ-ம்.) அப்பாசிறம்ப்பா அந்தமட்டிலேயோதும் என்னிடத்தில்கபடு ப்ருதுமதுறப்புத்தியும் அதுமமுக்கொண்டிருக்கிறதுபெரியோர்கள சொல்லப்பட்டவார்த்தையை தள்ளிவிடப்பட்டதுஷ்டசனமிருக்கிறது ஆகையால்வஞ்சுற்றத்தையெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டிம சரணம் சரணம்எழுந்திரும்பேய்வாரும்.

விதரன் துரியோ தனனுக்குச்சொல்லிருத்தம்

ஆற்றேதாருன்குக்கு அஷ்டமச்சனியோல்வாந்து தேன்றியசருளிமாமன் துறப்புத்தியாலேயுருகன் நீன்றன்வசகவாழ்வுமிழ்திடக்காலம்வந்தால் ஊன்றினப்பெரியோராவர்த்தையுனக்குமீமாவுனத்திடுதே.

(வ-ம்) ஆடாதிரியோதனுடன் ஹடையகுடிக்கு அஷ்டமச்சனிபோல்
 வந்துவாய்ச்சுருளியினுடைய தாமபுகதியில உன்னுடையசெங்கோலும்
 வாழவுயிழந்து போலிநதற்குக் காலமவந்துபோக்தகூனில் கல்லோகன
 வாரக்ஷை உன்செவிகேதமுமே யேறகாது மறறதெல்லாம அனுபவிக்
 வே ஹமதிரியோதனு

பொதுபிரகத்தம்

விநாணுக்கொலுவைவிட்டுவெருண்டிமேம்பாண்டிப்புக
 கிழமுடிவேகாறாணமகபடுசெய்சுருளிகாணா
 சகிசெயுக்காபிதறசாதனனுமற்றவருக்கா
 நிதிசருமண்டபத்தைநிமிசுத்தெடாடகிணை.

திரியோதிரன்-ஹம்சாநவனுக்குச்சொல்லிருத்தம்

கம்பிதற்காசனூதாமிஷ்டாபிராமல்
 காபிதற்கிரச்சிற்றகனவிசித்திரமுத்தேதாய்க்
 வும்பருமகிழக்ககவொருநிப்பசாநிதன்னை
 கமமுடகொலுவுக்கிப்போகளிநாமாயழைப்பிப்பாயே.

(வ-ம்) ஆடாகம்பிதற்காதனு இப்பேர்தமிஷ்டாபிராமல்சிற்பசாஸ்கி
 ரமெல்லாமகன்றாய்கரைகண்டவனுசொருநிப்பசாஸ்கிரிபையழைப்பியும
 தம்பிதற்காதனு.

ஹம்சாதனன்சொல்-வசனம்

அப்படியேயழைப்பிக்கிறேன்.

ஹம்சாதனன்சேர்வைக்காரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

ஆரடசேர்வைக்காராஅதிக்கிரமாயேயா
 பாரடபுகழைப்பெற்றார்ந்தீபனழைத்தானென்று
 சாரமாநுசொககிற்றாசாரியையிட்சனத்தில்
 சிருடன்கொலுவுக்கிப்போ சிக்கிரமாய்வரச்சொல்லாயே

(வ-ம்) ஆரடசேர்வைக்காராஜாதிராஜனுதிரியோதனமகாராசன்
 அழைத்தானென்றுகம்முடையசிற்பாசாரியை இக்கட்சனகொலுவுக
 குவரச்செய்யும்பிள்ளைய்சேர்வைக்காரா.

சேர்வைக்காரன்சொல்-வசனம்

அப்படியேவரச்செய்கிறேன்-சுவாமி,

சேர்வைக்காரன்சேவகனுக்குச்சொல்லுகி

மப்புபவிராசிற்பவையிப்போ
 ஒப்புடனழைத்துக்கொப்பனவாடா

(வ-ம்) ஆரடாசேஷகாசிந் பாசாரியை ஆதிசீக்கரத்தில் அழைத் துவாட்டி

பொது-விருத்தம்.

விதித்தமுன்னாலும் பூண்டே விபூதியட்சகையுமிட்டு
 துதித்தநீர்க்காவிச்சேமன் சொகுசுடனுடுததிகன்றாய்
 மதித்திடுஞ்சிற்பநூலுமட்டனற்பலகையேந்தி
 கதித்திடுஞ்சபையில் விஸ்வக்கர்மனும் வருகினறானே.

கட்டியக்கூரன் சொல்வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் ஹிராசாதிராசனான துரியோதனமகாராச
 ன்கொலுவுக்குசிற்பசு ஸ்திரிவருகிறவிதங்காண்க.

விஸ்வக்கர்மன் வருகிற-தரு-சங்கராபாரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

விஸ்வக்கர்மனானே திசையெட்டி ம்புகழ்மொற்ற

அதுபல்லவி,

இசையும்பாரிவெட்டுத்திசையுங்கீர்த்திபெற்ற

(விஸ்வ

சாணங்கள்,

வேதியரெல்லோருஞ்செய்கின்றதொழில்களும்

வேள்வியு

மென்றாலே

மேதினியாளகின்றவேந்தர்கைசெங்கோல்

விளக்குவ

தென்றாலே

தீதில்லாநாலுமைகியர்களுஞ்செய்யுஞ்

சீவன

மென்றாலே

திரமாணசுத்திராய்வுரும்போற்றிமிக

செல்வமு

மென்றாலே

பூசலமீதில்தேவாலயமானதும்

புனல்சேர்தடாகப்பிரதிஷ்டகை

ளானதும்

சேதிதருமரிட

மாளிகையானதும்

சூசூதிசூசூதாராகளுண்

டானதும்

ஈகெல்லா

மென்றாலே-உலகம்

ஈரோழு

மென்றாலே

தாதவிழ்மலைகுருகுலபாண்டவர்

தப்பிப்பிழைத்திட்டகந்திர

மென்றாலே

ஆதலாலுள்ளதுசொன்னேன்சொன்னேன்

ஒதினேன்பொய்யல்லவுற்றுப்பார்க்க

வேணும்-விசுவ

சிற்பத்திரியோதனனுக்குப்போற்றி-விருத்தம்.

மன்னர்கள்மன்னுபேற்றிமகுடாபிஷேகப்போற்றி

கண்ணல்லிம்மதனுபேற்றிகண்டகர்மிண்டாப்போற்றி

பொன்னணியார் பாபோற்றி பூச்சக்கிரவர்த்திபோற்றி
எண்ணியிருக்கைழத்தசேதியியம்புவிர் போற்றிபோற்றி,

(வ-ம்)சுரணம்சுரணம் இராசமார்த்தாண்ட இராசவுத்தண்டராசகெம்
பிராதேவரீ அழியேனை பழப்பித்தகாரியம் அருளிச்செய்யவேணும் ச
வாமி.

துரியோதனன்-சிற்பாசாரிக்குச்சொல்-விருத்தம்,

சிற்பனேகே ராசுல்லசித்திரவிசித்திரமக
அற்புதமகயாருத்திசயப்படுவகாக
உற்பனமண்டபத்தினுற்றிகேசெய்யவேண்டும்
விற்பனமகச்செயதால்வெகுமதிசெய்யவேண்டிள்ளாய்

(வ-ம்)வாரும்கிற்பாசாரி இகேமக உன்னிகமக ஒருசபா மண் பஞ்
செய்யவேண்டும் அநதபபடிசெயதால் உனக்குநல்லவெகுமதிகள செயவே
ண்டிள்ளாய்.

சிற்பாசாரி-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,

மூவருமெச்சமற்ற மினிவருமெச்சவா னிற்
தேவருமெச்சவெங்களே தவரீரீருமெச்ச
யாவருமெச்சகல்லவெழில்மண்டபத்தைசெய்வேன்
தாவறுமெனதுசிற்பசமர்த்தகாரீபாருஞ்சுவாயி

(வ-ம்)கேளுமகவாயி மும்மூர்த்திகளுந்முனிவர்களுமே தவர்களும
ந்நவர்களுந் தகளுந்மெய்ச்சும்படியான சபாமண்டபநு செய்கின்ற
ன்என் னுடையசாமர்த்தியத்தைப்பாருஞ்சுவாயி,

துரியோதனன்-தற்சாதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,

அருமறைதற்சாதனனுகளேசாறிமனதக்கேற்ற
மருவியவேளவிபொன்னுலாணிக்கமுதலாயுள்ள
பெருகராதினங்கள்பின்னுமகேண துகளெல்லாம்
ஒருகுறைவந்திடாமலொருமிககககொய்ததிடாயே,

(வ-ம்)தம்பி னுற்சாதனசிற்பாசாரிகேட்டவெள்ளிபொன்மணிக்கமுத
லானாவாதனங்களுமாமண்டபக்குக்குகுகிசக்தசாமான்களுந்ருவறவே
லாமல்கொழிப்பயகம்பிதுறசாதன,

தற்சாதனன்சொல்-வசனம்,

அப்படியேகெடுக்கிறென்என் அண்ணலே
சிற்பாசாஸ்திரிமண்டபஞ்செயதுவகதுசொலவிருத்தம்
செவ்வையாயுலகுசெவகேசலசெலுத்தியமணன்மக
முல்லிதயுலகுமெச்சுருமூகவரத்தினத்தாஸ.

எவ்விதவிதந்தரமாக உன்னிதமிகவேறல்ல
 தீவ்விதமண்டபந்தாணசெய்துகோமுடிநதுதையா

(வ-ப)கேளும்இராசாதிராசபாமேஸ்வராதேவரீர்ருத்தாரப்படிக்கும
 காஉன்னிதமாகசபாமண்டபஞ்செய்துமுடிநதுதசுவரமி

துரியோதனன்சகுனிமுதலானவர்களுக்கஞ்செல்-விருத்தம்

தந்திரசகுனிமாமாதம்பிதற்சாதனாகும்
 சுந்தரகானவிஷ்ணுமதுரோணே.சொலவேண்டுகளீர்
 விதையாய்செய்துவந்தவியன்புறுமண்டபத்தை
 புநதியிலமகிழ்ச்சிகொள்ளப்பேரயுடன்பாரப்போமவரீர்

(வ-ம)கேளும்சகுனிமாமாதம்பிதற்சாதனாகர்னராசனே ஐயா விஷ்ணு
 ரோதுரோணைசசாரியரோமமெல்லோருமசிறபசாஸ்திரியார செயதமண்ட
 பத்தைப்பேரயப்பாரப்போம்வரீர்பெரியோர்களே.

சமையோர்வசனம்

அப்படியேபோவேம்துரியோதனமகாராசனே

துரியோதனன்செல்-ஓரடி-தரு-இ-ம் சங்கரா பரணம் அடதாளம்

பல்லவி

அதிசயத்தைப்பாரும்பாரும் இந்த- அதிசயத்தைப்பாரும்பாரும்

சரணங்கள்,

சகுனிமாமாயிங்கே	வாரும்சிற்பா
சாளதிரிசெய்ததைப்	பாரும்
பருகுகிறாறாஹுக	ளமைத்தான்-மேலே
பகழகதஹபொதிகை	வைத்தான்
இளகிளிபசசையாற	செய்தான்அதி
ஸிடைக்கிடைதவகத்தைப்	பெய்தான்
உச்சிரககொடுவகையைசு	சேர்த்தான்-அதின்
வரமபெல்லாஹபொன்னிரை	வார்த்தான
உச்சிதபச்சையை	துழைத்தான்அதி
ரோமெல்லமிரத்த	யிழைத்தான்
கொத்தசுத்திரகேலை	யடித்தான்-நான்
குறித்தப்படியே	முடித்தான்
இத்தனையுமெத்த	தொலை-ரா
மிதைபோலெக்குமபார்த்த	நிலை அதிசய)

தூரியோதனன்-சகுனிக்குச் சொல்-விருத்தம்.

சகுனியென் மாமொசிற் பா சாஸ்திரிகெட்டிக்குரன் ,
 புகலும்நாங்கினைத்தாபோலப் பொருகதமண்டபத்தைச் செய்தான்
 தீரமுமென்றிப்பிவாடா சிறபாசாஸ்திரிக்குவேண்டும்
 வெகுமதியெல்லாக்ககது மேன்மையாயனுப்புவாயே

வ-ம் கேளுந் என்சகுனிமாமாநாஸ்திரிகெட்டிக்குரன் சாஸ்திரிகெட்டிக்கு
 கரன் நாமகினைத்தபடியே நெருசட்டதிட்டமாய் மண்டபத்தைச்செய்தான்
 தான் அடாதம்பிதாசாதனு இம்மசிற் பாசாரிக்கு வேணுமென்றவெகுமதி
 யெல்லாங்கொடுத்திச் சாதோஷமாயனுப்பும் தம்பி துற்சாதனு

துமசாதனன் சொல் வசனம்,

அப்படியேகெட்டுத்து அனுப்புகிறேன் அண்ணலே

தூரியோதனன்-சகுனிக்குச் சொல்-விருத்தம்

மண்டபமுடிக்கவாறு மனநிலைகளைக்கவாறு
 தண்டகப்பாண்டவர்களைநினைவுவெல்லும்வாறு
 கொண்டவாடிகாவுகிதைக்க நியையவர்கையோலை
 அண்டியேபாண்டவர்களு அனுப்பிடவேண்டும்வாரீர்

வ-ம் கேளுந் என்சகுனிமாமாநாஸ்திரிகெட்டிக்குரன் சாஸ்திரிகெட்டிக்கு
 டவர்களைச்சுநினைவுவெல்லென்றினைத்திநாசுமதும் இதுக
 னையென்பிதாசாதனு இந்நாசுமதும்சாஸ்திரிகெட்டிக்கு வேண்டியவர்கையோலை
 டலையனுப்பி பாண்டவர்களை அனுப்பிக்கவேண்டிமே ஆறுபடியினாலே
 என்பிதாவினிடத்துக்குப்போவீரவாரீர்,

சாபையார்களெசொல்வசனம்.

அப்படியேபோலோம்வாருந் தூரியோதனமகராசனே
 என்னையிச நவனேபோற்றியெண்ணையாண்டவனேபோற்றி
 என்னையமுலகையாள வெழிலமுடித்தாய்போற்றி
 என்னையிசுடற்றவேண்டியதென்று துந்தடைசொல்லாமல்
 என்னுள்ளேநினைத்தவந்தவெண்ணகதைமுடிப்பாய்போற்றி
 திருகராட்டிரன்-தூரியோதனனுக்குச் சொல் விருத்தம்

ஐயவனவாடாயெகதனமுக்குகண்மணிநியவாடா
 னையகமுமுதுய்க்ககுமகவாரமல் நவனேவாடா

தூய்யதோர்குருகுலத்தத் துரைகலரத்தினமேவாடா
 செல்வசெக்கோல்செலுததுஞ்செல்வனேவாடா

வ- மகனே துரியோதன என்சுவாமி உன்னுடனே கூடயர்வந்திருக்கி
 னார்என்பா அய்யா துரோண ச்சாரி வநநிருக்கிறார் தெண்டம் தெண்டம
 யா உட்சாருகளை வீஷ்ணு ச்சாரி வநநிருக்கிறார் சாரண மசாரணமையா உட்
 காருங்கள் கர்ண மகராசன் வநநிருக்கிறார் வாடா அப்பாளங்கள் சகுனி மாம
 ன் வநநிருக்கிறார் அப்படியா அப்படியா அத்தர்வாருமவாரும் உங்கள் த்
 த் துனிருக்கும் போ துளக் கருகெண்ன குறைச்சல் ஒரு குறைச்சலுமில்
 லேயே

துரியோதனன்- துரிதராட்டி னுக்குச்சொல் விருத்தம்

நல்லதுபிதாவேசித்திரமண்டபமொன்றுண்டாக்கி
 எல்லையிற்பாண்டவர்களை யெத்து செய்து தழைத்துக்காட்டி
 தொல்லேசுதாடி ஐவர் துரைத்தனம்பறித்துக்கொள்ள
 ஒல்லையில்காக்கள் நல்லயோசனை செய்து தரமையா

வ-ம் சேனமன் பிதாவே வநநிருக்கி தமாயி ஒருமண்டபமுண்டா
 க்கி பாண்டவர்களை யழைத்து காண்பித்து குதாடும்படியா எச்செய்து அவாக
 ன்வ முவையெல்லாம்பறித்துக்கொள்ள யோசனை செய்து நிருக்கிறோமையா

திருதராட்டி ரன்சொல்- விருத்தம்,

ஒசந்துபோனாக் களை வரோடு க்கினார் மக்களென்று
 இசைத்திராப்பகலுமைபோ, கேட்கக்கொண்டடி வயிற்றைப்
 பிசைந்துகொண்டழுது கொண்டு பிரட்டல் கொண்டரட்டைக் கொண்டு
 அசைந்துகித்தி யில்லையே நன்றகெக்கின்றேனே

வ-ம் அடாள்கட்டி மகனே பாண்டவர்கள் பேச்சு உயர்ந்துபோச்சுகெ
 ன்று திகிலிழைந்து வக்கக்கொண்டு அடிவயிற்றை பிசைத்துக்கொண்டு அ
 முககண்ணீருஞ்சிந்தையுமாயிருக்கிறேன் அன்னமுண்டா நித்தி யுண்டா
 டாநீகவளிந்தயோசனை செய்தது சரிசரி தரும் தரும்-ஆ-ஆ,

இதுவுமவன்சொல்-விருத்தம்.

உடந்தையாய்நீகவன் செய்த யோசனைப்படிக்குத்தானே
 நடந்ததேயானுலிப்போகமக்கிணையொருவருண்டோ
 அடர்ந்திடுபாண்டவர்களை யேதேகெத்யுக்கிநீயே
 கடந்துவகாண்டா வெல்தன்கண்கள் வந்தாற்போலப்பா

ஸ்ரீமதுகாபா தயிலாகம்.

(வ-ம்) மகனே துரியோதனனாகக் செய்த யோசனைப் படிக்குதெய்வக டாட்சத்தினாலே அப்படி யோவந்தால் உலகத்திலே மருமக்கு எதிருண்டாபா ண்டவர்களை யோட்டி விட்டு ஒருக்கணமே மறுகதவுலாஜத்தை யாளவையே யானால் உணர்குப்போனகூட அந்நொடுவதற்குப் போவல்லவா இகதையோ சனை அந்நொடுவதற்குப் போவல்லவா.

துரியோதனன் திரிபராட்டா துறந்துச்சொல்-விருத்தம்.

போர்செய்வோமென்று நினைவிடாது அமெய்யுற நாதர் தாசகம்பி சீர்செய்யுமற்றுமே ஓடிச் செல்லாபிடுவதென்று கூர்செய்யுநாருகால்வா குறையாது விடுவதென்று போசெய்யுநாருகாலிமாமல்பிடுமாறுப்பாராக்கொன்று

(வ-ம்) தோளும்பிரையே வாய்க்காது சண்டை யிழுவெல்லீவெண் டுமென்று சொன்னு கம்பி தர சாதனம் மறந்தேடுமபு டிவே செயலா மென்று சொன்னு அதுகூட தென்பு கள சகுனி நாமன் சொன்ன து குதினால் பரண்டவாரே னாயினி டெடு தேயாயாய செய்கிறதென ன்று பிரமாணிககமாய்ச்சொல்லாரி நக்ப்புறாராயா.

திருவாராட்டா வச்சுவிடுக்தால் விருத்தம்.

உச்சாயப்பாண்ட வானே ஓடி விட்டவானகன்னை வைச்சாலுமுதல் பாரமாயதகாலுமுதல் பாரம் பிச்சானபிள்ளையென்பிலிளையு, பிள்ளை காணும் மச்சானின்வறளி நுகதால் வைவதற்கு சேயர்வாண்.

(வ-ம்) ஒய்ச்ச்சேனையுள்ளபடி தேயிரசுருகுநெய்துந்தம்பரகாட வானே ஒட்டிவிட்டானகன் பூநியிலிவைக்க வந்த வாழ்பாரதகாண் மாய த்தாலுமுதல் பாரகாண்னன் டிவோகாக்கவா டுமே துவ துதிநீரா தபிள்ளைகள் ஏன்பிரையோல்ல உண்டிவோகாள் என்பதற்காடுவெம இவர் களை முன்னுக்குவருப பாராடாசெய்யவல்லவா நுகதால்

சகுனி திருவாராட்டா ணுந்தசுச்சொல்லாவி

அத்தாணுண்டில்லால் உற்பு ரிவி யுநாருட்டா இத்தரணிமெல்லாபா தரலல்லவா

திருகாரா முசன் டிரிவே சக்தி சக்தி விருத்தம்.

பெருத்தவெட்டி புமாவடி பிசுவையு டிளளி கூட திருதமாயிருட பாரகதகிருடவைமபவேண்டாம வருகதமெய்சகுனிமாநள வாராததைகாட்டாமல் கருத்துடைடை நுகதெண்டாறகடைதக்திபிடுபாய்பபா.

(வ-ம்) தோளும்பிரையே துவ கம்பி தகடுவெல்லீவெண் டுமென்று சொன்னு அதுகூட தென்பு கள சகுனி நாமன் சொன்ன து குதினால் பரண்டவாரே னாயினி டெடு தேயாயாய செய்கிறதென ன்று பிரமாணிககமாய்ச்சொல்லாரி நக்ப்புறாராயா.

ருடரை கம்பவேண்டார் உன்சுருளிமாமன் சொன்னபடி நடந்துகொண்டா யேயானால் கடத்தேறிப்போவாய்மகனே துரியோதன.

துரியோ திரன் திருதராட்டிரனுக்குச் சொல்லிருந்தம்.

மகந்தரிமுனிவா சொன்ன வார்த்தையை மறக்கிட்டாலும்
தக்கிரமாமன் சொல்லாததீர்ப்புனைக்கெகமாட்டேன
சுத்திரபண்டவ னைசுநகரிலாவரவேசொல்லி
பெருகையே புள்ளையே லேபெழுந்தேயனு புய்யீரே

(வம்) கேளுமப்பா துரியோதன உன்சொற்புகாரம் நானையதினத்தி ற்குள்ளே பண்டவர்களிடே வருமபடி செய்கிறேன் அப்பா துறசாகு னீசிக்கிரமாய் ஒருது கனையனுப்புவி லல்லினிலவல்லவ னுளை எனதமபி விது
மனையழைத்துவரசொல்லட துறசாதன.

திருதராட்டிரன் சொல்-விருதகம்.

நல்லதப்படியாகட்டும் நானையதின திறகுளே
வல்லபாண்டவர்களிடே வருகிடுசெய்கிறேனயான்
சொல்லுதருதாசாதனீ து கனையனு பிவைதது
வில்லினிலவலுமைபெற்றவி துரனையவரசெயவாயே

(வம்) கேளுமப்பா துரியோதன உன்சொற்புகாரம் நானையதினத்தி ற்குள்ளே பண்டவர்களிடே வருமபடி செய்கிறேன் அப்பா துறசாகு னீசிக்கிரமாய் ஒருது கனையனுப்புவி லல்லினிலவல்லவ னுளை எனதமபி விது
மனையழைத்துவரசொல்லட துறசாதன.

துறசாதனன் சொல்லவசனம்.

அப்படியே அழைக்கிறீர்மனையா

துறசாதனன் சேவா னுகுசொல்லவயி.

பேசியானீரா-ய்சியேயோடி

சூசியவிதா-ரசனையழப்பய

(உ-ம்) ஆரடானா எகாளசிறிபதகப்பனா விதாசகாரசனையழை
த்துக்கொண்டுவாரா

சேவகன்-வசனம்- அப்படியே அழைத்துகொடுக்கிறீர்மனையா

திருதராட்டிரன் சொல்-விருதகம்.

மக்களேசுருளியெருகண்மைத்துனு துரியோதன
மிக்கவேயிரததேதி வெளிப்படப்போகுதப்பா
அக்கரைப்பாண்டவளவக தகப்படுகதனி லுக்கே
பொகுகெனககிணறறி ல்கலலேபேட்டாப்போலிருவகளப்பா

(வம்) கேளுமன் மகனே துரியோதன அப்பகாண துறசாதனசுருளி
மச்சுள்ளே லுக்கக லுலே சனையண்ணினைது வெளிப்படப்போலவேமாமபா

ண்டவாள்மீட்கைகேலகப்பநிகரகன்னிலும் கிணற்றிலே கல்லைப்போ
ட்டாப்டேயேருக்களபொய்வாநுசகன்,

திரியோசனன்சொல்-வசனம்,

சரணஞ்சரணம்முய்யமேயேபொயிருக்கிறோமையா

சேவகன்-விநாணுக்கு-வி-ல்-நீ-ரு-கதம்,

திரிபெறுவிநாண்குராபேற்றி விநிசுநாறு-வி-ல்-வ-பே-பே-ற்றி
சுதிரபெறுயறநெறி-த-த-பே-ற-தி-ம-தி-யி-ரு-வி-நா-க-பே-ற-தி

(வ-ம்) சரணஞ்சரணம்விநாணகாராசவேசுவாயிபராக்கு

விநாண்-சேவகனுக்குச்சொல்கவி

விசியராசகாரியமென்ன

சீரு-தூ-ன்-னையா-வ-வி-ட்டார்

(வ-ம்) ஆராதாதுகூடவேனையாநுய்யிவித்தார்சொல்லும்பின்னாய்,

சேவகன்-விநாணுக்குச்சொல்-விருக்கம்.

ஆச்சீனீ-வாயு-ச-க-ர-வி-க-ம்-ப-ம-பே-ற்றி

நிகழ்ச்சைமுநு-க-ர்-பே-ற்றி-நி-ப-ந்-த-ய-ச-ம-ந-க-ய-ன-ன

விதககன்-திரு-ச-ர-ட்-ம-ர-வே-க-ன-ன-ன-பே-ற்றி-ப-து

மெத-ச-பு-ம-க-வி-ர-வு-ட-ன்-வ-ர-ச-வ-ச-ன-ன-ன-ன-ன

(வ-ம்) கேளுமையா விநாணகாராசீன ர ஜாதிராஜராஜ பரமேஸ்வ
ரா ராசவார்த்தாண்ட-ப-த-க-ண்ட-நீ-ல-க-ல-ம-ன-தி-ரு-க-ர-ட்-ம-ர-ம-க-ர-ச-
ன்-த-ந்-க-ல-ன- அ-ந-ந-த-து-வ-ர-ச-சொ-ன்-ன-ர-ச-வ-யி-யி,

விநாண்-விருகி-த-ரு-இ-ம்-பு-ன்-ன-க-வ-ர-வி-யி-க-ர-த-ள-த்.

பல்லவி

சகிரிவிநாணகல்-லந்தான்-ட-க-ம-ற-ம்-பு-க-ட-ரு-மு

தவிமுந-று-ம-பு-ம-ப-ட-ை-ச-த (சக்ய)

சரணங்கள்.

ஒரு-ந-ம-தி-ரீ-ல்-லா

உ-ல-ச-ம-மு-நி-ந-ல-ல-ச-ரு-ப-ய்ய-ஞ்

வ-ர-ச-ள-ள-ச-ர-ள-மு-ன்

மெய்ய-ந-ப-ப-ரு-ள-ல-ல-ல்

த-ந-ம-ந-ச-ச-ம-ந-ப-த

த-வ-நி-ல்-ல-ச-க-ல-ல-ப-ந-ற

ஆ-ரு-ம-ப-பு-ய-நி-நி-ல

அ-ந-ன-வ-ர-ச-ரு-ந்-க-ய-ள-ன்-ஆ-ப-த-ப-நி

வ-க-வ-ன்-ந-க-ன-ன

ம-ய-வ-ர-ந்-ந-த-ய-வ-ன்-று-ம-று-வ-ர-ந்-ந-த

வில்லான்-து-க

சொ-ல-ல-ன்

வில்லான்-மே-ந-ம்

வில்லான்-பொ-ரு-ள-க-ல-ல-ன் (ச-க-ய)

சீ-ல-ன்-ஒ-ந-ந-ய-ன

ச-ச-ச-ந-ந்-க-ய-ன-ல-ன்

வில்லான்-நி-வ-ம்

ப-ல-ன் (ச-க-ய)

மெ-ள்-ள-ட-ல்

வி-ள-ள-ம-ய-து

இராயசக்காரன்-வசனம்

அப்படியே கொடுக்கிறேன்சுவாமி, *

ஊதான்கூலிகொண்டுபோகும்போது-விசைப்படச்சொல்லுகிறது
தரு-இராகம்-நீலாம்புரி-நிரிபுடைதளம்

பல்லளி

ஐயையோ லுப்படியுந் செய்வாரோ துரோகம்
ஹரிஹரிச்சைக்கோதெலாதமோ சோபம்

அறுபல்லளி.

ஐயையேயே துசகுனிராமலரினோந்த மூலமே
அசமிகுதததுவரவா துபுகமுடிவு காலமே(அய்)

சரணங்கள்.

கர்னம் தந்தசாதன்குரூரி நிரி யேதனன் குற
கருதியாவக்கேடி முடிசுசகையவஞ்ச மீது
நின்னஞ்சிறுபாண்டகாக் கிருமலங்கருத்திகரி வது
திருவுளமேதுணையல்லாமலநிச்சகிருவரினி யேது அய்)

நத்துதநிருதரரட்டிரணக்குவரவா னிரண்டே
நம்பவைததுகமுதகமுதகுமருயமேனகைக் கொண்டே
குத்திரஞ்செய்சுனொரியக குவறக்கவென்ன களே
கொலைசெய்துவழி உவர்கவருவல்லதின் முன்னுண்டே

தருமபுத்திரணக்கிரக சாரமும்பொல்லாதே
சுதிராகதிவினைமுன் வருமமுமலில்லாதே
அருகையெண்ணுப்பா களை யகரமுமவெல்ல தே
அரசனன்றுகொன்றால் தெய்வமலின்முகொல்லாதே
பாண்டவர்கள் தேசத்திற்கு-விதரன்போகும்போது

துதர்கள்முன்னேடி-தருமராசனுக்குச்சொல்லுகிறவிருத்தம்,
தரணியிலுதிதகோக்கெல்லாதையகமாயிருந்து
கருணையலகுளிக்கும்பந்தரகர்க்கினிவ்ளாசுப்பாற்றி
திருவெலாம்படைததவுகளசிற்ப்பன்விதரராசன்
வருகிறனாயவகைகள்மலாபபதமபோற்றிபோற்றி

(வ-ம)சுவாமிபராக்கு உகைகள்சிற்ப்பனாமி ஊரமகாராசன் அய்நி
புரத்திலிருந்து தக்களிடத்திற்கு இக்காவருகிறாசுவாமி.

பாண்டவர்கள்-விதரனுக்குச்சொல்போற்றிவிருத்தம்

காளியங்கடலேபோற்றிகாரமுதகலை நாபோற்றி
கோவியலமுமுதுகோநாதகுரமமறவகளைபோற்றி
மேலிபெகைளைஎட்டுக்குமலிதகக போற்றிகர்ம
தேவதைகளைவெண்களசிற்ப்பாபோற்றிபோற்றி

விதரன்-பாண்டவர்களுக்கு-வாழ்ச்சுது-விருத்தம்

மெய்வருகீதுக்காவதமிகுவிதரணகோலபு
காவருகிலையிலவெற்றிகண்டவீரகடிகளையழி

பொய்வருமொழிசொல்லாதபுருஷவுத்தாரோவாழி
ஐவருமொழியந்தனருமைதானேவாழி,

துரோபதை- வி தர னுக் குச் சொ ல் வி ரு த் தம்,

நேதரகருணைரிதியேபோற்றி வ மா அழியா முவேபோற்றி
ஐமாதலாப்புயனேபோற்றி ம மா வுன்றன்மலாத் தாளேபோற்றி

வி தர ன் - து ரோ பதை க் கு ளு ம் த் து வி ரு த் தம்.

கற்பினுக்கரசேயெந்தவன் கண்ணினுண்மணியேவாழி
மறறொருமைவ' சிங்கை மகிழ்வுல கொழுநகேவாழி
பொற்புதுமாதர்க்கெல்லா டொரு து ளு ளு ண மே மொழி
சொரபுதுளுரைந்தலைலதுதேரோபதைதாயேவாழி

பாண்ட வர்கள்-வி தர னுக் குச் சொ ல் வி ரு த் தம்

நீசியுநெரியுநல்லகையெயுந்திசமுமன்பும்
ஓதுமிசெல்ல மூள்வெத்தமாநிசு முள்போற்றி
திதுவாதவனேயிந்தநிரியோரைப்பொருட்டொண்ணி
ஏதுகாரணமாவந்திசெல்லாயியுரைசெய்வீரே.

(வ-ம்)கேளும்பெய்க்கள்சிரியதகப்படுகையிதராமாராசனே என்கள்வே
நில்கடாட்சமவைததுவாதகாரியிம்மன்னத்தவிரிசொல்லவேண்மெமயா

வி தர ன் - பா ண் ட வ ர் க ளு க் குச் சொ ல் - வி ரு த் தம்

பாலகோசொல்லக்கேளிர்பாண்டிராசனுக்கேழுத்த
சிலனுள்பெரியதத்திருகராட்டிரமகி
மேலுமுகையையழைத்தவிசையுடன்மரையொரு
கேலையிலெழுதிசநகருளளபுலேநிறகண்டா

(வ-ம்) கேளுமபொண்ணுக்களே உன்கள்தகப்படுகையிதராமாராசனே என்கள்பெரியதக
ராட்டிரமகாராசன்க்களை அதுசிகிரமாயழைத்தவரசொல்லி ஒலையு
மெறாதிக்கெய்சதாரிதிது உளளுகளுளவேனையுமநாடந்திருககிறதபாண்
டவர்களே,

தருமர்வி தர னுக் குச் சொ ல் வி ரு த் தம்,

தாய்தொழைந்தனுப்பதடையதுசொன்னேமுமூல்
கடைப்பிரேருலிதுள்ளேநீர்நல்லதப்படுவேபோவேம்
வகைசுபதேர்பனஎன்மறடி உ ளு மு ண டா
துகைப்படவசீலிசொன்னரு சி ன ய யு வை செ ய் வி ரே

(வ-ம்)கேளுமபொண்ணுக்களே உன்கள்தகப்படுகையிதராமாராசனே என்கள்பெரியதக
பொண்திருதராட்டிரமகாராசன்க்களைச்சொன்னு அதுதருமமூலமுமூல்
உலகையழிகாரகா அப்படுவேய்க்மார ஆநிமுநி நூபப்பாதுளக்களை
மூப்பிக்ககரியநெறியுச்சொல்லவேண்மெமயா

வி தர ன் - பா ண் ட வ ர் க ளு க் குச் சொ ல் - வி ரு த் தம்,

நீசெய்யும்யகந்தன்கழவிருத்து
நின்புத்தெருமையுக்கண்டி

கெடுமுடி துரியோதனன் கொடுசகுனி
 கெடுசிதபொருமையெண்ணி
 மாசிப்பெருமண்டபஞ்செய்து
 மசிழந்தகிசகுடிபுகுநினைகதிஸ்
 மைந்ததேயுமமையதிலவாவவழிதது
 மாயகு காடிதேயுளக
 தேசமுமாகுஞ்செவ்வாமபறிகக
 திருட்டுஆலோசனைபெய்து
 சிதம்பலு பெரியசகப்பிணுநெய்கள
 செப்பினுரவருஞ்சமமநியாம
 ஆசையெய்க்கை ராசகநுதூநீயேயேர
 சுவையலமுததுய பெய்சே
 யடவுடவேளையு சையெய் பரிய
 உபபவனையேயோலையிதப்ப

தருமன்-ஆசனணு கருசு ௨௨-வ-நி ௧௧

தொந்தரைபெவாசெயதாலுஞ்சு
 தந்திரமெவாசெயதாலு : நருமையெசெயமெய
 ஆகதீமயிகுருத்தபியசகனுவாடமுதத
 எந்தையாணுப்புமோலையெடுதவையபாடி

(வ-ம்) கேளடாதமபிஆசகன நமக்குப்பபவையாளிபிறுகிறதீபர்கள்ள்
 ந்தனைதொந்தரவுகளசெயதாலுஞ்சுதுநாசெயதலுயகபவஞ்சுனைகள
 செய்தாலுந தருமமேசெயமயுபகபலஜசகநு வபுமயபிரியதக
 ப்பனுள்ளமுநிவாவிட்டுலைடைஎதித்தவர

ஆசனன்-ஒலைபெய ௨௨-௨௩ விநுந்தம,

சிரஞ்சீகிபாண்டவாசெயககமெசு
 வாஞ்செயிதமபிமாரகளை
 நிரஞ்சவமகவநதநீமகருநயப
 தரஞ்செறிவிதரககடைபி

தருமாசெவ்விநுந்தம,

தன்மையுபுமுநல்லஞானமுமவளவுமவமு
 தன்மையுமமுதகுநீதிமரககமுதகுலமுஞ்சீரும
 மேன்மையுமவிரலுமேககுமகெறநிபுமெயுஞ்சுநந்த
 தொன்மையுமுடையோரையோசுதரடர்க்கைபபனுடை

(வ-ம்) நலமுமகீர்த்தியும் தயாளமுமஞானமும செவ்வமும வலுமையும
 அழகும் நீதியும்குலமுமசிதப்புமபரககிரமமுமகெயுறியும் சத்தியமும
 உளளவர்களைச்சுக்கட்டைமுதலான சூதுகளடநினைப்பராகளோலுதெ
 ன்னகாரணமஆரிஆரிவாசுதவ

பீமன் சொல்லி ருத்தம்

வையுள்ளேர்தர்மதுஷ்டர்வஞ்சகமாணயில்லா
சுகிரமில்லாநனர்கூடா நினைப்பதல்லால்
இசையுள்ளேரீ மடயிசைக்கீரடிகனிநூக்கான்
கசிதருகளுவகெ ஊடுகளை யுகரு 9 கரு 8 11,

(வ-ப) பழிககஞ்சாகா ஸாநா ஷ்டா ஸாநா ஷீராய்ரீர நம் ஸானயில்
லாதரும சததீடயிலலா 2 (ந) ஸாநா ஷீராய்ரீர நம் ஸானயில்
லாநாநகரேயலலாமலநா 2 ஸாநா ஷீராய்ரீர நம் ஸானயில்
லாநாநகரேயலலாமலநா 2 ஸாநா ஷீராய்ரீர நம் ஸானயில்

உயர்செல் வீரூ தம

பஞ்சபாதகதநீலீயதபகயா யுய்ம ஸ்ரீமெய்
மிஞ்சியவேதசாள் கூரவ்றபவ விவசிவிடடா
சஞ்சலசூதுவிதவையதனகடுகிரி நகட்சயாட
நெடுசினி லெண்ணைதத ஷீரூந்நைப்பதுசகுளிமாமன்

வ-ம அரிஅரிநர யணுசொககட்டாஸ்முதலானது துன்பன் சபாகக
ததிலே இதுவுமொவ்றெயறு பெரியாவாசனமனளிப்பீடட இநதகுதுளி
சையைஆடவேணமெமென் ஹர்னை ததால்வகவகித்திராக இநுந் ததன் ஹட
ன் ஆகிதமருவன்னை காநூந்நைக்கவணகடமமு வாயசகுளிமாமன்

ஆச்சனன் விதூ ணக்குசொல்லி ருத்தம்

பொல்ல சதுஷ்டரிந்தபுத்தியையனத்திகடுகொனாடி
மல்லாடிக்கடுகுருடக ரசொல்ல எழுதினலும
வில்லாறுடறிவ்லது மி கூரநிநநபபாய்ரீக
கலலாதசியேயெகருரா டகடுகெவ வுரைசெய்வீரே

(வ-ந) கல்லது அசேதஷ்ட - ஸாநா ஷீராய்ரீர நம் ஸானயில்
லாநாநகரேயலலாமலநா 2 ஸாநா ஷீராய்ரீர நம் ஸானயில்
லாநாநகரேயலலாமலநா 2 ஸாநா ஷீராய்ரீர நம் ஸானயில்

விதூவ் - தாமருக்குசொல்லி ருத்தம்,

வாதிரதூரி: ஹகருடு சகுள்க்ருவ்றன் ஹுசுருந்
சூதாடவாகாதென் ஹசொன்ன துகோடியுணடி
காத ரச்செ. ஸாநா ஷீராய்ரீர நம் ஸானயில்
யதேவவுன்பிதாவ வர்கொணமெவக் ஷீயுமலுப்பிரினுரே

வ-ம் கேளுககனமககளே தூரியோ தன ஹகருமசகுளிக்கும்கர் னுக்ரு
ப் சூகாடுகிறதொழிலீரீகனநினைக்கவேண்டாமென் ஹ அனநமநி கிகிரே
ச்சொன்னலும்கேளாமலதந்ருக்குள்ளே மென் ஹிய, தகப்பணை திருநக
ராட்டிராமகாரர ஹசுச்செல்லி அலவாகடுகொணயி எனக்குத்தெரியப்ப
டுததீடக்களை அலமுததுகெ. ன்நி மைத்ததுகொணமெ ஹும்படியாய்ச்செ
ன் னூர்கள் அப்படி இருக்குது அவ்விடத்தில் ஆலோசனை டக்கீள

வீமன்-தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வாவியல்வசியைநட்டுமடிந்திடச்செய்தான்முன்பு
 கீவியமாளிகையில்கொருப்பிட்டுக்கொல்லப்பார்க்கான்
 மேவியசூதாலிப்போவென்றிடநினைத்தானந்தப்
 பாவீதன் முகத்தைநாமும்பார்த்திடலாமோ அண்ணை

(வ-ம்) ஆகியிலேசலத்தீஸ்வசியைநட்டு கொல்லப்பார்க்கான் தீமயூக
 அரசு குமாளிகையில் நம்மைவைத்துக்கொருப்பிட்டுக் கொல்லப்பார்க்கான்
 அதையும்போகாமம் சூப்பிப்போதுகூட நாமும்பணியொக்க நினைத்திரு
 க்கிறான் அப்படிப்பட்ட மகாபாவியானாரிலே பரிசீலனை அழைக்கால் நாம்
 போகலாமா அண்ணனே.

அர்சுனன்-தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வழிமறைதூல்கந்தேரூருயரவு...
 பிழைபொறுத்திவகலலா...
 முழுதிருமமோசய...
 வெருவிவரப்பகைவர்க்கு...

(வ-ம்) கீதளம் அண்ணனே...
 அபிழைபொறுப்பகலலா...
 அவர்களசெய்யப்பட்டீ...
 போதும் அழைக்கிறார்...
 கேபோகலாகாது அண்ணனே.

நகுலன்-தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்;

விதித்தொருபாவஞ்செய்தால்மேலகையணுபவிப்பா
 பதைத்திடாதிருக்கையின்னம்பாரத்திடுவோமென்றாலும்
 உதைத்தகாற்புழக்குமன்னேவுளப்புமெருக்கொணு
 மதித்தவர்கட்புவேண்டாமவருநதுயர்நமக்குவேண்டாம

(வ-ம்) அண்ணனே அவர்கள்செய்தபொல்லாங்கும் யின்னணுபவிப்
 பார்களென்றாலும் உதைத்தகால்புழக்கிரததுககு நாட்செல்லாமதுது
 னிலும் உளப்புபொருதுமுடியாத அதுபோலவர்க்கரிடததிமகுப்போ
 னுல் ஏகாகிலுமொருபொல்லாங்குவினையும ஆகையினால்நாமும்போகவே
 ண்டியதில்லைஒருபொல்லாங்கும்வரவேண்டியதில்லை அண்ணனே

சகாதேவன்-தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பூனைவாயெலியும்வேங்கைப்புலியின்வாய்மஹாநகரட்டில்
 ஆனைவாய்த்தழையும்பொல்லாவரவின்வாய்தேரைபோல
 மானமும்வலுவுக்கெட்டுவையகர்யிருதுபொல்லா
 னனமும்வருநாமககேயேகவொண்ணுதுசொன்னேன்,

(வ-ம்) பூனைவாயில்ளலியைப்போலப்பதைத்தாலும் புலியின்வாய்மர ன்போலசைச்சலும் ஆனைவாய்ததழைபோலகுழைநீளும் பாய்பின்வாய் க்தேரைப்போலமுடிந்தாலும் அனுபவிககவேண்டியதாய்வரும் ஆனையா ல்நாமந்தேபோகக்கூடாது அண்ணே.

தருமர்-தம்பிமார் களுக்கூச்சொல்-விருத்தம்

௧. ரிபடவண்டகோளமிடந்தாலுமாழிபொககி
பிரளயமவந்திட்டாலும்பிதரவாகியந்தளளலாமே
வருவதுவருமெப்போதுவருவதுவாராசென்றும
திருகொன்றுஞ்சொல்லவேண்டாமென்றுநாமவருதுவேமே

(வ-ம்) ஞ்சுத்திரமண்டகாகமிடத்துவிழுந்தாலும் சக்கமுததிரம் பொங்கிசலப்பிரளயமானாலுமபிதரவாகியதைகளளலாமேநாம்போ காமலிருந்தாலும்வருகிறதவரும்வராததுவாராசென்று எப்படியும்போய் வருவேம்தம்பிமாரகிளே.

தருமர்சேவைக்காரணுகூச்சொல் விருத்தம்

பொரிபுலிசேவைக்காரபுகழ்ஸ்திபுரிக்கு
பரிவுள்ளவிதரன்பின்னேபயணமாய்ப்போகவேணும்
தரணியிலரசேயும்சுதரகைசேனையெலலாம.
விரிதுபேரிசைமுழங்கிவிருட்டன்வாச்செயவாயே

(வ-ம்) ஆரடாபொற்புலிசேவைக்காரவிதரமகாராசர்பின் ஆஸ்நிபு புரிக்குபோகவேணும்பிரயணபேரிசைமுழங்கிசலராசாக்கூளுமரகஜ தூரகபததிசுருவரும்படியாய்ச்செயயட சேர்வைக்கார

சேர்வைக்காரன் வசனம் அப்படியேசெய்கிறேன்கவாயி;

சேர்வைக்காரன்-தருமருக்குச்சொல்-விருத்தம்

துதிபெறுகுருகுலத்துதாரகரைத்தினமேயுத்தன்
பதமபொற்பாதம்பேரந்நிபாரக்குளச்சரிக்கைகவாயி
மகிபெறுகமதுதேமண்ணருமந்துமுள்ள
சுதரகைசேனைவந்துதகையொடுசொந்தாரைய

(வ-ம்)சேனும்ராசாகிரசபாமேல்பர; பரக்குசகலசைத்தாராகளு ம்வந்தார்களை சுதரகைசேனைகளுந் தயாராயிருக்கிறார்களாயி

தருமர்-ஆஸ்நிபுரிக்குவருகிற-தரு-இ-ம-சலியணி

திரிபுடைதாளம-பல்லளி.

இராசராசன்-மகிபகிதரணியில்-மகிபதி-தருமராசன்வந்தானே.

மாசில்லாநல்லமனுநெறிமுறையறிவுண	சேகரன்
தேசலாவியகுணாரசமிலகு	சுதாரகன்
விசுபுகழ்பாணபுத்திரன்மிததிர	னெவர்களுன்
பேசரியமறைமத்திரன்சுபகித்திரய	பரிமள
வாசமிருகநாரன்-உருவில்மாரை அகிசுலகுரபிர	பலதிரன

வரும்பிரசண்ட திண்டி ரல்லது
சுருமண்ட டண்ட லாதிபதி

நெறி
மக-ராச

சுரணங்கள்.

மருமலரின்களர் திருமருவிடுமலை	நமஸ்கரித்து-நல்ல
வருகுருரொன்பிரபைதகதகெகனவோளிமாமுடியைத்	தரித்து
பொருதினருபுயதெனிலிணையுதுபுகீதகிணையம்	பொறுத்துல்ல
புதிவகவணிகா. மிரமகளின்புனிதெயாடு	திருத்தி
மருவலர்கிளெ திரதிரைக்கொக்கிதிவிடவ் து	தாமு
மருமகபதிகளருமயினிநாருசுரு	சுழி
அரிவைவார்களெல்லம்மெவனாசாயரை	பேரட
வைரிகளபலபேர்பன் பாயினா	பாட
அற்புதாதுதிக்கதம்பியாகருகேனம் னதுகிரச	மம்பிரமந்துதிக்க
அந்தரமதிநுத்துமிசவுரிகவகொம்புசுழிபிறை	பமபைபள்ளவரிகள
வண்டிதல்செசக்சுண்டுகள	குடுகுகள்
மங்களமிசுசகருகா	சவுரிகள்
ஆரபாசேபிரிகச	விர்த்தக்கிய
காவாவிசைபூரிகக	சவுண்ட
மல்லரிடலசிலலரி	சுருதிகள்
ஆலைகடலிடைமயமுநெடு	வெளியென
ஆடாமாழ்புகிலதசுரு	கலியென
அகமுழுகவிருதுகள	பலசொல்ல
மிகமகிழ்ந்துசபகா	வருகுல-ராச

பாண்ட வர்கள் திருதராட்டிரணக்குச்செவ்வீருக்ககா.

சந்திரகுலத்திலவந்ததயாபரேபோற்றி
மைத்தரோல்லனிவுகூரந்தமன்னவாபோற்றிபோற்றி
விந்தைசேர்கேந்நர்க்கெல்லமேருவேபோற்றிபோற்றி
நந்தையெயுந்தகசெம்பொற்றாளிணைபோற்றிபோற்றி

திருதராட்டிரன்-பாண்டவர்க்குவாழ்த்துகவி

பூவிலைவரும்பூரணநாயகால
கேசுதுயறககவிநகுமைவிலைவாயல்
ஆவியானவெண்ணெருமைமைககரோ
மெயிபகீதகவெண்ணெல்லும்வாழ்கவே

துரோபதை-திருதராட்டிரணக்குப்போற்றிகவி.

பூமாதென்னப்பாதுகைபண-த்த
கேமாயிந்தரிலம்புசுழிவற்றி
தாமாயாற்குத்தலைவாயுக்கண்
மாயாயுந்தன்மலர்த்தன்போற்றி

“ திருதராட்டிரன் - துரோபதைக்குவாழ்த்துகளி

அருமையுமறிவுமன்புமஒருமையுமிகவுமுள்ள
தருமகன் திகரதானமருமகளைவாழி,

திருதராட்டிரன்-பாண்டவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்

வழிவீலாமரசுகல்லவலுமையும்வாழ்வீஞ்சீரும்
அபுஞா-ன் பெற்றிருக்க்களலகாரசமபிரமததை
தபூட்டுமட-தம்பியுகளைதந்தைய ம்பாண்டிராசன்
பபூட்டுமககாணுமவா றும்பாக்கியஞ்செய்கிலேலே.

(வ-ம்)தேனாங்கள் மககளை உங்கள் ஊர்தினந்தையம் பரக்கிரமத்
தையுச்செல்லந்தையம் அழகையுமஉங்களைபிதாஸான எந்தம்பிபாண்டி
ராசன்கண்களிகாப்ப ர்த்துசுந்தோஷப்படுகிறமகிலலம்மறபேச்சுதே
அதுதான் எனக்கெருகுறையின்னொருகுறையுமில்லைமககளை

தருமர்-திருதராட்டிரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

துயகிர்க்குமிழிவானில்நே ன்றியமின்னலபேலும்.
மயுமியருமலமென்றால்வநந் தவநினியேயைதயா
தாயுமாந்தநதையாதருமமாநீயிருக்க
சேயராமெம்களுக்குச்சிந்தையிற்றுகறவேருண்டோ

(வ-ம்)தேனாங்கள் பெரியதகப்பனாரான திருதராட்டிரதமகாராசனே
என்களவைபாகத்தைதகப்பனாகிய பாண்டமகாராசன்பர்க்கிறமகில்
லாமற்போச்சுகதன்று சொல்லவேண்டியதினல்சகலத்துக்கும்நீரேதாயு
நதந்தையாயிருக்க என்சளுக்கு வேறொருதாழ்ச்சிவுண்டோ பிதாவே

திருதராட்டிரன்-பாண்டவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்

மனமகிழ்கம்பிமர்கள் மண்டபமென்றுசெய்தார்
கனமிகுங்கரவந்து காணவேவேண்டுமென்று
நினைவுகொண்டழைத்தனப்பாநீக்களும்வந்துவிட்டீர்
இனிதுடனவருமீருமமிஷ்டமாயிருக்களப்பா

(வ-ம்)தேனாவர்கள் என்னுசைமக்களானபாண்டவர்களே உங்களைகாண்
கிறதயா,என்களுக்குண்ணிலலாமதுபேராலும்உகளைவசனத்தையாகிலு
மல்லாமது திலேகேட்கிறதருகுளனக்குஆசையாயிருக்கிறதுஅதுவுமல்லா
மலஉகைகள் தம்பிமர்கள்எருமண்டபஞ்செய்தார்கள் ! அதைநீக்களபார்க்க
வேணுமென்றிதுஆசையாயழைப்பித்தீதக்கண்டிலைது பேசியருமையா
யிருக்களப்பாமைகதர்களே;

திருதராட்டிரன்-பாண்டவர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்

எளருஞ்செழுமுங்கள்வரவுகண்ணாள்
உள்ளககளிகூராதனனொருமைமைந்தரே
விளங்கியதழையும்வீஷமர்தம்மையுங்
களங்கமில்லாமறபேயகண்டுகொள்விரே;

(வ-ம்) என் பிள்ளைகளைப்பார்க்கிலும் இஷ்டமானபிள்ளைகள் இங்கேவந்தவிட்டீர்களே அதுபோதும்விட்டிற்குப்போய் உங்கள் தாயார்கார்தாரியையுங்கள்கொள்ளுங்கள் என்னுரைசமக்களே

பாண்டவர்கள் - வசனம்.

அப்படியேயுண்கொள்ளுகிறோம்பிகாவே

பாண்டவர்கள்-கார்த்தாரிசூய்யுப்போற்றி-4வி

வயயிருவரசர்வாழ்வேகே நற்றி-ஜெயயிரகுமலத்திருநீவியேபாற்றி
வியயிரகுமலகனிவகீகேபே நற்றி-தபையிரகுபெரியபாயேயேபாற்றி.

கார்த்தாரி-பாண்டவர்களுக்குச்சொல்விருத்தம்

பன்றியான துதாங்கம்நாபலகுட்டிப்போட்டாப்போலே
கன்றிடநாறுபிள்ளைகணககுடன் பெற்றேறணப்பா

(வ-ம்) பன்றியான துபலகுட்டிப்போட்டாப்போலே கணக்குத்தூறுபிள்ளைகளைப்பெற்றேன் ஒன்றுக்ககிலும் புத்தியுண்டா திறமையுண்டா செளரியமுண்டா தஷ்டம்முண்டா உலகனைப்போல கிரகநிபெற்றதுண்டா ஆகுமப்பாக்கேட்டேமீனெளககிலுமுண்டா அது எனவயறுசெய்தகொடுமைஎப்படியாகிலும்நன்றாஊறுநுள்ளப்பா

துரோபதைகார்த்தாரிக்குச்சொல்- விருத்தம்.

இம்-ஆனந்தபரளி,

திறமுடன் திறமுமிக்கசெல்லமுஞ்சிறப்பும்சீரும்
பொருவிலாளமுல்லபுத்திரபாக்கியமுமபெற்று
ஒருவருமிணையிலாதவுநதமியெய்துசெல்லும்
மருவியபெரியமாமியலர்ப்பதமீபாற்றிபோற்றி

கார்த்தாரி துரோபதைக்குச்சொல்விருத்தம்

எருமைகள் கூட்டம்போலெனக்குவாய்க்கிடு
மருமகப்பெண்களென்மக்கட்கேர்வையே
ஒருமையுண்ணப்பே லொருபெண்காண்கிலன்
எரியுதுயென்னசெய்வேனெழுந்திராப்பெண்ணே

(வ-ம்) எருமைக்கூட்டம்போல இத்தனைபோர்மருமக்களிநுத்தம்என்னப்போலேமருமகள் ஒருத்திஇல்லாமற்போனாளே என்வயிதெரியுதுஎன்னசெய்வேன்எழுந்திராமமாஎழுந்திரு,

தருமர்-துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மங்கைதுரோபதையேயுத்தன்மாமியாரிடத்திற்குளே
சங்கையிலாமல்லீதாள்சுருடனிநுத்தையானால்
துங்கமாம்பிஷ்டமகிப்பர் துரோணரை நற்றுள்ளாரை
பொங்கமாய்ப்பணிந்துபோற்றிபொருத்தவேவருருவாயே

(வ-ம்) கேளுமபெண்ணே துரோபதைசைவர்கள் பிஷ்மீத் துரோணர்கிர் பாச்சாரியர்களைக்காண்டு வருகிறோம் அதவகையிலுமஉங்கள்மாமியாரி டத்திலிருப்பாயபெண்ணே

துரோபதைசைவசனம், உப்படியேயேருகிறேன்சுயாமி,

துரியோதனன்-சீசாவையாணுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

திரை உறல்சொழைக்காராசெய்திரைகடுவரம்
மண்டபநகைப்பொக்காரசெய்கையெனின் னுசெல்வி
மணி, உப்புமுனைநழிர்வாசபண்டவழி
வெணவையிசெல்லுவுகற்பீபைகொபெடவகைழ்த்துவர்டா

(வ ம) நூடாசீசாவையச் சாரி திரபிரஸ்ககதிலேயேருகது உருதபாண் டவர்கள ஐயபேராபுலு உருமண்டபத்தைபாசுகநனழைதிகளெ னது அதுசைவமாயமுதுவாடாசீசாவைக்காரா

சீசாவைக்காராச்சொல் வானா

அப்படியேயுமழைகருகிறேன்சுயாமி

சீசாவையாணுக்குச்சொல்விருத்தம்

மன்னாகனமய்னூதிரைநிற அமுதறவெரிசெய்யேடாற்றி
கண்ணகரில்லையோற்றி உருமபூமலையேற்றி
பெண்ணிமணம் உருமபூமலையேற்றி பெருமபூமலையேற்றி
நல்லமரகாரசைவமுடவ்வரச்செய்யுமா

(வ-ம்) இராசாதிசாசபாசீசாவாராசமார் தண்டசத்தியராசேகரிரா சத்திய பிரபுக்கீசகதிரபரிபாலகாமபுத்திரமகாராசனேசுவாமிபரா க்கு துரியோதனமகாராசன் உருமபூமலையேற்றி துவரச்சொன்னா,

தருமர்-வசனம்-அப்படியேவருகிறோம்பிள்ளாய

தருமர்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

திருவருளுலகமூன்றுக் திறமுடன் றுநீப்பேயபேற்றி
உருமபுத்திரனெயெகதன் தமையவேசரணம்வாரும்
பெருமையுமபுகழு வரழவுமபொறுதிரியேயதனுவுன்
அருமைசோதமபிமாரகளை ஒருமபூமலையேற்றி.

துரியோதனன்-கர்மருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வருவமவுங்களுக்குமயவென் றுகதய்வதச்சன்
சுழவுமச்செய்தசபையிலுமகிகமரச
செழுநவரத்தினத்தாறசிறக்கநன்செய்துவைதத
உழகியமண்டபத்திலுலக்காரமபாராயணனே,

வ-ம் கேளும்அண்ணா உருமபுத்திரசேமுன்னாலேலடங்களுக்குமயவெ ன்னுக்கச்செய்துகொடுக்கசபையைப்பார்க்கிலும் அநிக உன்னிதமா கச்செய்துவைத்தேன் இத்தமண்டபத்தினுடைய அலக்காரத்தைப்பாரா ய்அண்ணை;

தருமர்-துரியோ கனனுக்குச்சொல்-விரும்பம்.

சுந்தரமிருத்தமபிதரியோதனூரீகேளைய
 அகதமாமண்டபங்களிலேகமநன்பார்க்குநன்
 விரிந்தையிதெய்வசொலவேவன்விளகருமுவுலகநகலினில
 இரகமண்டபதடைபேலேபெபகருநாண்மண்புலேயே

(வ-ம்) தந்திரியோ கனனூரான் அனைகமண்டபங்கன்பார் கிருககிறே
 வன் ஆனூலீகதசொர்க்கமததீயபாநாளதிரிகேட்கததிலேயும இப்படிப்பட்ட
 உன்னிதமனமண்டபதடைநாண்மகருநாண் இவ்விலையுலகன்சணமா
 யிருக்கின்றது.

சுனனி துரியோ தனனுக்குச்சொல்-விரும்பம்

நூதனமாகச்சொதுதுட் நாயலககிரிநா
 சோகிரேசாமண்டபகதிலுதையாமகநவாநூகடி
 போதிரேவமகிழ்ச்சியாகப்பொழுதுநீயமாயயயிங்கே
 ஏதொருகாலட்சேபமிலலமலீருககரமே

(வ-ம்) கேளுமஎன்னுசைமருநகனூன துரியோகன இரகததுலங்காரம
 ண்டபத்திலே எககளைபேபெலொரற சாயாமககனெல்லம் வகநூகடிச்
 சமநாயிருக்கின்றதானூரீருககரிலைபொழுது போசமபடியாமேய
 தகிலும ஒருகாலட்சேபம் பாரணன் னுநகரணுமதுரியோகனமகார
 சனே.

துரியோ தனன- தருமருக்குச்சொல்-விரும்பம்.

ஆமிதமெய்தாயமொகாவாணனூர்க்கொருவிண்ணப்பந
 காமெல்லம் போசனததுக்கிழாதுபொகமலிலுமிநகே
 மாமணியும கமகிழ்ச்சியாகி கிரிவிரும்ப
 சேமாமரவோயாராட ஒருசொககட்டானுகிரே.

(வ-ம்) ஆ-ஆ-வெய்தாமெய்தான்ற மசொககரீராயசெவ்வீர
 ண்ணூராயபுத்திரமகாரகனேகாமெலிலோரு போசனததுகருப்போரு
 முணபாகாம வமநீயு ஒருநூட்டருகொக்கட்டகையோடுகள்ளனே.

தருமா துரியோ கனனுக்குச்சொல்-விரும்பம்.

தேவனூலிருக்குநாண்மவிளமாநூருக்குவெல
 நீதிசாஸ்திரமிருக்ககிபுணாசளபலிருகக
 நூதனமாகச்சொதுதுவலுமண்டபத்திலே
 ஆமிதமடையசெயுநதொழிலையே செயலவேணும.

(வ-ம்) கேளுத்தமபிதரியோகனூலேதனகன சாஸ்திரங்கள் மணுவிக்
 யானகன இதுமுதல்வனந்தாமசாஸ்திரக்களிருக்க இரகத துலகாரமண
 டபத்தில முதல்முதல புத்தியிலலாதவாசளாடப்பட்ட சொக்கடடானுட
 வேணுமாவேறையொருதொழில்லைபாதமபிதியோதனூ.

வீ மன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சண்டையுப்பகையும்பாருஞ்சாற்றியபிழையும்பொய்யும்
கண்டிதமொழியும்பொல்லாக்ஷலயங்குடியிருப்பார்
கெண்மனஞ்சுவர்த்தைகொற்றவாகூடாகேஇந்த
மண்டபந்தணிலீன்மற்றெண்ணைச்செய்யலாமே.

(வ-ம்) சண்டைகைக்கும்பகைக்கும் அசத்தியத்திற்கும் பொய்யுக்கும்
கேபத்துக்கும்மேதுவாயிருக்கப்பட்ட இத்தசொக்கட்டானுஇக்கேஜி-
வேணும்அதுஇராசசபைக்குயோக்கிபமல்ல வேறேயொரு காஸட்சேப
ஞ்செய்யலாந்துரியோதனமகாராசனே.

அர்ச்சுனன் துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மனதிலொன்றைவைத்துவாக்கினிலொன்றைப்பேசி
துனிவருத்துரோகஞ்செய்வோர்கூடாநினைப்பதல்லாற்
றனதுபாராட்டிதம்பிதமையவென்றொருமையுளளோ
கனவிலுஞ்சுதமாடக்கருதினினேகூடாரோ

(வ-ம்) கேளுந்துரியோதனமனதில்ஒன்றைநினைத்துவாக்கில் ஒன்றை
ச்சொல்லி ஒருவருடையபொருளை அபகரிக்கவேண்டுமென்றுநினைக்கப்
பட்டசாமததுரோகிகள் அந்தச்சொக்கட்டானுவார்க்குளையல்லாமல்தன
தாய் அண்ணன் தம்பிகளென்று ஒருமையாயிருக்கப்பட்டவர்கள் ஒருக்கூ
லும் இத்தச்சுதாடகினைக்கமாட்டார்கள் துரியோதன

தருமர்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மனத்தினிலவஞ்சனைநினைந்தமாமனையெதிரியாக்கி
சினத்துகூகாலேயெகைகள் செல்வத்தைபறிக்கலுற்றாய்
நினைத்துநினைத்துகேட்டாலும்நிமிஷத்திற்குநினைந்த
அனர்த்தமாஞ்சொக்கட்டானையாடுவதொழித்திடாயே

(வ-ம்) கேளுந்தம்பிதுரியோதனசகுனிமாமனை எதிரியாக்கி கபடஞ்
தாடிஎங்கள் செல்வத்தைபறித்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லைஎதைக்குறித்
துக்கேட்டாலுத்தடையிலாமல்தான் தருகிறேன் இத்தச்சுதாடுகிறதைநி
யுத்தவேணுந்தம்பிதுரியோதன.

சகுனி-தர்மருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சுந்தரமாயோராட்டஞ்சொக்கட்டானுச்சொன்னால்
சிகையைநடுநடுக்கித்திற்பட்டநீதானுமேல்
புகையினினைநதுகேட்டபொருளெல்லாந்தருவேனென்றாய்
பந்தமாயிடுதொழிக்குமபவுஷிதேதெரிநதுபோச்சே.

(வ-ம்.) கேளுந்தருமராசனேஓராட்டஞ்சொக்கட்டானுமீவோமென்று
சொன்னமாதிரித்திலையத்து நடுநடுக்கித்திற்பிடித்து கழகழ வழவழ
பசுபசுவென்றுமுழிக்கிறீர்நீதானு துரியோதிரமகாராசன் கேட்டசெல்
லாக்கொடுக்கபோகிறாய்நீகொடுக்கப்போகிறபகவு இதுவேதெரிநதுபோ
ச்சுதே போ-போ-ஆ-ஆ-தருமபுத்திரமகாராசனே,

கன்னன்-தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

சுதிரர்களுக்காடி வெல்லக்கூறிலாகா தநீதான்
என்க்குத்தேபாரகனதநிலங்கு ஊயானைநீ வெல்லப்பேயாரீர்
விநததகமபிபருநீருயலிலிலத்தானறி கொணமி
பிதறறரீரவிட்டெரிட்டோமபிப ளனனைக்காத்துக்கொளவீர்

(வ-ம்) கேளுந் தருமராசீயெசெக்காடாநாடி வெல்லப்பேயாரீரூப் அ
துவெளிச்சககன் இவ்வளவுகீ உன் தாமநிமபாநாநீயாவிவல்ல தக்க
லாலததுகிதிடென்றுகொகவகிமுன்பிசுதேயு ரு வல்லகதுநீரீரீர
கல்லதஉககளைவிட்டுவிட்டோமபிபகன்ஆடவ்வு உக வபிரணனைக
ப்பாறறிக்கொள்ளுமபேயாக்களபேயகதவ்வேவேமெனக்கிட்ட தாளிகவே,

அர்ச்சுனன் கன்னனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

வஞ்சனைநீனைத்தனமு உயாராருகாட்சிளால்வி
கெஞ்சுமென்றிபாசுநிசசயநுபிபிமுயாடடா கன்ன
நஞ்சினைநீகமுச்சுவிசைவ்வளககைகயுநது உதவுதனை
கெஞ்சினைப்பிளந் உவெட்டிநினைக்குடவெல்ப்பேயாராய்

(-ம்)கேள உயாராருகாட்சிளால்வி வஞ்சனை நானுழப்பித்தான
ந்தருகாட்சி வல்லிசுநுச்சிபேகநித உணகக்கையாகது வெஞ்சுப
பிளநுநினைந் உவெட்டிநினைக்குடவெல்ப்பேயாராய்
பித்தக்கொளவடா

சுபாா-அர்ச்சுனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அடுத்தித்தெய்வென்னு உயாரகம்பிபர்சககயீர
பொருக்கயாபிபியவவகவெபாறுபாநதநீவலாபா
தநித்தகாபெவெவ்வென்னசுருமமேகெஜாநெனகவயா
வொதுககிபமாமீனாட்டொராட்டமாந்வேயே

(வ-ம்)கேளடாபாபிஆசகருபொறுதகவாபிபியவவ பொரு
வர்காடாள்வாசென்கவார்கவாசநீயுட வெல்லுமபா உயாரகம்பிபர்ச
பண்ணினுலும இகநுதகவே சிநுலு உயாரரு உமகலாமாபி
பொறுபகருககரிவஞ்சிசுருதுககலலலருமாமீநாபாஒருஆட்டகக
பேயவேம திருவுளயிருபுது.

துரியோதனன்-தருமருக்குச்சொல் விருத்தம்.

இதாசரிநன்றும்பக்கொய்வீரின் துன்னைமெச்சிக்கொண்டேய
சஞ்சொய்வீவ்வளவுசொல்லிசமதுநீயஞ்சவேண்ட
நிசிரிவநீயாறமத்தலலமநீதாபெககொய்க்கவேணும
பநியிலெல்லாமன்நீசாறந்பயந்தாமருணைதாரேன

(வ-ம்)இதுவேசரிசவாக இப்பயமுல்லீலாதுணிடமேணுந் அண்ண
மபுத்திரரே இப்பேயுது உயாரகனைமெச்சித் தெண்டேன முன்பு
க

னேசம்மதிக்கலாகா கா காமபாலுந்தேனும்போலஇருக்கிற அண்ணந்த
ப்சிசுருக்குள்ளே யேதா கிலு மொ ரு ள் ள் ளை நடக்குமா நடக்கா து ஆனால்
நீசேற்றேசயுண்டா னுல் கீசே டொடுக்கவேணும் என்மாமல் தோற்ற
பொருளை நனவெ தெக்கிறேன் போய்க் கான்பாப்போம்,

சர்பர்சகுனிக்குச்செல்விருத்தம்.

எந்தனுச்செநிரியாகீருத்திகதகெழுஞ்சுட
தொந்தமாய்வாயுகையுந்துழக்கின்றசகுனிமாமா
விந்தையாய்நாறுகேடிவிலைபெற்றமுசுதமலை
பந்தயமாய்க்குறிததுப்பண்புடண்வைத்தேன்பாராய்.

(கம எண்ணுடனே கூட சொக்கட்டாளுகிறதற்கு வாயுந்நையுந்துழ
க்கின்றசகுனிமாமா இகோநாறுகேடிபொன்பெற்றமுசுதமலை இதை
பந்தயமாய்க்கட்டிவைத்தேன்பாரும்.

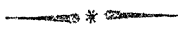
தாரியோசனந்தர்மருக்குச்செல்விருத்தம்.

சந்தமங்குணைசதிம்மிக்கதர்மபுத்திராரோகேளாய்
வேந்தனென்மாமன்வைக்கவேண்மும்பந்தயத்துக்காக
போந்திடுநாறுகேடிபொன்பெற்றவலாயித்தைப்
பாந்தமாவலரும்பார்க்கப்பந்தயம்வைத்தேன்பாராய்

(வ-ம்)கேளாய் அண்ணேதர்மபுத்திராரோ என்சகுனிமாமன்வைக்கீவ
ண்டியபந்தயத்துக்காகஇதே நூறுகேடிபொன்பெற்ற வுருவலயந்தை
எதிர்பந்தயமாகவைத்தேன்தூக்கோபார்த்திராரிதேபார்த்திராரி,

முதலாட்டஞ் சொக்கட்டாலுகிறது.

தருமர்சொல்-தரு-இ-ல்பக்னுவராரி அடதளந்

புரீகிருஷ்ணஹரிசீருபை யாளாயுத்தன்
செயலல்லவேயிது தினையளாபுரீகிரு
தர்மருக்குவிழுத்தபந்தயத்தை-சகுனிசொல்லியவசனம்

ஓய்தர்மர ஜுவேமுணாத்தொண்ணு முகல்முதல் விழுந்தபடியினு
லஉம்முட ஆட்டந்தோற்றுப்போகும்நான்போகுகிறேன்பாரும்.

சகுனிசொல்-தரு

ஓடிவாடாருட்டிச் சக்தாய்-எத்தன்
உருட்டுக்கும்பிரட்டுக்கும் உடவுசெய்காத்தாய்-ஓடி
வ-ம் பண்ணிரண்டு-பத்தா-காய்வைத்தபிற்கு

தமர்சொல்-தரு

சத்தியமேதனைதர்மமேஜெபம்.

சத்தியமேதனையென்றுத்தர்மமே ஜெபமென்றும்
உற்றுநினைத்தபேக்குவுண்டேடிவுண்டோ லயய-சத்தி

ஸ்ரீமத்பாரதவிலாசம்:

சு.ந.

வ-ம்-சுலத்தேரஞ்சு

சகுனிசொல்லல்

தத்திரமேதுனையென்றஞ்சமர்நகே
இதிரஜாலகைதறஎன கென்னமேமா

செயமென்று
லயம்.க.தி

இதவும்-சகுனிசொல்வது.

ஆக்கிறமந்துணைமென்றும்தவறகே
தக்கயித்தகைகறமற்குனிமகென்வ

ஜோமென்று
பாய்-ஆக்கி

வ-ம், இருபகடை-பன்னிரண்டு-எட்டி இரிகக ல் ஒன்பது

தருமர்சொல்வது,

பதாமலேயாடுக்காணும்
பதாமலேயாடுககாணும்
பதாமற்பாச்சிகைகக்குவமாய்ப்
பகதயம்சிமுததைப்பாதாட

மாமா
போட்டு
வேணும்-ப.நரா

வ-ம், நாலுமூணேமு

சகுனிசொல்வது

சுறுக்காகத்தாடவேணும்
சுறுக்காகத்தாடவேணும்
சுருகாகாச்சினுவெறுக்காமலே
கிறுக்காகவேயாடுகுறுக்காகப்

ஆட்டம்
போட்டு
போரதே-சுறுக்

வ-ம்-இரண்டெட்டி-இரண்டுபகடைபத்து

தருமர்சொல்வது.

விழுபன்னிரண்டொருபத்து
விழுபன்னிரண்டொருபத்து
விழுபன்னிரண்டொருபத்துமவிழுப்
முழுதுகுதுகுமகையால்முன்னேகட்டலாஞ்

ஆ-ஆ
தாக்கால்
செய்குமு

முண்ககொண்ணு

நான்சட்டிலேவழ்முன்னேசேயி
நான்சட்டிலேவழ்முன்னேசேயி
நான்சட்டிலேவழ்முன்னேசேயி
நான்சட்டிலேவழ்முன்னேசேயி

தம்பி
நா
குக்கிசுங்

வமஇரிக்கால் பன்னிரண்டு ஒன்பது,

பக்தும்பகடையுமவேணும்
பக்தும்பகடையுமவேணும்
பக்துடனையொருபகடையும
குததினகாய்செட்டிக்குகும

இப்பேர
விழ்தாக்கால்
சட்டலாமபத்து

வடநாலைத்தேரஞ்சு,

கம்மனஜேயிர்பரணை	இப்போ
கட்டினிஜயிர்பரணை	
கட்டினிஜயிர்பரணை	
கட்டினிஜயிர்பரணை	

வடநாலைத்தேரஞ்சு.

என்னையிற்பந்தயங்கு	மாநா
என்னையிற்பந்தயங்கு	
என்னையிற்பந்தயங்கு	
என்னையிற்பந்தயங்கு	

வடநாலைத்தேரஞ்சு

செய்தொல்லது

பன்னிரண்டின்கொடு	ஒரு
பன்னிரண்டின்கொடு	
பன்னிரண்டின்கொடு	
பன்னிரண்டின்கொடு	

வடநாலைத்தேரஞ்சு

செய்தொல்லது

என்னவசமரும	
மன்னவசமரும	
பொன்னவசமரும	
முன்னவசமரும	

(வ-1) ஆ ஆ-என்னவசமரும

வந்தயமாநவவக்கமுததுமலையநவவக்கமுததுமலை

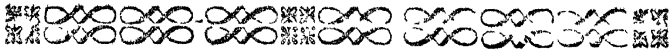
செய்தொல்லது

மதியுள்ளதம்புத	
முல்லமுத	
சந்தமுத	
இசமுத	

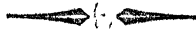
(வ-2) ஆ ஆ-என்னவசமரும

வந்தயமாநவவக்கமுததுமலையநவவக்கமுததுமலை

செய்தொல்லது

இரண்டாவது ஆட்டம்

சருணியொல்-சரு-இ-ம்-சாதகாரங்கிரிமைமீசுரதாளம்	
நயனெ-லீடகிறன்பார்	இந்தாட்டமும்
காசனெ-ஸ்க்குத்தன்பார்	
கொளுநாநாபாஷி-சுடி-கதேருங்	குகியையும்
ஆனையுஞ்சேயெயுமவராரூநக	தேசமும்-கிணை

வ-ம்-துகை-இரிககால்-எட்டு-பனி-ரண்டு-பத்து

சருமசொல்வது.

தர்மமேசத்தியம்	அரி-அரி
தர்மமேசத்தியம்	
இம்மைபிறகேடிபிட-துகள்	வந்த-லும்
நமமைசேர்-கா-கூ-கரத்தை	தோற்ற-லும்-தர்ம

வ-ம்-துகை-5-லும்-தேராள்கு

இனிவிடுவேனோ	நாங்கொஞ்சத்தி
வெழுநகிலீருப்பினோ	
சனிய-மேழரைநாட்டுச்சனி-பொலவே	பிடித்து
மு-ரியாயெதிர்ப்பகதயமுழு-மீமாடி	யடித்து-கிணை

வ-ம்-பனி-ரண்டு-பத்து

தருமர்-சொல்வது,

விட்டுவிட்டாலும்	விடாமல்-ரண்
கட்டுப்பட்டாலும்	
குட்டுப்பட்டாலுமகுறைவத்து	கேர்த்த-லும்
நஷ்ட-ப்பட்டாலுமகங்கப்பவ	திட்ட-லும்-தர்ம

வ-ம்-இரிககால்-பத்து.

சருணியொல்வது.

ஏற்கவேருது	மழவழை-ந்து
விதற்கெளிப்பேது	
பா-ர்-க்கிவெனதுரை-சுயப்பகடைபொக்கிஷத்	தொட்டி
மு-ரகவம-பது-கட்டி-மு-கிணை	சே-டுகட்டி-கிணை

வ-ம்-பனி-ரண்டு-பத்து

தருமசொல்வது

சு-து-செய்க-லும்	எண்ணு-மீ-பி
பொ-து-செய்க-லும்	

காதுஞ்செய்காலுக்கபடமே
நேததஞ்செய்தாலும்தொந்தரை

செய்தாலும்
செய்தாலும்-தர்ம்

வ-ம் ஆறெண்ணேழு

சகுனிசெல்வது

பாண்டவர்சாரை
பாபிசின்வாய்த்கரை
பாண்டவரெண்ணைபழித்துச்
முண்டதுசூதுமுடிந்திது

சகுனிபெண்ணும்
செல்லவண்ணம்
என்னெண்ணை-நாரே

வ-ம் பனிரெண்டு-எட்டு-ஆறுநாலுபத்து.

தருமர்செல்வது.

மிக்கவேயின்றளக்களை
வித்ததினமவென்று
சொக்கட்டானுதுசெட்டி
இசைட்டாலெக்களுக்கிடர்வந்து

எவ்
யாண்டலும்
முண்டலும்-தர்ம்

வ-ம். முணத்தெண்ணு.

சகுனி-சுநேதாஷப்பட்டி-தரியோதனனுக்குச்செல்லகோச்சகம்.

அஞ்சுபேருந்தவிரயானைபரிசேனாரதம்
இஞ்சுலவளநாநீகரின்பயிசுசேனாரதம்
கஞ்சுவுப்புசட்டிவரவேடுமில்லாமல்
பஞ்சுவரைப்பஞ்சாயப்பறக்கடித்தேன்பார்த்தீரோ

(வ-ம்) ஆ-ஆ-சேனார்என்னுசைமருமகனுதரியோதனமகாராசனே இ
ந்தப்பாடைவாகளைவாதவிரமற்றிருவர்களுக்குள்ளே ரதஜதாரகபதா
களைபுரசெல்லதது உப்புசட்டிவரவேடுக்கூட இவர்களுக்குச்சுதந்தரமி
ல்லாமல்பஞ்சுவரைஇலவம்யஞ்சாகப்பறக்கடித்தேன்பார்த்தையோ, தரி
யோதனமகாராசனே,

தரியோதனன்-சகுனிக்குச்செல்-விருத்தம்

இத்தூன்விடலாகாததுஇவர்க்குள்ளத்தம்பிமாரும்
அத்தூனிநவருமாகவெந்துபேனாயுக்குறித்து
எத்தூலைனியோராட்டமிசையவேவன்றயாடிக்க
கொத்தூன்செலீத்தாலெந்தன் குலதெய்வமநீயேமரமா

(வ-ம்)கேளுநாஊர்ஓர்மாமாஇகிலைமகிழ்ந்துபோறானன்ன விமன்
யாச்சுண்குலன்சகாதேவன் இன்னமநாலுபேரிருக்கவிடலையா இந்த
சாராசா இருக்கவிடலையா ஆகாடு-பேனாயுக்குறித்து இனியோராட்டம்
பேரட்டாலல்லுவரசரி

சகுனி-துரியோதனனுக்குச் சொல்லிருத்தம்

நடைமொழிசொன்னீர் மூட்டநனைந்துவர்க்கீரமுண்டீடா
மருவுமென்வார்ந்தைதகை சேயமவநிலிசீசெமெகதெண்ணி
அகமகிழ்ச்சுக்கமீடுவாமெய்றவர்க்கீர் சொல்லுவாரகன
சருமருமகனேசுமாராதந்தநீயீரு ஸுபாராய்

(வ-ம்) ஆ-ஆ-மரும-வேழட்டநனைநமவர்களுந்ரு ஈரமுண்டோகாதி
நகரம் ஆனசெனையரிவ-ரமிதுனைபெலையகத்தாறதுவிட்ட மகாரீரஷ
க்காரரான பரண்டவர்கள் தகைவருசுபேவாய்க்குறித்தது ஆங்கிறதற்குபின்
வாங்குவார்களா அவர்கள் தானவலிய ஆடப்போகிறார்கள் பொருத்தரி
யோதனமகாராசனே

சகுனி-தர்மருச்சுச்சொல்லிருத்தம்

தருமபுத்திரவேநீதாச்சறபுத்திரனானவரே
மருவுமென்வார்ந்தைததன்னைமனநிலிலிசீசெமெகதெண்ணி
ஒருமையபுந்மமபிமாருமமுன்னையுரருநீதி அநினைய
அருமையாகமேராரட்டமாடுகோமாமலிவாரே

(வ-ம்) கேளுந்தர்மபுத்திரனே நீசற்புத்திரனாய்மாரால் எனச் சொல்லி
த்தள்ளமாட்டாய் இப்போஉன் தம்புகுமருமஉன்னைபுற ஆக-தி பேவாயு
குறித்தது இன்னமேராரட்டம் ஆடுவாமவருக்கர்மராசினே

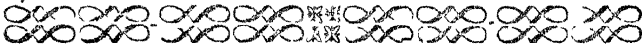
சருமர்-சகுனிகுச்சொல்லிருத்தம்.

ஆவதுந்தெவ்வத்தாலே அழிந்துத்தயகை தாசீவ
மேவியகமமலிங்ககிவிரைகைதகடபடநிலிசீச
தாவிவெலகனையுர சூட்டகைகதரிசுடாடுவகநீர்
கோவிரிவமுறைகாசசொல்லிப்பொணவாடுவோமே,

(வ-ம்) ஓம்ம-மாரீதாரபும்கல்பப்புரகங்கை அபுந் தன்னாரிம ஆகிற
ம் அழிசிறத்தம் திருவுளச் செயலே பல்லாமல்கமமுடைவசெயலலலளலல
கதேதாறுப்போனகளைபுறணிதது ஆடுவெய்று சொல்லுகிறீர் கல்லீ
தி அப்படியே ஆடுவாமவரு :

சகுனி தரிசோசல ஸுக்குச்சொல்-உசனம்

ஆ-ஆ-மருமகனே கருவபுகதிசன் மகாபுத்திர-லி-ரு பேரையுரு
ந்து ஆங்கிறதற்குப் சீன்வாகமமாட்டா வென்று முன்னோதானே சொ
னென்பாதிரையு தற்குத்திரண்டாந்திரம்

முன்றாது ஆட்டம்

அஞ்சுபேரையுமிப்போ	கெடுக்கித்தாக்க
கிமைத்தொழிற்புரிய	வலிக்குறைய
கொஞ்சுமபரியுந்தீரும	குடையும்பரியுந்தீர்சா
தஞ்சமுந்ககாருச்சுலம	கமமுதாச்சு-அஞ்சு
உ-ம்-முறையுபணிரண்டி-இரிக்கால்-ந	லத்தீதாரஞ்சு

தருமாசொல்தரு.

உங்களுக்கீடுசெல்லாம்	பெருக்கட்டும்-நாக்
ளொடுகிணிலுகர்ம	யிருக்கட்டும்
ளாகளுக்கீன்யிடெலயிடறுகள்	வந்தாலும்
அவசங்குளற்புகக்கியமையாப்ப	போனலும்-உங்க

வ-ம-நாலத்தேரஞ்சு
சஞ்சனி-சொல்தரு

கடலெல்லாத்ராத்யேர்	காவை வந்த
கையலாகாதேறு	விடுவதும்
காட்டையெல்லாம்வெட்ட	சுடுபட்டும்
சரும்பைவெட்டப்பயப்	யடுவதுபோல
அடியிலெதிர்க்காஅடர்கத	பந்தமபோட்டு
அத்திக்ககிப்பநறிசத்தகொத்தி	குத்தி-அஞ்ச

வ-ம-ந-வெட்டு-இரணம்பனிர்ணைதுருகல்துககாலத்தேரஞ்சு
தருமாசொல்தரு

பேருபணருமகேழ்வுமபெண்பினையு	நாம்
பிறக்கீபோதுகூடப்	நிறக்கீதே-நீர்தப்
பேச்செடுசொத்துவினீதருநிகய்யு	நானார்
பெறறிசலகமுய்யு	நிறத்தேகாமமா
நெருமிவுதன்பலவுளு	சிலகூலம்
ஆமுமுளகடுகருமிருநெரு	சிலதூகாலமுக

வ-ம்-ந-ந-தீரதாஞ்சு
சஞ்சனிசொல-சரு

மகைகளெல்லமையாவகாந்யுசகங்	குண்டு
மணினசுககூடுபய	பயவேனோ-பகை
கத்தேசொத்தேபாதுகேகாக்	கெவிலிடாமல்
வழுவழினாநிடு	விறவேனோ-இதே
மெல்லியவமுதிறச்சகரை	வெளியிறமுதப்பாபவ
செட்டிக்விடும்சட்டிக்கீரிக்கீ	கட்டி-கஞ்சு

வ-ம்-இரணம்பனிர்ணைதுருகல்துககாலத்தேரஞ்சு
தருமாசொல்தரு

பேருபணருமகேழ்வுமபெண்பினையு	சொன்னலும்
பேகாய்ப்புய்யு	தாருமாவிடும்
மேடுபெயராதனைப	போகாமலிருக்கவும
புதைதலையகலலுகர்	நிறுக்குமே-மாமா
வகலையகலமலயுந்	சிலகூலம்
கேகமாவகோடவெய்யு	சிலதூகாலமுக

வ-ம-முணதந்தாணலு,
சஞ்சனிசொல-சரு

முன்னனைவந்துகாபெயின்பேவைவத்து	என்னாலு
முமுயலசென்றூசஞ்சுனி	பேவேனோ-எண்ண

முடியுமட்டுமொரு காலியிவந்தேயனை
 முடிக்காமலெழுந்தான் போலீவனோன்
 சொசுனசொல்லுக்கொரு சினனமங்கிடாமற
 கூட்டிக்கூட்டிய்போட்டு காட்டிமுட்டிவாட்டி அந்த

வ-ம்-லெல்ல இரண்டறிக்கால்தனைஒன்பது

தருமாசொல்ல-கரு

கட்டலெழுந்தவரிப்பொல்ல துரை உருவெழுந்தவ
 கவந்தவன் போலீவன்களை 17 சீயோ-சுமமா
 கதறிவாரிகளான கவிமுட்டிப்பகலா க
 சாரியெவ்வல்லுக்கொரு பொருட்டு-மாமா
 குளியறவெல்லுக்கொரு குளி வகைகவாமோ
 குடியருமவ டனப்பீட வன் விவதருகுனி வாரா(கய-)

வ-ம்-லெல்லொருநா

சுருளி-சொ-விருத்தம்

சுருடிக்கிரன்செருக்குந் தாடீளிமங்கொழுப்பு
 மருவார்தனைநம்புமறநீருமபகதபயம்
 அரிமவதுரோபனைகொடிப்புமவளசிலிட்டுகொரிப்பும்
 ஒருகொடியினிலென்ஊய விவாமவெப்பெ வலதக்கனமகீர

(வ-ம் பாதகதிகளாநர்மாபுத்திர செருக்குவசமபிவிமங்கொழுப்பும்
 அாச்சுனவையயனைளலுவிவகாசருமாபுமுறத்தமஅந்ததுரோப
 வாரீணுமடாருவுக்குவவாருவெய்யபுமசிரிப்பும் ஒருசுருளிகையி
 லெருக்கிப்போனதைப்பாரததீரள -ஆ-ஆ)

துரியோயனன்-தர்மருக்குச்சொல்-விருத்தம்

தெயவத்தி செபலோரவ்முன்சொசுபுண்ணியமோநீககள்
 ஐவருந்தேந்தடுவகடகழை வாயப்போநீரிப்பால்
 மைவிருவகண்ணை 16 தமாததுரோபதைவையவைதது
 கைவர - னியோராட்டவ்ருத்துடனாவீரே.

(வ-ம் தேட்டிரேச சர்மபுத்திரரோநீவன்ஐவார்த்தேற்று எங்களுக்கு
 அடிமையாகப் போனதினாலேவீங்களைந்துபேருக தொட்டுப்பார்க்கிறீர்கள
 னேஅந்தஅழியாதபதநினியைக்குறித்தலுராட்டம்போடுகளைபாப்போ
 15.

பொதுவசனம்

இததப்படியாயதுரோபதைகாக்குறித்துஆட்சொல்லிதுரியோய
 னன்சொல்லநிருகராட்டிரணபாரததுவிதமகாராசன் சொல்லுகிறவிதம்
 காண்ட,

விதரன் திருதராட்டிரணக்குச்சொல்-விருத்தம்

ஐயையோடுகொடியித்தவந்தீதமுலகிலுண்டோ
 வையவுன் குடிக்குருசகாலமும்வந்துகொதான்

பொய்வளர் ஆய்ணைந்தேவிபெற்றதாய்ச்சேய்த்த
தைமலைக்குறித்தபாடதககாதென்றசொல்லொண்ணுதோ

(வ-ம்) சேளாய் அண்ணை திருதரட்டிரமகாராசீலே இவ்வளியாயயம்
உலகத்திலுண்டோ உன்னிட சமஸ்தானத்துக்கு என்னகேடுபாலமவநது
தோஉன்மகனுக்கு அத்ததுரோபதிதமயவடிபரியாளானடடியினால் தாயக்
ச்சுசமானமாச்சுதே அவனையும்வைக்காட்ச்சொல்லி உன்மகன்சொல்லவ
தைக்கேட்டுநீசும்ம பிருக்கலாமா உன் சொல்லை உளளிப்பேடுவிராணுவே
ண்டாமவேண்டாமென்று ஒருவார், தைசொல்லலாகாதா ஐயயேயா அண்ண
னை

சகுனிவி தூரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தோற்றுப்போனவர்களை னுஞ்சொல்ல மலிருக்கேமலும்
வார்த்தைசொல்ல மலமறமன்னவாபாரத்திருக்க
வூரறமாத்தலேரீரக்கமனாகிப்போவந்தகண்ண
யறமறவுன்னாயமிக்கேடுருகட்டிமேடு பாம்போக்கண்ணு

(வ-ம்) தோற்றுப்போனபாண்டவர்கள் மாணிக்கம்போலவாயைக்கூற
வாமலிருக்கமற்றவாகருஞ்செய்துப்பெற்றகெணை மலிருக்கஉனக்குக்
தலேயிரக்கம்வந்தகண்கண்ணுந் தோவெருளுயம தேசுவதாயுடோ
போம்விதூர

விதூரம்-சகுனிக்குச்சொல்-யசனம்.

ஐய்சகுனிமாமா உன்னிலைதானிரகசமஸ்தானம் வெட்டவெளிச்ச
ம்பட்டம்பலாகப்போயிருது உண்டேச்சுக்கு வரவில்லை கமமகாரீரும.

விதூரம்-திருகராட்டிரனுக்குச்சொல்லிருத்தம்.

பிள்ளைகளுதீங்குசெய்தால்விதானல்லபுத்திசொல்லி
தாளவேவேணுமகதததமையுன்னி-த்திவிடலை
உள்ளவா லுள்ளமட்டிமேமாரவஞ்சனையேசெய்தாய
என்றந்தண்ணீருகாரீயா! நுனக்கினைக்கப்பீராறா

(வ-ம்)கேளும் அண்ணை திருதரட்டிரமகாராசீலேயின்கள் ஒருபொ
ல்லாகருசெய்தால்தரப்பவ்நல்லபுத்திமதியைச்சொல்லி யதைக்கன்பிள
ளைகருக்குவாஞ்சனையேசெய்தாய உன் பிள்ளைகளே நனை என்றத்தண்
ணீருயிறைக்கஉதவவேணுமே அண்ணை.

இதுவும்-விதூரம்சொல்-பிருத்தம்

தம்பிபிள்ளைகளை மூத்ததமைபுள்ளிள்ளை மன்கெவித்து
கொம்பனையானேககடகுறித்தகாட்ச்சொல்லலாமே
வெம்பியுன்மகனுரைத்தவேலைவேநடக்குமா னால்
நம்புருயரசுகவாழ்வும்சமாயம்போகுஞ்சொன்னேன்

(வ-ம்) தம்பிபிள்ளைகள் உடப்பிறத்தமைபுள்ளிள்களே மமைபுக்கி
கொள்கிறது அவர்கள் பெண்காற்றைபக்கடேயேதுவிமிந்திமாயமுறமப

க்கிக்கொள்கிறத உண்மகக் கொல்கிறத உனக்குச்சரியாயிருக்குசா அப் படி கடக்குமீ னுலிந்த ஆதினெந்துக்குர் செய்துவரு : கொன்னென் சொன்னென் :

சகுனிதர்மருக்குச்சொல்-வசனம்.

தம்பிதர்புத்திர ஆந்தகிழவனும் இரக்கிழவனுமேயேதேயேசிக் கொளளுகிறார்கள் இரக்கிழவன்பேச்சு இந்ததரிநீயாதானு விண்ணு ரக்ஷாநுகுதியம்கீப குசு துரோபதைபைக்குறித்தராம ஓரட்டம போய்வோமவாரும்,

தருமர்-வசனம்- உப்படியேயெய்வோம்.

துரோபதியைவைத்தாடுகிறது

கண்ணாவது-ஆட்டம்,

சகுனிசொல்-சரு இ-ம்-புன்ளுகவாரளி அட சாளம்

என் மருமகனுக்குஇதெல்லவே

நாட்டம்

எப்படியாகிலும்செல்க்கிறே

னிதராட்டம்

சகுனிசொல்-வசனம்.

இரண்டுபனிவெண்டு-இரண்டெட்டு-ஆரண் டிரிக்கால் துலைபத்து

தரியே சனன்-சகுனிக்குச்சொல்வசனம்.

ஆ-ஆ-ஆ-ஆ-ஆய்நமகாராளே பாத்திர எங்கள் சகுனிமாமன் கையேகை பறழ்பைஉலக்காத கன் அடிக் கருக்காய்ப்பத்தயம் வீழுகி தசொருசை நாம்பென்னசொல்வேள் ஒய்மா மா உன்கையை இப்படி தாரு மளங்கண்ணி லென்றிக்கொள்ளவேணும்,

தர்மர்சொல்-சரு.

ஐயையேயாசுவெல்லாபாசாக்குத்

தர்மமல்ல

அநீதநஞ்செய்தாலாறநா

வென்செல்லல்

சகுனிசொல் வசனம்

ஆ-ஆ-எள்ளக்கச்சேபலமா பந்தயா கரன் முணத்திதாண்ணுகான்

சகுனிசொல்-சரு,

நன்மையிலுஞ்சிலதுக் காவரிலு

மந்த

காணையிலுமெகதவேவையிலும

பார்க்கில் (என்ம

சகுனிசொல் வசனம்

முன்னுட விரண்டுமுன் றெட்டுமுன் திரிக்கால்முன்னு துலைபத்து

தர்மர்சொல்-சரு

மெய்யானமூர்க்கமுமபொய்யான

மராக்கமும்

விச்சகளுங்கொஞ்சமபேச்சகளுந்

(பார்த்தால்ஐயை

வ-ம்-துகைந் லுமுனைமு:

அஞ்சுபேயாய்க்கடகெலித்ததுந்

பெரிதல்ல

உமமையாக்கிக்கொண்டதுவுந்

பெரிதல்ல

ஆனைகளுள் பரிசேனை ள்ருமவர்
 ஆஸ்திரங்களும்கல்லல் ஸ்திரங்களும்தர்
 ஆரகளுள் சந்தவீரக ள்ருமாக
 ராண்டாளுஞ்சித்திரமேடைகளுக்கடும்
 ஆழகளும்கொக்கசாழக ள்ருமவர்
 ஆடடிநலஞ்சத்தரகட்டி ள்ருமவர்
 ஆட்டங் ள்ருமாதர்கட்டகளுந்தீர
 ளாடுகளுமபகமாடு ள்ரும
 ஆஸ்திகளுஞ்சிலகாஸ்தி ள்ருமிது
 பெயலையெட்டுகொடு மையெல்ல, கடுகெலித்தேகாடு
 அதுவும்பெரிதல்லலு ள்வும்பெரிதல்ல

தருமசொல்-சுரு

செக்கமட்டுடையே சனை பண்ணின தும்
 தேரர்க்கடிப்பீபா மென்றுமனதி லெண்ணின தும்
 தேரதகமும்வஞ்சபேர தமுமொவ்வைச்
 சூட்டுவதுங்கொட முட்டுவது மடல
 தெரநிலழங்கும்பொல்ல ப்டிகழக்கும்வெகு
 தற்புதகியுக்கெடுனிபுத தியுயிந்த
 சொற்பதியும் திநசனையும்பேய்பீபால்
 துள்ளுவதுமடிக்கொள ளுவதுமிக்க
 சொறபிரட்டுக்கள்ள வகப்பிரட்டமித்தீர
 சமுலு ள்ரும்புமு தாயடமு தகளுக்கெட்ட
 சூதுகளுமவ்வவ து ள்ருபபாக்கில்

(ஐபை)

துரியோதனன் -யிஷ்டமெருக்குச்சொல்-விரகத்தம.

தரித்திர ளு தாயபுத்திர வ்பாவந்த ளு
 தபட்டாசெய்தவினே தாழ்வுத ளு
 சிறிபதகலுகொள ளுக்கிக்கு ளுக்கு மடச்சை
 சேயிழைய ளு திரோபதைசெய்தி ளு
 பெருக்க தமுளளவெ ளு மமவ்ச குனிசெய்க
 புண்ணியமோ யான்செய்த பூசைத ளு
 வருத்தமி ள் றிப்பாண்ட ளாகைக நதவாறு
 வரட்டைகதினி ள் றிய தவாருமபாரீர

(வ-ம்) தீ ள்ருமவகவளபாட்ட ளுய விஷ்டமே இந்ததர்மபுத்திர வ் செ
 ய்த உதர்மமேரதபி ஆழகப்பாருடைய தவக்குறையே அல்லமறு
 ளு அக்கலெசிரிதது அசக ளு கொடிக்கு அபட்டிமுறிக்கி இப்படிநிறப்பி
 கலுக்கெல் துரு ளுக்கி மெ ளுமெய்த முந் ளுசிப்போ ளுளே அநதது
 தேரபதையானதெவந யாள்மெய்த பொல்லவ்யக ளு ளுனிமாமனுடை
 யபுண்ணியமோ ளு ளுபாக்கிபவசமே-ஆ-ஆ- இலதப்பாண்டவாகா ஆ
 தேயிருந்துவந்ததும் இவ்கெவந்தபிடத்திலு ளு ளுள் அ தேரொடுதியாய்ப்
 பேரனபேர்க்கும்பார்தீர பட்ட ளுரே.

வீஷ்ணு துரியோதனனுக்குச்சொல்-வீருத்தம்.

நமதுஞ்சுலபிநர்கைகருங்குலமேயல்ல
 நராதிரகுகிதூகனெல்லாமருயமல்ல
 சமரசமம்பாசைடவர்களாயியரல்ல
 சகோதரரைக்கெடுகிறதூற்றுமல்ல
 அமிரதருகாபாஞ்சாலீசறையல்ல
 அவர்கள்சுபிததரலுக்களைவிட்டுப்போறதல்ல
 வீமலமில்லாவடநிபர்வையேயுசுக
 வீடரீசருணமுனக்குக்ஷணடாமப்பா

(வ-ம்) ஜ-அ-அடரதுரியோதனனு என்னடாமமுண்டயதுலகபிநர்கைக
 க்கப்பட்டு குலமல்லவே அசுதபாணா. யர்களல்லியாகனெல்லவேசுகோதர
 ர்களுக்கு ஒருகேவிலினைகிறதூகர்மநல்ல அவருக்காசபாநிணியான
 சீசரபகை அறப்பொற்பாமல்லவே அவனை க்கிறதூலைச் சைச்சொல்லு
 ல்உண்ணைவிட்டுப்போறதல்லலுக்கையே இந்நவீபீசருணமாமவார்த்தைக
 களவேண்டாமப்பா துரியோதனனு.

துரியோதனன்வீதூரனுக்குச்சொல்-வீருத்தம்

பெருக்கவெண்ணப்பென்கணைப்பெறவன்துரியோதரர்
 ஒருத்தனைஎந்தன்வார்த்தைக்குடம்பாடிகுடப்பரிசை
 நரைத்தலைசுழுவசெல்ல மருளுள்லுசொல்லுலுக்கை
 இருக்கவேறுக்கறொல்லெமப்போதும்கழங்குந்தனை.

(வ-ம்) சரி-சரி-சரி-சரி-ஆ-ஆ-ஆநிலகுறதசெல்லிலையேதுகாதுபுள
 னெனப்பன்னைப்பெற்றவனதுருக்காட்டிரமகாசகோசரிநாடுப
 டிச்சொல்லுலுப்படிக்கேடகவுமவீஷ்ணுதுரோணரெனதுசொல்லப
 பட்டநகைததழறவயிலல்லாமரெனலுத்துசொல்லுலு அகையிலக்கிவேரு
 ள்நைச்சொல்லுயிறனுஎப்போதும்கழங்குசொல்லிநிறம்பாலைபாட்ட
 கும்.

துரியோதரன்வீதூரனுக்குச்சொல்-வீருத்தம்.

நிறுப்பாசெய்பெறயனுப்பிசையவா
 தேசமெல்லாநீசாரணவசனட்டசசொல்லும்
 வந்துவப்புசட்டிலாசெய்குட
 வைக்காமல்கெடுததுவாரவேசொல்லும்
 குறறமுளளனுரைஎழுந்திருக்கச்சொல்லும்
 கொசுநிவையானசாழிரசெய்ச்சொல்லும்
 சித்தினிதுரோபசையச்சபையிலிப்போ
 சிக்கிரமயிழைத்துவாச்சொல்லுவாயே

(வ-ம்) அப்பாசிறம்பா இவியேவ்முன்பிச்சொசனைபண்ணவேண்
 டியதுலிலைசெய்பெறயனுப்பிபாண்டவாகனசேசசெமல்லாமதேராணன்
 கட்டச்சொல்லும் அவர்களவிட்டெனதுருக்கப்பட்டுப்படிசுட்டிலவாரவே
 டெகைடபாக்கியிலல்லாமல் என்னிட்டிலெகொண்டுவந்துவேடாட்சொல்லு
 ம் இத்தப்பாண்டவானேந்துடெறையுள எழுந்திருக்கச்சொல்லி அடிமை

வேலைசெய்யச் செல்லும் ஆர்வத்தென்பதற்குரிய சிவதுரோபகையை இங் கேலிமுத்தகாரச்சொல்லுபதற்குப்போ மனமுத்துப்போச்சிறப்பா.

விதரன் துரிதேய நனனுக்குச் சொல்லிருத்தம்.

எவ்வாறு சிவதுரோபகையைச் செய்தாலும்
உயர்வானவர்களை அறிவதுதேவநிஷயமா என
நாமுமாயினால் நமது வாயில்லாமற் போகும்
பொருள்வாய்மை இவையே தீர்த்துவிடும்

(வ-ப) அப்பா துரிதேய தருகீ சொக்கோற்செல்லுதப்பட்டவன்செக்கோ
லுக்குறும்பேனசகீதேமாறுமா நீராளைன்னசொன்னுலும் எதைதப்ப
மசெவாநாலும் ஆகிலுமகா மானபிற்மாமென்றுமபுராம வகம
காகற்புண யவளானதுரோபகையை இசுதச்சையிலேகின்மகாசங்கீதமு
கதுடேசுகிறையே அதுவலமலலதுகையிழைக்கேயேசு குல் சற்பகேதிகா
வமவாழ்வாய்ப்பா

துரிதேய நனனுக்குச் சொல்லிருத்தம்.

கற்பயநன்றாட்ச்சொல்லீடு வலுவிடுபற்றுக்க
செப்பமாயக்கடிகாதுவிருத்தேரோபகைய குக்கு
கறபேதுமானமேதுமணகீதேதுகாரியமேது
சொற்பனத்தினிலுமகவிதா கையமறநிலேன

(வ-ப) சிற்றபயானுக்கச்சொன்னீசுருக்குப்பையிலே அறிவ னேவை
த்காப்பேயிருக்கின்றது நீசெவானுகிறையேகண்ணு சிறித்கர்ணு
பேருடல் கூடப்பேறகிறிவசி அலாநுக்குறப்பா-மனமா-காரியமா- சண
க்கா-பரபாபா-ஆர்க்காசெய்யுத்குல்ல எனவேயல்லவா பர்சுதுகதை
தாள அதுஎவ்வாறிலிருக்கின்றதுபேயேன

விதரன் துரிதேய நனனுக்குச் சொல்லிருத்தம்.

கிரமையிலல்லவோ துரிதேய நனன்
சேதிமொன் னுசொல்லும்தந்தொளிவாய்க்கே கு
மொதுவாயிலல்லவோ குச்சுமிக்கே
பூயிபாசுமெதுகமாய் போனென்று
சிறுமைய மம உய்யுத்சொல்லவா சிறும
தீர்வகிறேயென்றுசொல்லிவந்தாமலும்
தமைசலில்லந்தவாயிடுவாய்க்கே குறப்பேயல
சக்கிரமுகிதட்டகேதொள்தர்ப்பேயல

(வ-ப) குறப்பா துரிதேய தலுபூயிலே ஆககிரமயிருத்துபூயிகே
யானவா பூயிபாசுமெதுகமாய் போனமமாயினுனே முகறையி
ட்டாள அகதமகாநிஷ்ணுவுமா யகதபூயிபாசுமெது திரக்கிறேனென்று
காமிலேஒருவராகவந்த ஆவகரித்திருக்கின்றார் ஆககாரிணல்லயேதோ
ஒருவிபீதமகினையேபோகுது அகதகேகற்றப்பேயல நீயுஞ்சக்கிரமுகி
போகிறாய்வேண்டாம் கேசமென்றும்சொன்னேன்கேசுன்னேன்.

துரியோதனன்-பிரதிகாமிபயனுக்குச்சொல்விருத்தம்

பின்புபுலமேயத்திரகா நடக்குமாநால்
திண்ணுஞ்சாக்கரைபந்தவீமல் தேசம்மாநிபுபுழிநாற்போல்கான்
கொல்லிகுபிடட்பேபானிசாயபருககேலகந தபேலதரன்
துன்னிநனினைததகாபிபஞ்சறுக்காம கந்துவரீன

(வ-ம்) ஆ-ஆ-ஆ-ஆ-பினைபுஞ்சுகேலகந ஆபுபுழிநாற்புலமேயத் திரகா நடக்குமாநால் சக்கைப் பகலில் தேனலரிபிபுழிகாபிராபுலமேயத் திரகா நடக்குமாநால் ததகாபிபந்தையெல்லாம்குறுக்காமபுபுழிநாற்புலமேயத் திரகா நடக்குமாநால்

துரியோதனன்-பிரதிகாமிபயனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

பிரிச்சுதுபிதுகாபைப்பிரதிகாமிபயனாவா
சறிச்சீளமரங்கனபேபிலகாபிரிவேபிபுபுலமேயத் திரகா நடக்குமாநால்
புறிச்சபாணை வர்சளிப்தபகலையிலகநதநாற்புலமேயத் திரகா நடக்குமாநால்
முறிச்சிறிக்கையகேபேபெய்முநக்தமுந்நிமுநகதுவாபா.

(வ-ம்) ஆபுபுழிநாற்புலமேயத் திரகா நடக்குமாநால் சக்கைப் பகலில் தேனலரிபிபுழிகாபிராபுலமேயத் திரகா நடக்குமாநால் ததகாபிபந்தையெல்லாம்குறுக்காமபுபுழிநாற்புலமேயத் திரகா நடக்குமாநால்

பிரதிகாமிபயன் துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

கெற்பகமென்றுகர்புயமன்
பொற்புடல்சென்னைசொற்புபுழிநாற்புலமேயத் திரகா நடக்குமாநால்

பிரதிகாமிபயன்புபுழிநாற்புலமேயத் துரியோதனனுக்குச்சொல்கவி.

சுடம்பெறுவன்னுதுடர்க்கனனக்கே
தொடர்க்கொருமுக்குடர்க்குறிகேளும்

(வ-ம்) அமுழக்கப்போவனிடததிலே நடத்ததைக்கேளு சுவாமி

துரியோதனன் - பிரதிகாமிபயனுக்குச்சொல்கவி.

கன்னியைபுழித்துக்கொண்டிமுன்வமேவரவேசொன்னால்
துன்னியவழக்குவென்றுஎன்னடாகும்மாவந்தாய்

(வ-ம்) துரியோதனன்-பிரதிகாமிபயனுக்குச்சொல்விருத்தம் என்னடாகும்மாவந்தாய்

பிரதிகாமிபயன் - துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

என்னமுந்தோற்றபிப்புழிவார்தோரகதிட்டாரோ
பின்னுமைவர்க்கந்தோற்றுபிறகெவ்னைத்தோத்ததிட்டாரோ
முன்னமேஎன்னைத்தோர்த்தாலமொழியுண்டிமுன்னேதோர்த்தால்
அக்கீதமனைவழைக்கட்டுக்குமோமரசாகக்கெவ்ருள்

வ-ம் என்னமுன்னேதோர்த்துபிறகு ஐந்துபேர்களுந்தோர்த்தாரக்களேஐந்துபேருக்கோர்த்துஅதின்பிறகுஎனைக்கொத்தாரக்களே. அப்படியில்லைமுன்னுள்ளென்னத்தோர்த்தால்பெருக்கினுந்துபேருக்கோர்த்தபிறகு என்னத்தோர்த்தபடியினுலை அதுபிராயசல்ல அந்தக்கையிலேயைமுக்கிறதாநாமல்லவென்று அந்தமமால் சொல்லுகிறார்களாயி

துரியோதனன்- துறசாதனங்குச்சொல்-விருத்தம்
கொம்பிலெகொம்புபட்டுக்குறிசொக்குமுனைத்தென்றுள்
நர்புபாண்டபுண்புபோலமனமயமெண்ணிக்கொண்டான்
தகபிதுறசாதனசொகாண்டி லேலீபேயந்த
வம்புகுசொபதைவாய்க்கிய்மயிர்பிழத்திழுத்துவாடா

(வ-ம்) அடாதம்பிதுறசாதனங்குச்சொல்-விருத்தம்
பகம்முனைதேராதனவாடென்மும்பின்னைதேற்றகர்த்தவாடென்மும்
வழக்குண்டாக்கினாசொகொம்பிலெகொம்புமுனைத்தென்றுள்
ன்னுல்தன்னுடையவெச்சகாரர்கள் நமபுபாண்டபுபோலமனமயமெண்ணிக்கொண்டான்
எண்ணிக்கொண்டாற்பே, சூருகிறது அகனைப்போய்மயிர்பிழத்திழுத்துவாடா
தம்பிதுறசாதன

துறசாதனன்-துரியோதனன்குச்சொல்-விருத்தம்.

தாட்சணியமெண்ண மாட்டேன் தயாவையுமெண்ண மாட்டேன்
நாட்சென்றவையெல்லாநான்புபோலமனமயமெண்ணிக்கொண்டான்
வாட்சென்றமன்னவெல்லாமன்றவெல்லாநான்புபோலமனமயமெண்ணிக்கொண்டான்
சூட்சியக்கொண்டுகொந்தசூருகிறது அகனைப்போய்மயிர்பிழத்திழுத்துவாடா

(வ-ம்) துறசாதனன்-துரியோதனன்குச்சொல்-விருத்தம்
மாட்டேன் துறசாதனன்-துரியோதனன்குச்சொல்-விருத்தம்
மாட்டேன் துறசாதனன்-துரியோதனன்குச்சொல்-விருத்தம்
மாட்டேன் துறசாதனன்-துரியோதனன்குச்சொல்-விருத்தம்

துறசாதனன்-துரியோதனன்குச்சொல்-விருத்தம்-தரு

இசாகம்-சீமாவை-யீசாதானம்

பல்லவி.

அப்படியாவது சொல்ல

லாச்சா-எங்களுக்க

கடிவமயாப்போனபின்

பேச்சு

அனுபவலாசி

தப்பிலிசிறிக்கியைத்தவிடாகக்கொடுக்க

கின்றேன்

தழ்த்துச்சொன்னவாய்ப்பிழத்திழுத்து

ழிக்கின்றேன் (அப்ப)

சரணங்கள்.

புலியைப்பூனைகள்லாத

வெல்லுமோ-இவன்

பொய்வெல்லாமினியிங்கே

செல்லுமோ

வலியமயிர்பிழத்திழுத்துவையிழுக்க

கிறேன்

நயமெய்ததுச்சொன்னுல்தகை

யறுக்கிறேன் (அப்ப)

செந்தகாநிபுல்லாத

தின்னுமா-அவன்

சித்திரமினிபிழக்கே

யின்னுமாளத்தன்

சத்தங்கேட்டவெண்ணத்தலேபார்க்க

கிறேன்

தடங்கல்சொன்னுல்தகைசகையாய்ப்பேர்க்கிறேன் (அப்ப)

பெண்பெண்ணுக்கித்த

வார்த்தையா-ஒகோ

பிரிதிசுமிபினே

பார்த்தையா

என்பங்கேசியெழுப்போகழைக்க

கிறேன்

இக்கிலித்ததுச்சொன்னுல்தகைசகையாய்ப்பேர்க்கிறேன்

கிறேன் (அப்ப)

துற்சாதனை-துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மதித்ததுரோபதைவேதாந்மானமுள்ளவளையானால்
மீதித்தநூற்றொறுவான்படுவெணுமென்றவளையானால்
கொதித்தகவென்வண்ணனுள்ளைகொளுவினினைழக்கச்சொன்னார்
எதிர்ந்தவழ்தாராருசொல்லாமலெழுந்திருக்கென்பின்வாராய்;

(வ-ம்)கேளாய்துரோபதையே நிகல்லவானமுள்ளவளையானால்-என்ற
துறுபேர் தயவுவேணுமென்றவளையானால்.முறுவாந்ததை சொல்லாம
ல்எவகளைண்ணன் கொளுவுக்குச்சிக்கிரமாகவர,

துரோபதை-துற்சாதனைக்குச்சொல்-கொச்சகம்,

இராகம்-புள்ளுகவராளி.

மட்டுமருங்கு மரியாதையில்லாமல்
பொட்டெனவேவந்தழைத்த புத்தியில்லாதமைத்துணரே
தொட்டமுடியுங்களண்ணன் சூழூஞ்சபையிலென்றே
இடிலிவாச்சென்னவிதம் இன்னதென்றுசொல்லிவே.

(வ-ம்)மருங்குமரியாதையுமில்லாமல் வந்தழைத்து வராததுணரே இ
ராசஇராசக்களிருக்கப்பட்ட சபையில்உயர்களைண்ணன்என்னனை அழை
த்துவாச்சென்னவிதம் இன்னதென்று தெரியச்சொல்லவேணுமெனத்
துணரே.

துற்சாதனை-துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்-

மன்னியதர்மபுத்திரன்வலியருநாரணையே
மூன்னினைகரகரமி முழுதுமேசொற்றொன்பிக்களே
தன்னையுந்தோற்றாய்தமயிடு வரையுந்தோற்றான்முன்னே
உன்னையுந்தோற்றுவெல்லாமெழுந்திருள்வாதுபாராய்.

(வ-ம்)என்னத்தைச்சொலுகிறது தர்மராச ஒரு ஆட்டஞ்சொக்க
டாங்கி ஆடுவேமென்றுசொன்னான் அதுநகரத்திலேயாகியாமல் வென்று
சொன்னேம் அப்படியல்லவென்று ஆற்றுகொழுதலானதுகளுந்தோ
ற்றான் ஏறாக்கடைசியிலேஉன்னையுந்தோற்றான்.ஒடிபாடி ஒடிக்கிடக்கா
ர்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் அவர்களைவந்துபாராதது வருவாயவர.

துரோபதை-துற்சாதனைக்குச்சொல்-விருத்தம்

என்னையுஞ்சொக்கட்டாளி விசையாகாததுமே ராறா
மன்னவசெமக்குச்சொல்லி வசவாநாடி சிவாகாண்டாய்
உன்னையார்கண்டாருகளைண்ணனை யார்கண்டா
பின்னமாய்ப்பிசுவண்டரம்பேராமலும் கடுமையே

(வ-ம்)என்னைக்குகாமத்தோற்றன்பிரணையாளனைவரவழி
பார்கண்டாயார்கண்டார்களைண்ணனை யார்கண்டா அநிகம்கப்பேச
வேண்டாம் நடக்க.

துற்சாதனை-துரோபதைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நடக்கத்தான்வந்தேனித்த நாயுக்கதனிலேயுள்ளே
அடக்கத்தான்வந்தேனித்த எண்ணெழுந்தகொண்டிடுவாயி
விடுக்கத்தான்வந்தேனந்தவேந்தர்கள் சபையிலெவாட்க
டுக்கத்தான்வந்தேனந்த கொவடுமெழுந்துவாயி,

(வ.ம்.) கடக்சவாந க்கவும் உன்செர்வத்தை அடக்கவும் எக்களண்ண
ஹ்முன்னேகொண்டிப்பாய் விடுகாவுத அக்கசபையில உன்வெட்டத்தை
க்கெடுக்கவுந்தா வ்வநீதன் அரியிடேயெய்னை

துரோபதை-கார்தாரிக்குச்சொல்-விரூத்தம்.

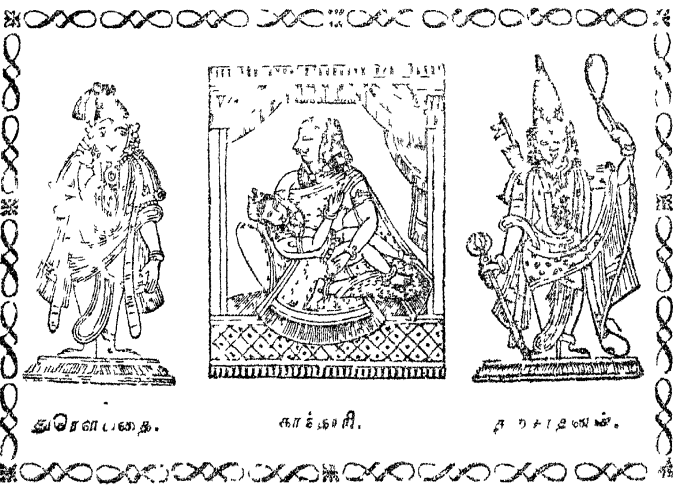
மாமிநீபாறாயு கம்மகன்செயுமளி: ரயததை
தாமதமளளா (முழுசபைபகனிவலவேசெவ்வி
காமிகளே லெய்வெத பனைபபிபு தந்நூதகயாரான்
பூமிகிவிதெய்யுப்பாலு ரெபலலவ தகெவெமபுண்டேர,

(வ.ம்.) ஆ-மாமி, நூதெய்வெசமுளா அந்தராசசபைக்குவரச்சொல்லி
உன்மக. வந்தவகதாட்டி பூசகவகா துமார்ததையாமாமி

துறசெய்வாண்டொல் விரூத்தம்.

டுக கெவிபி ஹ்முததையிவகன கொத்துடனெவ்ருக்கு
அவ்வமாயபிபு ஹ்முநாசகள ளாமல்விடுவதுண்டோ
கடக்சபைந்தாய செய்யாயகர் டக் காண்டத்தினிலை
விடுவநீனாவுலனைசகம்மா மினுக்ககாசெதகடக ஜவாந

(வ.ம்.)கெ.மொமயெய்னைடி எம்மா ருலு-விரூய நீயகா ஹ்முடென்
அடககலுமவகாருக்கு கொத்தலெமயா பவிட்டா. கம்மாள்வெதுண
டாஎக்களுடையதாயைபட்டியகக டடுககெ ண்டததினிலை விடுபடுடோ
கேனா வாயுல

துரோபதை.

கார்தாரி.

தராசசபை.

துரோபனைக காந்தாரியிடத்திலேபுலம்பல்.

தரு-இ-ம்-கண்டர-யீசுரதாஸம-கண்ணிகள்

ஆய்யயீசுரநானென்னைசெப்பேவன்
 ஆளிமாயா தாணைகேர
 செடியுந்நாடீதுடைய
 சினைத ஸவசூரீசு
 தஞ்சமுநீயியென்
 காராநூரீயே வெள்
 வஞ்சனை செயலாசீத
 மாலையகாக்கலை ஹும்
 சண்ட வுடீள
 கரலகாள் ிநூமீத
 ஆண்டையிசயகீயே
 ஆகரிக்கயீசு ஹம
 காட்டி க்கொடாகீசு
 காப்பரற்றல் ஹமே
 வீட்டினிலவசீதகீசு
 வெளியிலேதாளாதே
 பெண்ணாய்ப்பிறத்ததாயே
 பெண்ணையுமபெற்றாயே
 மண்ணுந்நமேவக்கர்க்கு
 மரியாதையே சொல்லு
 பின்னைகனைப்பெற்ற
 பேசுகஞ்செய்யாதே
 தள்ளிவிட்டாலையே
 தள்ளிக்கொண்டேபோவான்
 நம்பினே னுன்னையே
 நனாக்கப்பொணுகீதமென்
 வெய்யுடேயெய் னுள்ளம
 தேனைக்காகவே னும்

மாமி-இந்தன்
 மாமி
 மாமி-யெந்தன்
 மாமி
 மாமி-பெற்ற
 மாமி
 மாமி-யென்
 மாமி-இடனைக்
 மாமி-யெந்தன்
 மாமி-உன்
 மாமி-யென்னை
 மாமி-நீ
 மாமி-யென்னைக்
 மாமி-உந்தன்
 மாமி-என்னை
 மாமி-நல்ல
 மாமி-என்போற்
 மாமி-இந்த
 மாமி-இது
 மாமி-நூறு
 மாமி-யென்னைப்
 மாமி-யென்னைத்
 மாமி-இவன்
 மாமி-இப்போ
 மாமி-யென்னை
 மாமி-சும்மா
 மாமி-இந்த
 மாமி

காசக ரி-துரோபனைகக்குச்சொல்-விருத்தம்.

காசகர்ரொன்றிலேயுட கணவனைக்கட்டிக்கொண்டு
 ஓடியப ரூபநீயியுடையல்லலாவேறேயுண்டே
 வாசகமாததுனையாமறறுமாயன்மாருற்றற்பெற்ற
 ஏகமாயிதைந்சம்பக்கு மேகவேண்ணுத்தபோயு.

(உ-ம) அடிக்குப்பாயெயசு ஆமயினையனைபுறமல உரோபபே
 குடனே போகிறபுளொருக்கிரம ஆவளக்கககாநென்று கதின்னால் ஆ
 வக்சனையாடி ஆம்மிடையனை அப்பாவுவென்று கட்டிக்கிக ளுநவாள ம
 ஆவளே நீ அநநசென்ன மாமனமைத்தனலஉறறுப்பெற்றா இருக்கிற
 சனைக்குபோகிறதற்கு என்னடிபோடி போமாதககி.

தஞ்சாவணம் துரோபதைகருசொல்விநத்தம்

பிழையுடன்திகழமுமைந்த பறடகேபோரவேசி
 தழையுறுமக் லாககருஞ்சைகருவீவாபேபாகாதே
 குழையுறுப்குழைதககடமருவியிழைசெவ்வகொஞ்சி
 துழையுறுவெணையுறனைதகாணரிக்கென்றடி.

(வ-ம) அழகுருத்தரல்லவேணுகுப்பருடனேகாள் கோறும இனக்கிஞ்சரி
 ரளிட்டுப்போனத சிதானிசீளகள்ளண்ணாமுக்வேவரலகா தாருழை
 ஞ்சிப்பேபுகிறுப்பன்னைமுகா னுக்கித்தையெல்லம அறிவேனவாடிவா

தஞ்சாவண துரோபதைகருசொல்விநத்தம்

தஞ்சாவணம் துரோபதைகருசொல்விநத்தம்
 துரோபதைகருசொல்விநத்தம்

தஞ்சாவணம் துரோபதைகருசொல்விநத்தம்	சொல்லடா-வெண்ணை
தஞ்சாவணம் துரோபதைகருசொல்விநத்தம்	சொல்லடா-வெண்ணை
தஞ்சாவணம் துரோபதைகருசொல்விநத்தம்	சொல்லடா-வெண்ணை
தஞ்சாவணம் துரோபதைகருசொல்விநத்தம்	சொல்லடா-வெண்ணை

தஞ்சாவணம் துரோபதைகருசொல்விநத்தம்

தொட்டிமுக்கரிமல்காள்	தொட்டிமுக்கரிமல்காள்
துரியோதனன் தயரி	துரியோதனன் தயரி
பட்டிபுண்பாண்டவா	பட்டிபுண்பாண்டவா
படிவாங்கிச்சொறுண்டடிமையாய்	படிவாங்கிச்சொறுண்டடிமையாய்

துரோபதைகருசொல்விநத்தம்

சுக்கட்டமிங்கே	படிக்கிறாய்-உந்தன்
சகாதத்தெல்லஞ்செல்லித	படிக்கிறாய்-உந்தன்

மூக்கா லுங்கரக முழுக்கிக்குளித்தாலும்
 கோக்காருமோபேரடா வக்காருமோ அடா (துரோகி)
 துற்சாதனன்-சொல்லல்.

என்னடி எண்ணமற் பேசுறாய்-உவாக்
 கேற்றபடி யெல்லாம விசுறாய்
 மன்னியுண்ணிக்காடு பின் னிராணிக்குகொளள
 சின்னபின்னமாய முன்னு உபின்னுமா (தொட்)
 துரோகி-சொல்லல்.

முழுதுமெண்ணாலை மலைக்கிறாய்-வெறி
 முண்டைநாயப்பேயே சூலைக்கிறாய்
 கழுதைக்குபேசுவ காறுலெசொசூலும்
 அவயசுதலல்லாமல்லகில்லைவென் சொல்லாய துரோகி)
 துற்சாதனன்-சொல்லல்.

ஆட்டத்திலுணைவைத்துத் தோற்றமோ-பீதனை
 அடிமையாய்ப்போன சூழ் பார்த்தாயே
 ஆட்டநீட்டிப்பூச்சிக்காட்டிச்சொல்லா தேயென
 வீட்டுக்குச்சென்ற வெள்ளாட்டியாய்ப்போனபிள் (தொட்)
 துற்சாதனன்-துரோகிபகை-விகாரி-பிதாட்டியோது - துரோகிபகை
 புலம்பல்-சுரு-தி-உ-பக்கண்டர-மீசுரதாளம்.

அய்யையேயோபாவிதெய்வமேயிந்த தெய்வமே-எனத்தன்
 வரியாயந்தானுண்டேர தெய்வமே-எனத்தன்
 மண்ணல்கோதிமலர்கூடுக்கந்தலை தெய்வமே-எனத்தன்
 மடையன் தொடலாமோ தெய்வமே-எனத்தன்
 போர்வீரர்கொட்டுப்புகழ்மென்கூந்தலை தெய்வமே-எனத்தன்
 புலையன் தொடலாமோ தெய்வமே-எனத்தன்
 கண்ணாளர்கொட்டுக்கலைக்குமென்கூந்தலை தெய்வமே-அந்த
 சடையனுந்தொடலாமோ தெய்வமே-அந்த
 முனைவீரர்குமுமுடி கின்றுகந்தலை தெய்வமே-எல்ல
 மூடங்கொடலாமோ தெய்வமே-எல்ல
 சந்தவீரர்மலர்கூடுக்கந்தலை தெய்வமே-எல்ல
 தந்தை-தொடலாமோ தெய்வமே-எல்ல
 மல்லிகைக்கொடிமணக்கின்றகந்தல் தெய்வமே-எல்ல
 வண்ணமற்புரளுகே தெய்வமே-எல்ல
 சிவ்விட்டுவாநிக்குகழுவின்கூந்தல் தெய்வமே
 தெருவிதபுரளுகே தெய்வமே

துற்சாதனன்-சொல்-விருத்தம்.

பஞ்சவர்ணகருணாமேசுபட்டி-காத்திரத்திற்பெல்லா
 வழிசிறுபுள்ளுடம்பு-நலங்குமே-வளர்த்து-பேமே

மிஞ்சியெய்கைபட்டாலுக் மிணக்கெலலா உருவேத்துபோடேடி
அஞ்சுடனூரகட்டி உயர்கென்னெ ழூ உயவாடி

(வ-ம்.) ஒ-ஒ-என்னடி உன் லுயகையெசச சா ரகரீந்து பேருடையகை
உன்பேரிசீலபட்டமாதிரி ததில மகா மகாமலிவா று மணக்குமேழரிக்க
குமேமாமிஞ்சினகைபட்டால் உனவேயபடி லு உயர்கெலல கு சிந்திப்
போமேமாயதற்கென்ன ஐத்துப்பேருடைய ஆடா உய ரிருக்ககட்டிம எழுந்த
வாடிவா.

துரோபதைசொல்- நடு-ஒ-ம்-சஉ கராபரண உ

அடகராம-கல் ளரிசள்

பேசாதெல்லம்பேசிப்பேய்க் கவலக துள்ளுறாய்
பெண்களமெச்செபருவா கயக் கொள்ளுறாய்
நீசினீதத்திலத்தில சீபூவறாய்
நிகையெண்ணெணால் கெருப்பில்நீபூகறாய்
பேதகனேதுஷ்டகா தகனேயெட்ட
சாதகவேரொண்பாதகனேயுடா சீசீபிளத்தாதித
ஆடா துஷ்டா-சீசீபிளத்தாதித

துற்சாதனைசொல்-தரு.

மெத்தமெத்தத்தள்ளிவிழுக்கிறு யென்னடி
மேல்வரம்மெண்ணூ மல்பேகறா பென்னடி
கற்றசமர்த்தெல்ல'ககட்டுறா யென்னடி
கண்ணீருதிர்த்துக்கதமுரா யென்னடி
கற்றுக்கள்ளிபோடியெததுக்கள்ளியிசுதிர
சி துக்களளியடிவித்ததைக்களளிகமய கட்டுவாடிவாடி
சொல்லுக்கு-கட்டுவாடி

ஶ்ரீ துரோபதை-புலம்பல்-ஶ்ரீ 14-எனகுலகம்பேய்க்கி

ஐயையோபாவிசொல்வெமெ லிசு
அவழிப்பட விட்டாபோர தெய்வமே
ஐவாக்குககைகட்டுக அருவாயா ஶ்ருந்தேயே
அதற்குவிப்படிசொசாய தெய்வமே
மணவாளருடவ் கடி யெழ்சி பாய்விளையாடி
வலக்காரமாயிருந்தனே தெய்வமே
வந்தவிடகதனிவேறுகையின்கு
வருமெய் துமறியேன் தெய்வமே

துற்சாதனைசொல்-விருத்தம்.

வந்திமிடத்திற்பொல்லாமாசீசுக்கள்ளிப்பப்ப்சு
சித்திப்போனதுதானென்னைசினுங்கிரீயமுலகென்ன
முத்திவில்லிளத்தபோதுமுடிமன்னாசபைக்குநீதான்
வந்ததுயிலையாசும்மாசக்குறாபெழுத்துவாடி

(வ-ம்)வந்தவிடத்திலே என்னடிப்புச்சித்திபோனது ஆகியிலேவி
ல்வளைத்து மாலையிடுகிறபோது வந்தராசாக்க னெல்லாம் விழித்தகாண்சி
மிட்டாமல் பார்க்கும்படியாய் அந்தராசசபையிலே நின்று அந்நாலைவ
திரும்பி அங்கனேமுறிக்கி அகநாநீனகுலுக்கி அக்நானமிணக்கினை தேவ
டியாள்தானே நீஇப்போது மாமன்மா மைத்தனமார்களி நுட்டி சபை
க்குவருகிறதற்கு சம்மாரசக்கொரும எழுந்தவாடிவா.

சுரோபண விளக்கம்.

பச்சினிவாக்குகலியாயம்	போகாது
பார்மன்னாக்கித்த	தூய்ப்பத் தொகாது
தத்திலிழைந்தாற்ற நாயும்	நெருக்காது
தையலாநிகருக்குத்தெய்வம்	விவறுக்காது
பட்டவனேருறை சிட்டவனே விவாற	
விட்டவனேகடைசெட்டவனே ஆடா	சீர்திரித் தகாதே
பத்தினிவாக்குகான்பார்க்குறென்	வாய்த்தன்
பட்டமிரட்டவையிட்டவையே	வாய்த்தன்
விக்கைகாள்சொல்லினிளக்காதே	வாடிநீ
வெந்நீரிலே விக்கவேண்டா	பசும்மா
பாசித்திரியெய்வைத்தாசித்திரியடி	
பூசிக்கிரும்பகம்மாறேடுகிரிபுறபடிபட்டவாடிவாடி-கொலுவுத்து	

சுரோமணை-புலப்பல்-நூம்-சண்டா-ஆசு-சுதானங்கண்ணிகள்

கொழுநிகாப்பிரகந்தும்போலேகொடுகிறுத்தீட்டுக்காற்றோ
நூலையவிட்டபோது அப்பொ
செற்றவன்னைவருந்தும்பெயிரொருத்தும்
குறைவென்னைசெய்தேடு
ஒருதாசில்லா தவருக்குடிசெல்லாக்கொடுக்கவசல்
உண்ணாவினாக்கிவையா
ஒருதுணையில் வகவருக்கொடுக்கவளத்தொடுக்கவசல்
உலவொர் தவையொடுக்கவசல்

செய்வமே-எந்தன்
செய்வமே
கெய்வமே
செய்வமே

தந்தகாதலம் விளக்கம்.

கண்ணுக்குக்கலையிடுகிறபோது அந்திரியுடைய
ஒண்ணுக்குவாணியெல்லையொரு விக்கிவகித்தும்
பெண்ணுக்குருகிசெய்தபோலே செட்டிவதிருட்டிசீயி
மண்ணுக்குகலையிடுகிறபோது அந்திரியுடைய

(வ-ம்) கண்ணுக்குக்கலையிடுகிறபோது அந்திரியுடைய
சொன்னால் இரண்டாய்ச்சொல்லி எடுத்திருந்து போகிறாய்-ஆ-ஆ-ஆ-
ஒ-ஒ-ஒ-உண்ணிதிரட்டிமாரீசகவமும் இக்கிர சித்தகாளுமஇத்தவி
த்துக்காளும எங்கேகத்தாயடி எழுந்தவாடிவா.

தூரோபபைதசொல்கண்ணி.

மயிரைப்பிழுககிராய் வாய்புகளேட்டியுன்வாயென்	மண்மேலிழுககிராய் புழுககிராய்
உயிரைப்பறிக்கிராயோட்டாரக ஒருகக லேயேயைசும்மாளொடித்து	காட்டுராய் முறிககிராய்
ஒசேகெடுவாய்யுயயேயெடுவாய் பிறிககெடுவாய்யுயயேயெடுவாய்	
படுவ வியெனக்கெனையோல்கண்ணி	

தற்சாதவய்சொல்கண்ணி

விண்ணனம்பேசியிலுககிராய் வேசிகளேடுடுலகுலுககிராய்	யென்னடி யென்னடி
ஊண்ணாலெட்டையமுடிபுற வோகேகேசுமமாடுகாடிக்கிராய்	யென்னடி யென்னடி
ஊட்டாதேயுன்சொல்கட்டாதேயென்சொல தட்டாதேசும்மாதட்டாதேயடி	
பேசாமல்நீவாய்கொலுவுக்குப்பேசாமல்நீவாய் தூரோபபைத-புலம்பல்-தரு-இ-ம்,கண்டர,சாப்புதாளம்	

பல்லவி.

ஆய்தியேயுய்யையேயே	விதியே
அனுபல்லவி.	

பாளிகாநென்னப்பலகஞ் பாழிவையிற்சிக்கிப்பலகன்பி	செய்தேனே-இந்த (பதம்,ஆவிதி)
---	-------------------------------

சரணங்கள்.

ஆருக்குறாநொறுஅக்கிராமஞ்சய் ஆவாயடி ததாரலலகோலரு பாரினிலேஊகதப்படுபடக்கோ	தேனோனியே-கன் செய்தேனோனியே காள் ஊம் (ஆவிதி)
--	---

தவசாதவய்சொல்கண்ணி

லீலிளாவேட்டாராடுநிமையிலேகண்ணீரென்பார்
 ஓலமிட்டழும்புககுமுட்டபெலகைகண்ணீர்கண்டாய்
 கோணக்கீழ்துழையெழுமெச்சுணததையுமறிததுயிலுதி
 சாலஞ்செயலகேசுமமாதருக்ககேசெயமுநதவாயி.

(ஈ-ம்)ஆ-ஆ,நீலிக்கலிமையிலே கண்ணீரென்று சொல்லுகிறது உனக்
 குஉளளாககாலமுதற்கொண்டு உச்சந்தலைவனாக்ருமகண்ணீராணல் ஆந்
 தநீயும் உனக்கினையல்லை சும்மாஆமுததிறால் உன்னவிட்டியே
 வேனோகீபாயின்கீழே துழையிறவளென்றவள்ளுல்லாள் இகோலத்தின்கீ
 லீழ்துழையிறவளென்றவியாரகாடிவா.

தூரோபபைதசொல்கண்ணி.

பெண்ணுடன் கூடப்பிறந்தது பெண்ணாதினையதைதுவாழ்ந்தது	யிலலேயே யிலலேயே
---	--------------------

தண்ணருள் சந்துந்நாளமு
தாயர்வயிற் பிற் பிறகு
பட்டவனே துயரிட்டவனே யுரை
விட்டவனே தேடுகெட்டவன்

மில்லையே
மில்லையே

துறச்சுரனன் றொரு கண்ணி

மாட்டுககர ன்பை லெழி பால்வெள்ளை
மா தங்கீரீசுமநாட னீர்பெ ல்காம
நீட்டியாட்டியுந் தீட்டெ ல்காம
ரிமிஷமத் தா ளுமை னாமலி லிந்த
தருக்கே தமெய்ப்பால் சருக்கா ிசினி
குலுககாதே யிற்றிப்ப லுந் தாசீ
பேசாமல் வீசாடி கொ ளுக்குட்
துறளபலக ியுமாமல

பேசாதே
விசாதே
காட்டாதே
மாட்டாதே

ஆயிதியே யுமையே யிடுயே

என்யோ ளும்பெண ளெங்கிடெ
எங்கிதே யே லெழுதின ப்
இன்பமாயபா ளுசலென னை
எந்தத உள்க்கு துயி
வல்லரங் ன்வாரி
வலைக ளும
பொல்லாத சி
பலம்பிபுல

விடுயே இது
விதியே
(ஆயிதியே)
விடுயே-வேட
விதியே-இரு
(ஆயிதியே)

துறச்சுரனன் சொல்-விரூ

விடுகெல்லவிதியே யா
மதியிலெனவ ன்
கெதியிலெ ன்
இதினூ டெ

வம். ஆ ஆ விதியிலெ னியன்
ஆகியிலெ னியன்
ட்டமலைபை
டால் இத்
பரண்டவ
டுனகமிருக்கி

துறளபலக சொல்-கண்ணி

பாண்டவராலே
பாவமிடி
முண்டநக
முக்கமெல்லா

பட்டிவிழு
பேசவாய
பிப்பாயு
விதவர்கமல

அலக்காதேகெர்வம் நிலைக்காதேபெய்யேரல்
மலைக்காதேநாய்போல் சூலைக்காதே
பேரடாபதிபாவிஉனக்கென்னபேரகாலமே

ஆடர்

துற்சாதனைச்சொல்கண்ணி.

பாண்டவாபேர் ஸ்பகலே	முடிந்தது
பழியெல்லாமுந்தன் தலைமே	விடிந்தது
தாண்டியே - னுள்ளநகணலா	பெரியது
சபையிலேநீவா காலெல்லார்	தெரியது
வடக்காதேநீகதிமுக்காதேகல்வி	
நொடிக்காதேசொல்லிக்குடிக்காதேயடி	
ந - ந்துவாடிவாடிக்கொலுவுக்குடந்தவாடிவாடி	

துரோபதை புலாபல்-இ-ம புகாரி ஏகதாளம்-கண்ணிகள்

ஒக்காவிதென்னகொடுமையோவையோக	மன்னர்களே-ஒரு
கேதிலலாமன்னாகளீதியிதுதானே	மன்னர்களே
வாகோயிதுவொமறுநீதியே வையோ	மன்னர்களே-ஆபி
மானமுஞ்செவகோல்கிதானமுமிலையோ	மன்னர்களே
பெண்களைப்பெற்ற பெரியோர்களில்லையோ	மன்னர்களே-என்னை
பேதகஞ்செய்தாற்பெண்பாடகமலலையோ	மன்னர்களே-ஒரு
பெண்ணுடன் கூடப்பிறந்தவாடலையோ	மன்னர்களே-ஒரு
பெண்ணுட்ப்பாரினிலிறந்ததுநாண்டானே	மன்னர்களே
மனையாளுடன் கூடிவாழ்வா முமிலையோ	மன்னர்களே-பெண்
மானமற்றாஸீபார்க்குமான்மையலையோ	மன்னர்களே-இந்த
அரியாயம்போலையவனியிலுமுண்டோ	மன்னர்களே-இது
அரசாட்சிசெய்யமரசாகமுதகாமமோ	மன்னர்களே-என்கள்
அய்யாநூரோணநே அகவத்தாமமேயென்று	ஐயமாரே-இந்த
அகநீதமபேலையவனியிலுமுண்டோ	ஐயமாரே-இந்த
பொய்யாதவேதமபுராணமபடிக்காயென்	ஐயமாரே-இந்த
பொல்லவகைப்போலையுமியிலுண்டோ	ஐயமாரே-என்கள்
வையகமபோனலும்வழிலெல்லமபோனலும்	ஐயமாரே-இந்த
மன்னர்சபையிலென்மானம்போகலாமோ	ஐயமாரே-இந்த
மெய்யானமாமறுநிச்சிய வகதேர்த்தயென்	ஐயமாரே-என்கள்
மேலென்னகுற்றந்ளிககக்கண்ணிரோயென்	ஐயமாரே
பாரம்பரியமபலவுகதெரிந்தயென்	பாட்டனாரே-இத்தப்
பாவி கருமையைபாத்திருக்கின்றீரே	பாட்டனாரே
தாரபொன்னில்லாமலகள்ளிவிட்டாகளே	பாட்டனாரே-அந்த
தமமையினுத்தயைதா சல்லணியமில்லையோபாட்டனாரே	
பெண்களருமையறியாமலிருக்கின்ற	பாட்டனாரே-உங்க
என்பிலாப்போனாமை பெண்பாவம்போகுமோபாட்டனாரே	
அரவக்கொடியே - னுரைகதிரியவார்த்தகைக்குப்பாட்டனாரே-நீ	
யுடன்பட்டிருக்கவுன்னுள்ளக்குறியாததோபாட்டனாரே	

ஆதரவாயைமுத்துகத்திரேயென்
 னபிமாணமபோகவலைவலிடலேயென்
 மாதாபிதாசூருசீயென்றிருந்தேனே
 மன்னர்சகையிலவரவனமுத்தீசீயென்
 சூருசூலமன்னர்சூலமுதைகண்டயென்
 சூலத்தினிசீநக்கக்கொடுமைபடக்குமே
 பெரிசேயரிருகதும்பிழைகளைச்செய்தாலென்
 பெய்யுமோவையகமுய்யுமோவையையே

மாமனாரே-எந்த
 மாமனாரே
 மீரானாரே-என்னை
 மாமனாரே
 மாமனாரேயுங்கள்
 மாமனாரே
 மாமனாரே-மனமு
 மாமனாரே

பொது விருத்தம் இ-ம்-தோடி.

கொஞ்சமுயிரக்கூடில்லக் கொற்றவங்சபையிலுள்ள
 தஞ்சமென்பகூடில்லாமல்தரையில்விழ்க்கருதபாஞ்சாலி
 கஞ்சமயின் முகங்களைவாடி கைகட்டியெதிரேயிற்றொட
 பஞ்சப:ண்டவரைப்பார்த்துப்பகறுவ என்கதறுவாளே.

(உ-ம்) அகோடுதப்படியென்றால் தயைதாட்சண்ணியம் ஈவலூக்கம்
 யாதுயில்லாத துரியே தனன்சபையிலே துரோபதை புரண்டமுதபா
 ண்டவர்களைப்பார்த்து தெய்வத்தைநினைத்துப் புலம்புகிறவிதங்காண்க.
 துரோபதைபுலம்பல்-இ-ம்-கூம்போதி-ஆதிதாளம்-கண்ணிகள்.

என்னசெய்வேடு னினிஎப்படியாறுவேன்
 என் பிராணநாதருக்கிப்படிவகதுதே
 தஞ்சியகஞ்சகதுரோகமறியோமே
 துரைகளுக்கித்தனை துன்பம்வரலாமே
 சத்தியமில்லையோ தர்மமுமில்லையோ
 சத்தியமும்கல்லதாமமும்கெய்த்துதே
 புத்திரெறியில்லாப்புல்லர்க்குக்காலமே
 புல்லர்கடத்தைக்குப்பூயிபொறுக்குமோ

தெய்வமே-ஓகே
 தெய்வமே-ஓரு
 தெய்வமே-ஓதர்ம
 தெய்வமே-ஓஐயோ
 தெய்வமே-ஓநிறை
 தெய்வமே-ஓதல்ல
 தெய்வமே-ஓஅந்த
 தெய்வமே-என்னை

பாண்டவர்களைப்பார்த்துப்புலம்பல்.

சின்னவயதினில்தேடிமாலையிட்மர்
 தெருவிலிலையதனிகைக்களிட்மர்களை
 கன்னியயதிற்கலியாணஞ்செய்திரே
 காட்டிக்கொடுத்துக்கடக்கப்போய்நின்றீரே
 வர்னக்கிளிபோலேவைத்திருத்தீரகளை
 மாணஞ்சூயைமரம்போலேலின்றீரே
 வர்னக்கிளிக்ரூப்பால்வார்த்துள்ளீர்தீரே
 வாய்க்கிறகொடியுததாப்போலக்கிவிட்டீரகளை
 வீரஞ்சூலகதுதேவிலில்லமுறிகதுதே
 மெய்கெட்டவேந்தன்முன்கைகட்டியுறின்றீரே
 தாரத்தைவைத்துச்சபையிலேதார்த்தாலும
 தாஷ்டியவீரத்தனத்தைபுந்தேரத்திரே

பாவிசளா-இப்போ
 பாவிசளா-என்னை
 பாவிசளா-யின்று
 பாவிசளா-என்னை
 பாவிசளா-எந்தன்
 பாவிசளா-ஓரு
 பாவிசளா-பூனை
 பாவிசளா-உயர்கள்
 பாவிசளா-ஆகத
 பாவிசளா-நல்ல
 பாவிசளா-உயர்கள்
 பாவிசளா-தகவன்

ஆதினமெல்லுஞ்ஞகாடிப்பறித்தாலும்	பாவினாடங்கள்
ஆண்டையக்கூடஅடித்தப்பறித்தாரோ	பாவினாட-இப்போ
நீதிநிலைமரிசமுற்பொய்யாச்சுதேர	பாவினாட இக்க
நீசாக்குக்கைகட்டிப்பேசவுள்வாச்சுதேர	பாவினாட

பிமன்-தர்மருக்குச்சொல்-விருத்தம்,

சேயிழைதனையிழுத்து திகழ்சபைதனிலேவிட்ட
தீயவருச்சுரைபெண்டை தெண்டையுத்தநினிலே
வாயினேயினகதெனிகதநி மனனிக்ருடலெயிததுமண்டை
ஆயிரநூக்கலாக வழக்கிறேன்ப-ர யண்டை

(வ-ம்) கேளும அண்ணை நம்முடைய மனையாளான துரோபதையை இச்சராசசபையிலுள் பங்கப்பயிதகிச்சடையினின்று நாமபடியாகச்செய்தய னையும இடங்கொண்டு வந்தவனையும் வாழைப்பிளந்து மனனிக்ருடலெயி தது அவர்களுமண்டையை ஆயிரநூக்கலாய் இத்தேர அடிக்கிறேன்நீர்ச யமாயிரும் அண்ணையே,

ஆர்ச்சனன்-தர்மருக்குச்சொல்-விருத்தம்

மாமலில்லாமலிந்த நாதினையிழுத்துவந்த
சுனரைபெண்டையம்பா லிட்சனத்தினிலேதானே
கானகாதிப்பட்டாப்போம் கழிந்துநித்தூளியாக
நானித்தேரவழக்கிறேன்பார் தடவால்செல்லாதேயன்னை.

(வ-ம்) கேளும என்னண்ணையே நம்முடைய மனையாளான துரோப தையை இந்தராசசபைக்கு வரும்படியாய்ச்செய்த துண்டரை செங்காடு திப்பட்டாப்போலேநித்தூளிபடலமாகஇத்தேர அடிக்கிறேன்நீர் தடவ லசொல்லாதே அண்ணையே,

தர்மர் தர்மருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சினத்தமன்னவாக வாய்நூலுந் செல்லமுஞ்சிலதகாலம
குனிசதிதுவன்பமலக ந குறைவதுசில தூகாலம
அனித்தியக லாவகத லடியேயே தேபோகுச்சண்டால்
இனித்தியதமபிரமாதே யினையமுமபொருவகளப்பா.

(வ-ம்) கேளுங்கள் தர்மர் வாகாள ராசாக்களுடையசெல்லமும செரு க்ருடலுத்திறது சிலதகாலம ருநிவ குறிந்து சிலதகாலக அதுகளுக்கு அ னிக்கடியக லம சமபவத்தகால அடிநியாதேபோய்யசியும் இன்னமுமபொ ருவகளப்பா

பாவினாட துரோபதையைப்பார்த்துச் சொல்-விருத்தம்.

வாசநி மர்மாயுல்ல மாதவமு லையருநாநன்
ச்சுநகார நனையாவா சேமவ் சபையிலிநக
உசசெமலையடினக்கு லமுந்நுயொழுவ் ிப்பார்ப்
வக்சசனிலேசினசகுந கண்ணிர் குருறை: சடவணதே டா,

(வ-ம்) அடி மைச்சினாமர் மாரணமார் குருக்களமார் உன்னவச்சக்காந ற்கள லுநதேபரும் இவாசன்தானே இச்ச-பயி லிருப்பினூர்கள் இவகே ளவனே யி நீக்கிவாண்டி வகத்தில உன்மனசுதுக்கு குறைவுவரு

தூண்டி-துளவ்வாசம்மா அமுதமுது ஓடிக்கிப்போகிறாய் கைகண்டதா சிக்குக் கண்ணீரில்குறைஞ்சலா நிலலடிநில

வீகானன்செல்-விருத்தம்.

பண்ணாந்தும்பாவைதண்ணீர்ப்பங்கமாய்ப்பேசுக்கேட்டு, பெண்ணாந்தும்புத்தெரிந்தோடெல்லாங்கேசாமலிருக்கலுறறீர் தெண்ணாந்திரைபதையேர்ப்பின்னேதோன்றிப்பவீகானன்செல்லும் எண்ணாந்தும்பாக்கையு கைக்கேற்குமேயோத்திட்டே.

(வ-ம்) கேளுந் ராசககவே மகாபதி விரதையான துரோபதையை இத்தச்சபையிலே பங்கமாய்ச்சொல்ல அகைக்கேட்டு எல்லாதெரிந்த பெரியோராவாரவரும் மனைமகள் போல வாய்ப்புழகுகொண்கே உமாயிருக்கிறார்களே துரியோகவான்புகலையெதொன் டுறாறிரைப்பதையிருக்குபின்பிறச்சபிகர்னனாக ஓடுசிறுவனாக வன்சொல்லு மகா கைக்கையுன்செவிக்கு ஏற்குமே ஏதும் துஆகியும்சொல்லுகிறேன்-புறமகன்.

இத்தயு-ஊகர்-செல்-விருத்தம்

ஐத்துயேய் கமகசேயானையெனாக்குமிலையாமவாற
இஞ்செல்லசொல்லையெனாப்பெல்லோரக் கமுண்டெண்டாய்
மிஞ்செல்லசொல்லையெனாப்பெல்லோரக் கமுண்டெண்டாய்
கொஞ்சமாய்ச்சொல்லுவாய்தவாதகொற்ற அக்கலித்திட்டாகே.

(வ-ம்) கேளுங்கள் மகாசபையேயர் கவே அத்தபாண்டலாகவே ஐத்துயேயுக்குத்தாலுமாமம் அசாமாமம் அலைகாக்குமிலையாமவாறவன பொண்சாதியைவைத்தவா ழ்சிறவனையெல்லாமல வேறல்லவ அவகையு நத்திக்குச்சுமாமாபடக பதிவிரதையான துரோபதையை இத்தச்சபையிலேவிவிரெயெதாற வேகிறேன் ராசககளுக்குத்தாயம் வீழ்பா அய்யையேயானவாவம்.

துமேய-செல்-விருத்தம்.

தூன்னியசபையிலுள்ள தெருநம்பிரிசையோபோயி
என்னமுன் தோற்றபின்புவிவழிலைவர்கேர்த்திட்டேரே
மன்னவாமுன்னேதோற்றது கறறெவ்வை கதோத்திட்டேரே
நன்னிலைநடுக்கண்டோர் கருநு யமாய்ப்பேசுகளீசே.

(வ-ம்) கேளுங்கள் இத்தசபையிலுள்ள புண்ணியலரங்குளீ பாண்டவர்கள் முன்னேதோர்த்தது பிரகுளன்னேதேதோத்திரையா என்னமுன்னேதோர்த்துயைத்துப்பருக்கேதோத்திரையான இதுகேகணணிற கண்கணைதரியாயமாய்ப்பேசவேணும் பெரியவர்களே.

வீகானன்செல்-விருத்தம்.

நிலத்தினிறகுரியே யர்னெல் புத்தியைவந்தேவி
கலக்கமுற்றழகையிவிரைக்கையுளம்பிக்கேட்டார
நிலத்தினிலையிசுக்கலீசுக்கலீ சைதரெமெரித்ததல்ல
குலத்தினிறகுரியே யர்னெல் புத்தியைவந்தேவி

(வ-ம்) இந்தக்கடல் சூழ்ந்தபூரிக்கெல்லாம் அன்புமையானபாண்டவர் ஒருக்கு அறிவேயுபதநின்பின்பு துரோபகையானவா ஐந்தக்சபையிலமு வையிடடு அலரிமீமயி அமுது சியாயத்தைகேட்டோள நீங்கனசததியம தயைகாட்சணணியம நீதியுள்ளவர்களுளொலவமருலத்திற சிறந்தவர்களா னுள் எகரத்ததைபேசலாம சபையேயோகோ.

இதவும்-விசர்ணன்சொல்-விருத்தம்.

நண்ணுங்கற்புடையானிகே நாடந்தகைகேடு உரலெககள் அண்ணன் தன்முதகதககளுள் என்னி உறச்சுலல சீபநீர் மண்ணின்மேல்சிறுபெண்ணிபலமுழக்காராருசொல்வகாது கண்ணிறகண்டதனைபொருட்காப உரலெழ சீபநிலைவீர்

(வ-ம்) அந்தமகாபதி விசீதை உரலெரோபதை முகமுபிட்டி இரத ச்சபையிலலடந்த காரியநதை யதாரததமாய சொல்லச சென்ருல எனக ளைணன் தாரியோதனை மகாராஜன் மு த்தக்களுள் அசததுபமாசச்சொ ல்லப போதீரகள் மண்ணின் மேலின்று வழக்கீகாரநு சொல்லகாது கண்ணில் கண்டதை எனருசுடிய பிளந்தாற்சீபால் கிரலலும பெரி யோர்களே.

சகுனி விசர்ணனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

கிரிகைகெட்டவனே நூற்றைக்கெடுத்தது அனியென் றும் துரையுடனுலகந்தன் னிறசொல்லுவாரதனைப்போல விரல்மிசுதுறுபேரில் விஷத்தைபயோலீயொருத்தன் குறையெய்ப்பிறந்தபோதே குலமினிவிளங்குமபய

(வ-ம்) சேளாய் என்இளைய மருமகளுன விடானனே நூற்றைக் கெடு த்தது குறையென் று உலகத்திலசொலவாகன அதுப்ப வலுறுபேரில் நீயொருத்தன் இரதக்குலததைகெடுக்கப்பிறகாயஉன்ருல உலகஎண் ணன்போ கண்ணியெனரும.

விசர்ணன்சொல்-விருத்தம்.

பார்புகழாமரரசன் படைததவெப்பொருளுதேதாற்று சார்புதமபிபனாதேகாற்று தன்னையுந்தேராததுவிட்டி சோர்வுகொண்டொருவருக்குத் தொண்டருபபிசொலபின்பு தார்புமுலிவீனேதேயுடந்த சகாமென்று சொல்லொண்கேதா

(வ-ம்) கேளுங்கள் ராசக்களே இந்தசுரோபதை தன்னைக்கேதாத் தபிறகு ஐரதுபேரும தோததாசனா உலகது ஐரதுபேருந் தேரத்தபி ரகு தன்னைத்தோரத்தாசனாவென் றுசேட்டாலபேசாமலிருப்பதுதரும மா தருமராஜன் தன்னுடைய நாடுகரகுகளெல்லாம் முகனேதோதத பிறகு தம்பிமாயுதேரத்தான் பின்பு தாறுவதேரத்து அடிமையாய ப்போனான் ஒருவருக்கு அடிமையாயப்போனவன் இரத துரோபதையை வைத்துஆசிரிதது தருமமல்ல துரோபதைதேரத்தந்திஐதாமயல்லவெ ண்றுசொல்லுங்கள்சபையிலுள்ளபெரியோர்களே.

விநாயகசொல்-விருத்தம்.

கரைத்தென்வவயதுசென்று காட்டபடவிருத்தாலென்ன
தரித்திடுஞ்சாஸ்திரங்களைசைநகோடிசுறமுலென்ன
பெருத்திடுஞ்சியோபோ ஹம்புநகியுள்ளவனெதக்கோன்
இத்தவீர்ணவார்த்தைநிதிதகதாண்மெய்யெமெய்யே.

(வ-ம்) நாமகரைத்துப்பே எனதுலென்ன காட்டபடவிருத்தாலென்ன
அனேகசாஸ்திரங்களைபடிக்காவிடென்ன நினைபிரிவோகளை னுலம்புநகி
யுள்ளவரீன பெரியவன இரகவர்க்குள் சொல்லவாரதைபேசரிண்கூப
ச்செய்னான்.

கரையவீரணனுக்குச் சொல்விருத்தம்.

ஒஞ்சரிவழக்குச்சொல்லவென்னையாரைநகாரிம்கே
கெஞ்சொய். நீசொஸ்நிரபநீகாஹுந்நககொண்டாய்
கஞ்சிலவடிக்கக்கற்றாய்கறமுப்போலப்பேசலுற்றாய்
பிஞ்சிலபழுததுபேசுறாய்பேசாதேதீசிகாஹு

(வ-ம்) ஒத்தகற்பிகர்ஹுருநிலைமுற்றப்பேசலெண்டாமென்னையாரைந
ககரிலலை தருமசாஸ்திரமெல்லகீகாஹுபடித்துக்கொண்டாய் சபையிலு
ன்னையிடபெரியவர்கரிலலையவடிக்ககஞ்சியிலெவ உக்கவும் கல்லாமக
ற்றுப்பேசவும் பிஞ்சிலபழுத்தவன்சீயொருத்தன்புறப்பட்டாய்பேசா
ல்சுந்தரியிருக்காஹு.

இதுவும் கரையவீரணனுள்ளவர்களுக்குச் சொல்-விருத்தம்.
தெரியாமலின்றுவிகானன் செப்பியவர்க்குநககனை
பெரியோர்வென்றுநாநிர்க்கல்லபெரியோருவகனைப்போலுண்டோ
சரிதஹுழைவினுள்ளசககற்பககெகரித்திமரச
வரிவாகயிநீதாரகனைகேட்டுமவர்க்குநககற்புக்கிரவுசொல்வீரோ

(வ-ம்) கேளுங்கள் ராசாக்களை ஜநியாதபிளவீன இரகவர்க்குள்ளு
வெருளுயத்துக்கிசொன்னுலென்ன உவனைமெச்சிக்கொண்டபேசாதே
நீனைவிட நீவகநியாகவொரகான ஆ-ஆ இரகவழர்க்குள்ளுள்ள சூட்சு
தெரித்துக்கொண்டார்வார இதேவகனகேழ்த்திறப்பெழையிக்கு
உத்தரவுசொல்லுமகனபார்ப்போம்.

இதுவும்-கர்வன்சொல்-விருத்தம்.

தனக்குள்ளபொருளுக்கம்மியானைபந்தையுக்கேதாற்றான்
புவந்தியவர்ப்படைதகெருளல்லவெனயெயுண்டோ
குலிக்கவேராமரகைநகையுநிந்தாழ்வெய்ததுக்கொண்டால்
கனக்கவேதழைப்பிடுகாபாபாழிப்பேதெய்வெய்வீரோ

(வ-ம்) கேளுங்கள் இக்கவையிலவற்றிடுக்குள் உரியவர்களைபெயரி
யவர்களை தனக்குள்ளபொருளையொழிக்கேற்று தமபிமையுக்கே
ற்றுப்போனால் இரகததுமெபகையுக்குறந்துப்பட்ட பொருளையல்ல
மற்படிக்கு வேறுமுண்டோ கல்லதொருமாததைக்குறித்தருகாடி
ககலித்துக்கொண்டால் அதில்கவழுவேறுபூக்கெறுபிஞ்சிலவறுகாயவேறு
கவெறுபுளபளாரன்றாய் சொல்லீர்கள்.

விசர்னம்சொல்-ஆசிரியவிருத்தம்.

தடைக்கஞ்சாப்பாம்புக்கோராணையிலலை
 சாந்தயில்லாழர்க்கருக்கோ கருமயிலலை
 மடைக்கஞ்சாவெள்ள மகைமறிப்பாறிலலை
 மனமபோனபோக்குக்கோர்புறியொள் றிலலை
 புடைக்கஞ்சாவுக்கருகருப்புக்கியிலலை
 பூவைகண்ணீர்விருதா ளிம்போறதிலலை
 படடைக்கஞ்சாக்குடியாணாப்போற்சேர்ந்திரித்தர்
 சமஸ்தானத்தைக்கெடுக்கக் கலைப்பட்டோ

(வ-ம்) தடைக்கஞ்சாப்பாம்புக்கு ஆணையிலலைசார் மயில்லாழர்க்கருக்
 குத்தருமயின்தையிலலை ஆணைகண்டவெள்ளத்தை மறிப்பாரிலலை மனம்
 போனபோக்குக்குவழியயிலலைபழிக்கஞ்சாஉஞ்சாருகருப்புக்கியிலலைஇங்
 தப்பதிவிரதைகண்ணீர்ப்பழுதுய்ப்போறதிலலைகெஞ்சாருடியாணாப்போ
 லீன்கள் இரண்டொருவர்க்கேர்ந்து இத்தசமஸ்தானத்தைக்கெடுக்கக்கடிக்க
 ணங்கட்டிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்

உள்ளீகர்னனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

என்னடாவிசர்னுகே தானிவறசபைதலிலேநின் னு
 நன்றிசோசமா ததெனென் னுநல்லுரைபடித்திட்டி
 னுன்னலர்நாலையார்வன் துரியோதனமகாராசன்
 யின்னிடைவிழியாள் தன்னை விட்டிடீர்நகண் டடாயோ

(வ-ம்) ஆனால்கேடாவிசர்னுகே நெய்நெய்சொன்னுவுத்திரியோ கனமகா
 ராசன் துரோபத்தை விடப்போகிறதில்லைகமாமாயிருவீர்களு.

துரியோதனன் துற்சாதனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

இத்தனைபேச்சென்னடாவடடாதம்பி
 மொழிலதுற்சாதனுப்புலியேவயன்சொல்கேளாய்
 மெத்தபுத்திரசாலியித்தவிசர்னென் னும்
 மென்மேலுத்தலையசைத்தவேத்தர்முன்னோ
 பித்தமென்னுபாண்டவர்கள் துநிலமுன்வாங்கில்
 பேதித்தபயிவழக்குபேகரித்த
 சித்தினிபையெதுரிதுத்திமனபங்கர்
 தெரிந்திடவேயிவள துயிலையுறித்திட்டாயே

(வ-ம்) அடாகம்பி துற்சாதனுக்குக்கேவா அந்தவிசர்னம்மெத்தபுத்திர
 சாலியென்னுமெச்சிக்கெண்டார்களை துத்தராசாக்களியவர்கள் பார்க்குமப
 டியாய அநகப்பாண்டலர்னோந்துபேருடைய வஸ்திரத்தையென்னவாங்க
 க்கக்கொண்டுபேரது எதிர்ப்புக்குப்பேசவந்தாளேனுவினையுத்தி அ
 வுச்சேலையை உரியடாதம்பி

விசர்னதுரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

பன்னியவிசர்னம்சொல்லையெழுந்திடுகிறாயாகேளாய்
 என்னமேகெடுதிகாலயிசைத்ததுஉன்சுறங்கு

கண்ணிவைப்பயங்களுஞ்செய்யக் கருத்தினில்நினைத்தபோது
மண்ணுமுக்குடிக்குத்திக்குவந்ததுவந்ததப்பா

வ-ம், அடாதிரியேரதது உனக்குள்ளெனமே பொல்லாதகாலம்சம்ப
வித்தது அந்தமகாரத்தினியான அரோடதையை மாண்பங்கம் செயய
வேண்டிமென்றளப்பேரதுவினைகையே அப்போ 'தவன்குடிக்கு அன
ர்த்தகாலம்வந்தது சொன்னேன் சொன்னேன் திரியேரதது.

விதரன்-கர்ணனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,

தன்படுமுலகங்காக்குதாரம்ன்னரிடத்திருந்து
புண்பயிங்கேலிப்போலப்புகல்கிறகர்ணிகா
என்பரிநூல்கடோந்தமிழுகழக்குறைக்கதுற்றாய்
பெண்பழிதேடிக்கொண்டேபெரியகளுப்போறாய்.

வ-ம், கேளுங்கர்ண கர்ணசாஸ்திரமெல்லரம்பார்த்திருந்துநர்ண கர்ண
டத்திலிருந்தும் புண்ணில் கோலிட்டாப் போலஐழி வழக்கு சிபகந்ய
பெண்ணைப்பார்த்தால் பேயுபிரிந்துமென்றவர்கள் அவ்வளவுமிகல
ஒருபெண்ணைளையின்பேரில் உன் பிரதாபமெல்லவகாட்டுகிறாய் இ
லேயாபெரியவனுப்போகிறாய்,

கர்ணன்-விதா னுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பெரியோரைத்துணைக்கொள்ளென்று பேசினபடியால்நீங்கள்
உரியோரென்றிக்கேசீர்த்த உகவியில்லாமற்போச்சு
பிரியவுட்கவரிசூழ்ப்புறஞ்சுவர்ஜசுப்பட்ட
சரியானபெரியோர்சீராக் சபாசுவரூச்சொன்னீர்.

வ-ம், கேளுங்கர்ண கர்ணசாஸ்திரமெல்லரம்பார்த்திருந்துநர்ண கர்ண
டத்திலிருந்தும் புண்ணில் கோலிட்டாப் போலஐழி வழக்கு சிபகந்ய
பெண்ணைப்பார்த்தால் பேயுபிரிந்துமென்றவர்கள் அவ்வளவுமிகல
ஒருபெண்ணைளையின்பேரில் உன் பிரதாபமெல்லவகாட்டுகிறாய் இ
லேயாபெரியவனுப்போகிறாய்,

விதரன்-கர்ணனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,

பொய்சாட்சிசொன்னவருஞ்சடைபிரிவொரு
தலைவழங்காய்புகள் பிபறும்
பைசாசமாடகரேலியிழுவனென்று
தான் முறைமைப்பறக்கடித்தாய
மெய்சாததவிசுவனையுமெடுகதெரிச்சா
யளவில் யிகா நடுவசன்னொய
பொய்சாருவளிகுமுறைத்தாய
துரியனிவையுட்கொத்தகாயபுகழீழாக்ரு

வ-ம், கேளுங்கர்ண கர்ணசாஸ்திரமெல்லரம்பார்த்திருந்துநர்ண கர்ண
டத்திலிருந்தும் புண்ணில் கோலிட்டாப் போலஐழி வழக்கு சிபகந்ய
பெண்ணைப்பார்த்தால் பேயுபிரிந்துமென்றவர்கள் அவ்வளவுமிகல
ஒருபெண்ணைளையின்பேரில் உன் பிரதாபமெல்லவகாட்டுகிறாய் இ
லேயாபெரியவனுப்போகிறாய்,

தருமசாஸ்திரத்தைத் தளளிப்பீர்பட்டாய் இக்கவிஞர்நன் சொல்லும்
வார்த்தையும் எங்கெகிரிந்து போட்டாய் அருகதாரியோதனன் புத்தி
யையுமகெடுக்காவி இப்படிப்பட்ட துர்கததையினூலேயா கல்லவனூ
ப்போகிரியகானு,

தரியன்-விதாணுக்குச்சொல்-விருத்தம்

கல்லயுசிற்றப்பா உன் ஞாயர்காவிறுததவையும்
எயிலேயிலாயகன் சொல்லுமென் சொல்லுமுனக்கொவ்வாது
கலதசசாரணுகேள வாய்கொபுவிபரமபற்றி
சொல்லுமிககெடுநிததுக் துலையூகிதாயே.

உம், கேளுந் சிறறப்பா கர்னன் சொல்லும் என்சொல்லும் உன்சொ
ல்ககேககப்பேருத உன் னுடையவியாய அருகேயிருக்கட்டும் அடாது
புசாசுது அவளுந்கிருக்குஞ்சேலையைஉரியடயென்று முன்னேதான்
சொன்னேனே இன்னமுத தாமிஷமா தமபி தராசாது,

துற்சாதனன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

உரிக்கிநிஞ்சேலெ யென்றே யுறாதத்தவென்னண்ணுகேளிர்
பரித்துசொல்லுமுன்னே பதைக்குதேயெந்தன்கைகால்
தெரித்திடசடையிலுள்ளேர்சிரித்திடவைவர்கெஞ்சம்
கரித்திடவிவளதன்சேலெகநெசனவுரிவேன்பாராய,

வம், கேளும்என்னண்ணுகேலீ சொல்லுகிறகற்குமுன் என்கைகாலு
ம்பகைகருது அப்படியே உரித்துபெய்கிமீறம் பாரும

துரோபதைபதை - துற்சாதனன் - மேடையி - மேல - இழுக்கிறகண்ணரி

பாக்கயெவ் னண்ணைப் பார்த்துக்கைத்தவுன்
ஆககாரமிப்போ அறிக்கிறேன்வாடி
தாக்காமலீகதசபையிலேகீசுட்ட
திக்காயகழகககான் திறகிறேன்வாடி
வேணமட்டுக்குமமரவீமபுபேசமுந்தன்
ஆணவமிககே அக்கிறேன்வாடி
கையமாவுன் னூரீகமீமலலாண்
காணவேவெலலோகருந காட்டுகிறேன்வாடி

துரோபதை-மேடையின்மேல் போகிறபோது

சொல்-விருத்தம்-இ-ம்-முக்காரி;

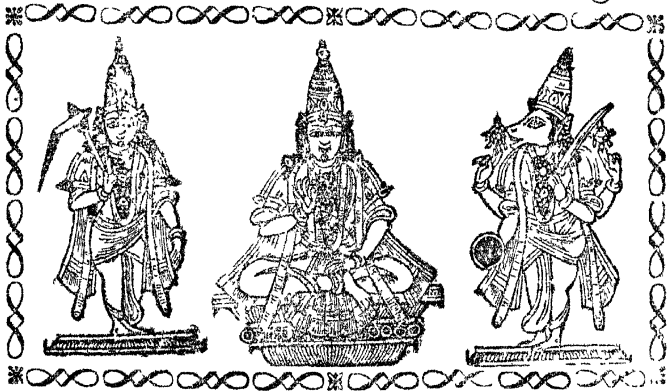
பெரியோரிலேயோபெண்களையும்பெற்றோரிலேயோமானமுள்ள
உரியோரிலேயோவெவ் கணுக்கிடுகொருதிக்கிலையே நீதிசொல்ல
அரியோரிலேயோவொருவருக்குமருளேயிலேயோய்வதான்றுக்
கதரியாயேழையென்பககில் தெய்வமிலேயே ஓவீதியே.

வம், அரி அரி- வைகுருகவாசா முருகா அன்பறாக் தாக்குமகே
வித்தா இத்தமகாசபையினில் உறுவீகியான தெரிந்தபெரியவர்களில்

லையா என்னைப்போல் பெண்களைப்பெற்றோரிலலையா மாண்பிமாணமு
டைய சுற்றத்தாரில்லையா கண்மைதிமைநியைனுமநீதிமெழிகளைச்சொல்ல
லும்படியான அரிவாணிகபகனவரன் கவிலலையா ஒருவருக்காவது அருளிஸ
லையா ஏதெதேரியாதஏழைபாண என்பகையில்விசுவமுமிலலையா.

துறசாதலனைசொல்-கண்ணி,

தெய்வத்தைஎன்ன செய்யுமோபாறபோமுன்
சித்துவித்தையிவக
சேலையுரிததித்த சபையிலலாணுண்ணை
விசுவமபரமாக்காமல்
காட்டாதே
விந்தேவீனா

துறசாதலன் துறளடதைய துகிலுரிவல்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசாமி மன்னக்கச்சலதலை.

துறேபதை-ஸ்ரீகிருஷ்ணசவாமியை-துறொசிறபுலபல்-
தருகெண்டா-ஆதிதாளம்.
பல்லகி,
மாயவனவைகுந்தவரசா எத்தன்மான்னகம் சீவறுஞ்சாசேபசா
அதுபல்லளி.

ஆயன்ரான்மறைதேதும் ஆதிமுலப்பொருளை
ஆபயமபயமுந்தன் உபயபாசிரிமல். திபுரி மாயவ

துறசாதனைசொல்-கண்ணி.

நேயமாகஆதி ம.யனென் துறசாண்னல்
நிலைநிமகுமோமாளமென் துறண்ணுதேக
நிமிஷத்திலேயிந்த அசாற்றகுளபீளையுண்ணை
நிரவ; ணதுக்கிமேன்
புரது

துரோபகைசொல்-தரு.

சுருதுமெய்யருக்கெல்லாமெய்யா	என்னைக்
வைசேராவிட்டிருடாகே	அய்யா,
விநிக்கால்மேயறுயிர்துயா	இந்த
வேளைக்காததருசெய்வாய்	அய்யா-துரிமாயவ

துந்தர்தனவசெய்-கண்ணி

எரிசுதசேவைபாலலா	முரிநதுகேகாண்டேளிக்ள
மொருகத்திருகருதுயாதடி	இருந
ஒருசுத்தமபோளுருன்	பரிசுத்தமெல்லலிங்
ரு-வே வட்டவெளி	யாமடி.

தந்தர்தனவசொல்-பிருத்தம்,

சேலைகாருயாவோமென்று திருநகீயரிவையோ தான்
 பூவிரிலெருவாளானை நனவமேயும்திறக்கொண்டாய்
 வாயியசமவாடை-யிதனையுருநிரதகொண்டால்
 நீலகனகுருவேயப்பால் நீயெவவசெய்யப்போறாய்

எ-ம் சூ-யூ துந்தர்தன ஆசாரியானடி இத்தச்சபையில் உன்துகிலைநா
 க்கள் உரிமொமென் து உணக்குத்தியிபுமா சேலைக்குள ஒருசேலை கட
 ருக்கிசண்டாயே இயையபு உரிசுதுபோட்டா லின்னமொருசேலைநான்
 கொடி சேபினென்று நினைத்தையோ என்னடி உப்புத்தி,

வீமன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நதித்ததுரோபகையைத்திண்டி வஸிரொங்கொயகாங்கன்
 எரித்தலாஹமப்பொருள-வெண்ணி யிருப்பமோ துரியாகேளாய்
 வி-வெண்ணப்பொருள-ஊராமெறையதுசெய்சுண்ணைச்
 சுவைக்கிறதெனெமபுர்க்கிற் சேர்க்குகிறதெனெழத்தவாரிர்

உ-ம், து-துரிமோதரு துந்தர-ஐசபையிலே துரோபகையைபிறுத்
 திருக்கி-காபாணஹாபபு கரவகன் பார்த்திருப்பீயாமா எங்களண்
 னை-வருககு துடககிநிருகத்தாமேயன்லமல நீலகனனைவருமலு
 யபபுட்-பிப்பவும் இககவிசர்ணை ஒருத்தன்தளிரமற்றதொண்ணு
 த்றொல்பது பேலையுள எப்புராதககு இப்பே தணப்பிவைக்கிற
 எழுந்திருந்துலாஉயவடா,

பருவர்-வீமனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,

மருத்தேனெய்துமருகேத, கருததேகையில்கதைகெண்டாய்
 ஒருத்தால்வெதவகெவண்ணுதேய பொருத்தாயின்னமொருபிர,

துரோபகைசொல்புன்-தரு.

தேவாதிதேவளே	யின்னோசம் என்னை
திருக்கண்பார்க்கதேலே	யுபகார
பாவிநாணசெய்த	அய்யா சம் பொருத்து
பரிசுயிசட்டிப்ப	துன்பாரமமாய

தற்சாதனன்சொல்-கண்ணி.

பலபேருமெய்யென்று	மெச்சிக்கொள்ளவுக்கள்
பதநினைசனநிங்கேக	காட்டாதே-அப்பேர
பரிந்துகதன்சீசலைய	யுரிதொசடையலில்ல
பவுணைக்கெதிககிரீறன்	பாரடி

திரௌபதை-சொல்-முன்-தரு

ஆனைமுறைபிடரீவ	வந்தார்-மலரீவ
யுன்னமுசலைதலையைப்	பிரௌதாய
ஒதுக்கஜேதிரனைப்	புறக்காய-இனி
யுனையல்லாற்றிக்கில்லை	யெந்தையறறி(மாயவ)

தற்சாதனன்சொல்-கண்ணி

மாளாதுகில்வர	மந்திரக்கூற்றபுன்
மந்திரவித்தைக்குச்	சலிப்பெனொகமய
வளநுந்துகிலெல்லாம	லாககிவகெடுபுகூ
மாவைகுலைக்கிறேன்	பாரடி

தற்சாதனன்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருக்கம்,

சித்திரமரேனத்தஞ்சேலைகளுநிக்குமாசூலம்
 எத்தனைகோடியென்றுயிரிழக்குநனுபிவ்வப்பா
 உத்தயென்மார்புக்கேளுமுனைக்குதேவடல்கள்சொர்ந்து
 இத்தனைகலைவந்தற்றுவென்செயவேனணையணையே

வம்-அடாஅப்பா இவென்னகாரணமோ தெரிபவிலலை அற்புதசி
 ற்புதமாய்சித்திரவிசித்திரமாய்கோடிசூரியம் ரகசமானசேலைகளி
 தவிதமாய்வாசாமகோசரமாய்புற்றில்கூலனதுபெரும்பேரகருகுபுர
 ப்பட்டாப்பேரால் எத்தனைகோடிசேலையென்றுகாணுநிலைக்கையுந்சே
 ர்த்துபோகுதுகாலும்அசைந்துபோகுதுஎன்னாலாகாதுஅவ்வேன.

துரியோதனன்-தற்சாதனனுக்குச்சொல்-விருக்கம்,

புலியொருபூனையாகப்போனாப்பேல-டாதம்நி
 பலர்சொறாநககைப்பதாசப்பயனிலலாவாந்தைசென்றாப்
 உலவிலாக்கலைகளிசனமுண்டசூழ்மலிபக்கலப்பார்ப்பேரம்
 வலியடாணுநிரடாநீகனமதுதளர்க்கிடையே

வம்-அட்டாதப்பிதும்தற்சாதனாபுலியாய்ப்பா லொத்தநீழ்நையாபெ
 ன்கிசீட்டு எல்லாரும்கைக்கும்படியாய்ச்சுள்ளாகாதென்றுபேரகலாப்
 தயிரியம்விடாதே இன்னமுந்மடார்ப்பேரம்உரியடாஉரி.

விகர்னம்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருக்கம்.

உரிஉரிகாழிகாழியுழக்காழாக்கெகைச்சொல்லாதே
 கெரிகெரிகம்பிமாநுந்நீயுமுன்சூடியுபலாழ்வம்
 வரிஉரிகெந்நண்ணுவின்மனகெந்நப்பாசிகிறுடே
 சரிசரியென்றுதொல்லுமுந்நதந்தியிலலவன்பெண்

வ-ம்,கேளாய் அண்ணே உரிஉரிநாழிகாழி உழக்காழர் க்கென்றுசொல்லவேண்டாம் உன்னுடையதம்பிமா குறவீயும் உனகுடியும் உன்னுடையசெற்கோலும் உன்னுடையவாழ்வுக தரோபதைமனமென்னப்பட்ட நெருப்பிலே சரிசரியென்று சொல்லண்ணே.

துரோபதை-முனப்புலம்பல்-தரு

ஆடவிரணையனை விண்	சோந்தாய-உந்தன்
அன்பின்பிரகலாதனைக்	கார்த்தாய
திடமானதேவர்களதுவர்	திரிதாய-இந்த
செக்கங்குய்யக்கிரபைக்கண்	பார்த்தாய அரி (மாயவா)

துற்சாதனைச்சொல்-கண்ணி,

ஒலமிட்சேச்சுந்தா	யொழுக்கிப்போரூயுநன்
ஒழுகலுக்குப்பயப்	படுவேளை-கை
ஒய்த்தபோனலுமெய்ச்	சாய்த்தபோனலும-ரா
னுனைப்பங்கமபணணுமல்	விடுவேக்கு

துரோபதைசொல்-கண்ணி.

நாரணனே அரி	கோவிதா-உன்
நம்பினேனையா	கோவிதா
ஆரணனே அரி	கோவிதா-ந னுன
அடைக்கலமையர்	கோவிதா-அரி, மாடவா

துற்சாதனை-துரியோதனைக்குச்செல்-விருத்தம்,

அறிவுள்ளவண்ணவேகேள்படவுடனேற்றம்போட்டு
மறிகடல்நீரை யெல்ல, ல் மாளவேயிறைதகிட்டாலும
நெறியுள்ளவியல்படைத்த நெந்நுகில்முழுதுமவா கதி
எரிவதுகடினமையே பிணியென்னுலகாதபரா

வ-ம்,கேளாயண்ணே சத்தசமுத்திரத்திலே யேதசம்பேட்டுநீற்றிப் போரும்படியாய் நீரையினக்கலர்ம் இவளுக்குண்டான வஸ்திரதகைஉ ரிசிறத்தநீனிமேல் என்னுலகாத எண்கள்ப்பனை சாமலல வெணறுபலலை ககடிக்க;

பொது-விருத்தம்.

வனக்கிளி துரோபதைக்கு மாளமல்வளர்ந்தசேலை தனித்தவியுரிந்துதுற்சாதனைகளைகலித்ததுறிக குனித்தவில்விதூண் விஷ்மன் கோகிலேதியுன் துரோணன் இனித்தசொல்பெரியே-சொல்லா மெழுக்கிருந்துவைசெயவாரே
வ-ம், அகோதெப்படியென்றால் துரோணர்விஷ்மர் அஸ்வகதாமாவிது சந்தித்துக் கொடுக்கப்பட்ட பெரியோர்கள் சொல்லுகிற விஷயங்கள்.

சபையிலுள்ளோர் சொல் விருத்தம்.

இவளேஊருக்குந்தேவி யிவளேமற்றொருக்குமாதா
இவளேயிப்பூமிதேவி யிவளேயக்கிளிசொருபி

இவளே சத்தியநிதானி யிவளே யுக்தமகுணாவி
இவளே யிக்குலத்தெய்வமிவளுக்கிணையொருவருண்டோ

வ-ம், இவளே பஞ்ச பாண்டவர்களுக்கு மனைவி மரற் யாவர்களுக்கும்
இவளே மாதா பூமிதேவியுமிவளே அக்கினி மகா ரூபி இவளே சக்தியவச
னி இவளே உதகமகுணத்தைப்பெற்றவள இவர்க்குலத்துக்குக்குலத்தெய்வ
ம இவளே அல்லது மற்றொருவரையும் இவளுக்கிணையொல்லக கூடாது
தரும்-தரும்,

துரியோதனன்- துற்சாதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

தராதாந்தெரிதோ சொல்லாஞ் சந்தோஷப்படுவதாலும்
வராதுகிலிவட்டுச்சுமமா வளர்க்துதேயாகையாலும்
பொறையிவளசெய்தருந்ரம் பொருத்தனனட்டாகம்பி
துளபதைதனை யெறித்தென் தடைமீ தவைத்திடாயே

வம், அட்டாகம்பி துற்சாதன இங்கேயிருக்கிற கிழவொல்லாம் அவள்
மேலே சந்தோஷப்படுகிறபடியினாலே மானத்துகில் யிவளுக்குவளர்க்
தது ஆனபடியினாலே எனக்கிவள் என்ன்குற்றஞ்செய்திருந்தபோதின
ம்பொருத்துக்கொள்ள ததான்மேலும் திடலென்று வந்துள்கொடை
மேலே உட்கார்க்கால பொருத்தக் கொள்வதற்குச் சம்சயமில்லைநல்ல
தகீயாகிலும் எடுத்துவந்து என்வொடைமேலே உக்கரவையடா தம்பி
துற்சாதன

விசுன்னன்- துரியோதனனுக்குச் சொல்-விருத்தம்

தாவிவ திவருமெழினைத் தடுக்கலாகும்
தலைகொண்டபிவிஷத்தை யிறக்கலாகும்
மேவுவடவாக்கினியையலிக்லாகும்
மேலவரும் பிராமஸ்திரததைவிலக்கலாகும்
ஆவதரேச கற்புடையேர்சபித் தால் தீர்க்க
ஆதிமுப சூர்த்திகளாலாகாதனனே
பாலவாயிவளமகிமைதனைக்கண்ணிற் கண்டும்
பழிதேடிக்கொள்ளுதற்கு பதைக்கின்றாயே

வசனம்,

கேளுமபுண்ணை கொல்லவருகிற எமனைத்தடுக்கலாம் தலைக்கேறின
விஷத்தையுமிறக்கலாம்வடவாக்கினியையும் விலக்கலாம்மேலவரும்பி
ராமஸ்திரத்தையும விலக்கலாம் கற்புடையனதீர்சு மனமொன்றது அவ
ர்கள்வாக்கினில ஒன்றைச்சொல்லினால் அதைத்தடுக்க மும்மூர்க்கிராள
லுமாகாது இவர்களமகிமைபதைக்கண்ணிலே கண்டம பழியைத்தேடிக்க
கொள்ளலாமோ அண்ணை

தரோபதைக்கும்- துரியோ தன னுக்கும்-தர்க்கம்,

தரு-இ-ம்-காம்போதி-மீசரதாளம்,

ஒருமைத்தரணி ர்க்குள் பெருமைபடவுகித்தாய்	படுபாவி-இுக்
அருமைக்குருகுலதகீன்முறைமைத்தவிர	விட்டாயடாதோறி-உடி.
முறைமைத்தவிரவிட்டடைவர்க்கிச்சமுமொரு	கே.சி-உண்
முறையிப்படிபிறுக்கசபைமெச்சவிரொடித்தா	யடிதே.சடி உந்
வனநிற்பனையைவைத்தது சிவடந்தனிழைத்த	பசூப வி-நீ
உலியப்பகடைவைத்து அநீடைப்படகெலித்த	ராததோடி அடி
அடிமைப்படகெலித்த அவர்கைப்பொருள்பறித்த	தறிவாயேநீ எண்
அடிமைப்பநிசிறிககிதுரைசொற்படிநடக்க	வருவாயே-எநகன்
தருவந்தனாகைநெருக்கச்சிசர்ப்பனைகினைத்த	படுபாவி-இருதக்
சருனிப்புலையன்ட். வினைசொற்படிமுடிதநா	யடதே டி எத
சன்வைத்தொலையடிக்குள்சரசத்துடனிருக்க	வருவாயே-எநக
சருனிசொல்லஎடுத்துக்கடவலுக்கப்புரமெட்டி.	எறிவேவ்-நாணு
தொடையிறறனியிருக்கச்சபையிற்பமுதுரைத்த	படுபாவி-உந்தன்
தொடையிறமுருகிகாத்தவெனியப்புமுதுமுடித்து	மடியாயே-எந்

தலையைப்படுகளுத்திலுருளக்கணைகள்பட்டென்னுயிர்போயும்
 உன்னை
 தழுவிக்கொள்ள நினைத்தமனதெப்படிமறக்கும்-மறவாதே
 என்னை
 தழுவிக்கொள்ளநினைத்தமடியிலதனையழைத்த,படுபாவி-எந்தன்
 தர்மத்துணைகள்கைக்குளடிபட்டலறிஎப்போ-விழுவாயோ
 உன்னை
 சபையில்துகிலவிழ்த்துத் தலையைசகுனியவைதத திவர்தானே
 என்னைச்
 சபதத்துடனடித்துப்புடிழ்நெற்றிடுசெயவிப்பா-ரடிபோடி
 என்னைச்
 சபையீற்றனிநிறுத்தித்துகிலைக்கலையிட்ட படுபாவி-உந்தன்
 தலையைக்கணைதரிக்கதனாயிற்புரள்வதெப்போயடதோஷி
 எந்தன்
 தலையைக்கணைதரிக்கமுடிபெற்றிடுஞ்சமர்த்த-ரிவர்தானே-இந் *
 சவலைபசகளுக்குமினிமற்றொருவர்க்கு-மசைவேனே-ரீங்கன்
 அடியற்றுவொருமிக்கக்கொடிப்படுகளத்தில்-மடியாமல் மண்மே ல
 லையச் சுருளவிழ்ந்தமயினைக்கையாலெடுத்த முடியோனே

துரோபதைகொல்-விருந்தம்-இம்-முகாரி,

கொலுவினில்நிறுத்தியெந்தன் கூந்தலுந்தகிலுந்திண்டி.
 மெனிவுசெய்தவரைநானே வேருடன்போர்க்களத்தில்
 தலையைத்துணித்துவெற்றி தணிமுரசுறைந்திடாமல்
 இலைகவேவிரித்தகூந்த லெடுத்தினிமுடித்திலேனே,
 வ-ம்,கேளுஞ்சபையிலுள்ளராசாக்களேஎன்னை இந்தராசசபையிலே
 நிறுத்தினன்கூந்தலையுந்தகிலையுந்திண்டிஎன்னை அவமானபங்கஞ்செய்த
 வனைநானே இரணக்களத்தில் அவன்மா ரபிலையிருந்தமயினைமுடிக்கவிட்
 டால் நான்துரோபதையல்ல,

* விமன்சொல விருத்தம்,

மங்கைதுரோபதையையிந்த மகாசபை,தனில்நிறுத்தி
 பங்கமாய்ப்பழுதுசொன்ன பாதகர்தம்மையிந்தச்
 செங்கையிற்கதையினூலே சின்னபின்னங்களாகச்
 சங்கரித்திடுவேன்சொன்ன சபதமுமுடிப்பேன்பாரீர்

வ-ம்,கேளுங்கள்சபையிலுள்ளவர்களே துரோபதையைச் சபையி
 லேநிறுத்தி மானபங்கஞ்செய்தவைத்தபேரைளக்கையிலிருக்கும் மெ
 னையினூலே அடித்துக்கொன்றுநானொன்னசபதத்தைமுடிக்கின்றே
 ன்ராஜாக்களே,

இதுவும் விமன்சொல் ஆசிரியவிருந்தம்,

மதித்த தூரோபபைதயையழிப்பிடித்திழுத்து
 வஸ்திரமுறிந்தவந்தன்னைச்
 சரைத்தவனுதிர மள்ளியுண்டெனது
 தாகந்திராமல்நானினிமேல்
 கதித்தவென்கையாற்புனலெடுத்துண்ணென்
 கறையினுற்சலத்தினையடித்துக்
 குதித்துமேலெழுந்ததிவலையையண்டு
 கொண்டவன்பைமுடித்திடுவேன.

வம், கேளுங்கள் ராசாக்களே மந்திரிகளே தூரோபபைதயைந்துடாட்
 பிழுத்துவந்து வஸ்திராபய்கம்பண்ணினவனெவனோ அதுனைநெஞ்சைப்
 பிளந்து அவனுடைய உதிரத்தை யென்கையினுலே யள்ளிக் குடிச்
 சூ என்னுடைய கோபமென்னப்பட்ட தாகந்திரக்காமல்இனிமேல்என்
 கையினுலே ஜலத்தையள்ளி நாகபானம்பண்ணேன்ஜலம சப்பிடவே
 னுமா னால்இந்தக்கையினுல்சலத்தையடித்துமேலெழுந்தசலத்தை
 சாப்பிடுவேனெயல்லாமல் என் கையினுள்ளிச்சாப்பிடுகிற பில்லை,

அர்ச்சுனன்சொல்-யிருந்தம்,

படுதுரியோதனன்சொற் பழுதுபோகாமலெந்தி
 விடுவிடுன்றுரைக்குறித்தவிரோதியாங்கர்னன்தன்னை
 தொடுசணையாலையாவி துள்ளவேயடித்துநாளைப்
 படுகளுஞ்சேர்க்காவிட்டாற் பார்த்திடுகானுலேவே

வம், கேளுங்கள்ராசாக்களே இந்ததுரியோதனன்சொல்லைக் கீழே
 விடாமலெடுதுங்கொண்டுஇச்சகம்பேசுகிற இந்தக்கர்னனயினையென்னு
 டைய அஸ்திரங் குக் கிறைகொடாவிட்டால்யென்பேர் அற்கனானு
 நல்லதுஆகட்டும்

நகுலன்சொல்விருந்தம்

கபடுவஞ்சனைககுப்பொல்லாநறடகதநமனம்போல்
 தவறுகள்மிகவேசெயாஞ்சவுபலந: தன்றன்னை
 அவமதித்தமக்களத்தி லேதோகெநியாக்கிவெற்றி
 நவின்றிடச்செய்யாவிட்டா நகுலனானுகுவேசீனா,

வம்- கேளுங்கள்ராசாக்களே மநாகறடகதமனந விந்தககராலேயி
 ன்துநடுபெதந்ரொய் பட்ட சவு பலநாபனைண முடித்திலேசய் நாம் ப
 ண்ணா நற் ராஜைச் சந்தருவானு 1105 நாட்டி 0,

சகாதேவன்சொல்-விருத்தம்.

புகுநரிசூருந்சள்போலும் புருஷவேசிகளைப்போலும்
வெகுபடைமனதில்வைத்து மித்திரபேதங்கள்செய்து
மகுடமன்னரைக்கலைந்தது மாரீசனாசெய்யுமித்த
சகுனியைக்கொல்லாவிட்டால் சகாதேவனுனாவேனே

வ-ம். கேளுங்கள்ராசாக்களே நரிசூருக்களென்றுஞ் சொல்லுவார்களே அவர்களைப்போலவும் புருஷவேசிகளைப்போலவும் சதிசற்பணைசாமத்துரோகம் மித்திரமெல்லாஞ்செய்து சமஸ்தானத்தைக்கலைக்கப்பட்ட இத்தச்சசகுனியை சித்திரவதை செய்துக்கொல்லாவிட்டால் நான்சகாதேவனுபாருங்கள்.

பொது-விருத்தம்.

தருமபுத்திரனில்லாமல்தம்பிமார்நான்குபேரும்
அரிவைதுரோபபையுஞ்சொன்ன அடலபெருசபுதங்கேட்டு
மருஷியபெரியோரெல்லாமனமிதக்கலக்கும்போது
குருகுலக்கொடியோனானகுரு ஹயகூறுவானே

கட்டியவ்வசமம்

* அகோடுப்படியென்றால் தர்மபுத்திரமகாராஜன்தவிர மற்றதம்பிமார்நால்வரும் துரோபபையுஞ்சொன்ன சபுதங்களைக்கேட்டுச்சபையரினுள்ளபெரியோர்களும் இராசராசர்களும்தன்மனதில்விசனமடைந்திருக்குந்நருணத்தில் திருநாட்டிரமகாராசன் துரோபபைதக்குச்சொல்லுகின்றவிதங்காண்க

திருநாட்டிரமன்-துரோபபைதக்குச்சொல்-விருத்தம்.

கற்பினுக்கரசேதெய்வகடாக்கழமுள்ளவளேபோற்றி
மற்பெருமைவாசிந்தைதமகிழ்குலக்கொடியேபோற்றி
பொற்புதுமாதற்குள்ளேபொருமையுள்ளவளேபோற்றி
அற்புதந்திருவேயிந்தவபசாரம்பொறுப்பாய்போற்றி

வ-ம். அம்மாதுரோபபையே நீஎன்றாயாச்சே என்களைரட்சிக்கவந்ததெய்வமாச்சே அப்படியா இப்படிப்பட்டவளாரீவெண்டாமென்று நானுஞ்சொன்னேனே என்பேச்சை இந்நபசகங்கேட்டுநூர்சளா உன்மகிமைஇந்தப்பசகளுக்கும் எனக்கும் இப்போதுதான் தெரியவந்ததுநான் உள்ள அபசாரஞ்செய்தாலும் பொதுக்கூட்டுதூள் ளவேண்டிந்காயே

விகர்னன்சொல் விருத்தம்.

எட்டிநூற்குடுமிகையி லெட்டாமற்போச்சுதானால்
திட்டெனக்கால்பிடிக்கும் திருடர்போல்வந்தாயப்பா
கட்டிதங்கத்தின்மரத்தைக் சண்ணிலாரறிவாரோதான்
துஷ்டபிள்ளைகளுக்கின்னஞ் சொல்லுவதெல்லாஞ்சொல்லுவாய்.

வ ம். கேளுமையா என்பிதாவே எட்டிநூற்குடுமி எட்டாவிட்டால்
கால்பிடித்துக்கொள் ளுகிறதென்று சொல்லிக்கொள்வார்களே அப்படி
யிருக்கின்ற துஇந்ததுரொளபதையைநீ துதிசெய்கிற து தங்கததினுடைய
யபிரகாசமும் மாத்தும் குகுடனுக்குத்தெரியுமாஇந்தத்துரொளபதை
கிழைநமக்குத்தெரியுமா ஒருக்கூ லுந்தெரியாது நீசொல்லவேண்டியதெ
ல்லாம் உன்னுடையதுஷ்டப்பிள்ளைகளுக்குச்சொல்லும் இந்தஅம்ம
ளுக்கு நீர்உபசாரஞ்சொல்லவேண்டியதில்லை.

திருதராட்டிரன் துரொளபதைக்குச்சொல்விருத்தம்.

உச்சிதமயிலேகேளா யுணர்வில்லாயெந்தன்மைந்தர்
மச்சினமுறைகொண்டேதோவகைவினையாடினார்கள்
குச்சிதமாயெண்ணுதே குறைமனதில்வையாதே
பிச்சர்களுள்ளேறயிர்தப் பிழைபொறுத்தாள்வாயம்மா

வ-ம. அம்மாதுரொளபதை என்பிள்ளைக்கள்ளங்கபடுதெரியாத பிள்ளைகள்
குதுவாதுஒன்றுந்தெரியாது இப்படிப்போலுள்ளிப்படிவருமெ
ன்றுந்தெரியாதவர்கள் மேலும்உனக்குமச்சினமாராகையாலே அந்தமு
றைகொண்டு நாம்எதைச்சொன்னாலும் எதைச்செய்தாலும்கோபித்து
க்கொள்ளமாட்டார்களென்கிற நம்பிக்கையினாலே வினையாடினார்கள் அ
ந்தவினையாட்டை நீவினையமாகநினைக்கவேண்டாம் ஆயிரங்குற்றமாலு
தும் அடியேனைப்பற்றிப்பொறுத்து எப்படியாகிலு மிதைமன்னிக்கவே
ணுந்தாயே.

திருதராட்டிரன்சொல்-கவி

பொன்னுலகபுகழமுமகன்னியற்காசே
என்னவாமவேணுய்முன்னிநீமொழிவாய்.

வ-ம. கேளுமமமாதுரொளபதையே உன்மனதுதுயாமெல்லாம்நீக்கள
ன்னாலே உனக்குவேண்டியபிராயோசனமின்னதென்றுகேட்டால் நான்
கொடுக்கிறேன் கேளுமமமா.

துரோபதை-திருதராட்டிரானுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

ஒருமைகள் பலவும் பேசியுள்ளமெலாமுருகிநின்ற
அருமையென்மாமாவூந்தனாவிந்தபாதம்போற்றி
லருமணீதியன்றிமற்றுமுனக்கடிமையாள்
தருமமூத்திகளைத்தொண்டுதவித்தானீவிடுகுவீரே.

வ-ம். கேளும்என்மாமாகேட்டதைக்கொடுக்கிறேனென்றுசொன்ன
படியினாலே நீங்கள்சூதாடிஅடுமைப்படுத்திக்கொண்ட அந்ததர்மமூர்
த்திகளை அடுமைத்தனத்தை நீட்டுக்கொடுக்கவேணும்மாமா.

திருதராட்டிரன்சொல்- வசனம்.

அப்படியேகொடுத்தேன் - அம்மா.

இதுவும்-திருதராட்டிரன்-சொல்-கவி.

கனியெனும்பிரம்போல இனியசொற்கோதாய்
மனநினில்வருந்தா தினியொருவரங்கேள்

வ-ம் கேளும்மமாதுரோபதையேஇன்னமொருவரங்கேள் கொடுக்கி
றேன்,

துரோபதைசொல் விருத்தம் இ-ம் ஆகிரி.

நூல்வரும்நீதியாய்ந்துண்ணியகேள்விகேட்டு
மால்வரும்புகழைப்பெற்றமாமாகேளொருவிண்ணப்பம்
ஆலவரும்வெற்றிபெற்றவாயுதத்துடனேமற்ற
நால்வர்தன்னடுமைநீக்கியமுடன்தந்திடாயே

வ-ம், கேளும்மாமாவே இன்னம்வேண்டியதைக் கேட்கச்சொன்னப
டியினாலே மற்றநாலுபேரையும் ஆயுதத்துடனே அடுமைத்தனத்தை
நீக்கிவிடவேணும்மாமா

திருதராட்டிரன்சொல்-வசனம்.

அப்படியேகொடுத்தேன் இன்னமொருவரங்கேளம்மா

துரோபதைசொல்-வசனம்

கேளும்மாமாவே ஸ்திரீசாதிகள் வரம்பெற்றால் பிராமணஸ்திரீகள்
ஒருவரமும் கூத்திரியஸ்திரீகள் இரண்டுமொரும வையியஸ்திரீகள்மூன்
றுவரமும்பெறலாமேயல்லாமல்அதற்குமேலும்பெறலாகாதேமாமாவே

திருதராட்டிரன்-வசனம்-அப்படியா அம்மா

திருதராட்டிரன்சொல்-விருத்தம்.

கேடக்கிடையாமைந்தர்களேநீதாஞ்சுதில்நீதோற்றன்

-கொடுத்தே நாலுவிதச்சேனைகள் கொடுத்தேன்

நாடுகொடுத்தேன்

வீடுகொடுத்தேறியனப்பொருளும் விளங்கக்கொடுத்தேன் கைக்கொண்டு, பிடுபடைத்த முன்போலும் பேராற்பொருத்துவாழ்வீரே.

வ.ம். கேளுங்கள் பெருமையுள்ளன்கட்டிடமக்களோ நீங்கள் ஆயாசப்படவேண்டாம் அத்தப்பிள்ளைகள் வேறல்ல நீங்கள் வேறல்ல இப்போது நீங்கள் சொக்கட்டானாடிக்கேற்ற நாடு நகரம் - ரதகஜதூதபதாதிசுதூங்கசேனைகளல்லாம கொடுகுதுவிட்டேன் நீங்கள் எப்போதுயபோல பாச்சியபரிபாலனம்பண்ணிக்கொண்டுசுகமாயிருங்களப்பா.

சர்மாதிருகராட்டிரானுகுச்சொல்விருத்தம்.

அப்படித்தானே செய்வோமையனென்றான் போற்றி
பெப்புருணுகந்தன்னிற்பிதாவாக்கியந்தள்ளுவாரோ
எப்படிநீர் சொன்னாலும் யாரைதத்தடுப்பதில்லை
மெய்ப்புடன் விடைகொடுந்தால்மேனகாக்கேருவோமே.

வ.ம். கேளும் என்பிதாவே உலகத்திலே பிதாவாக்கியந்தள்ளுவாரீர்களீர் எப்படி சொன்னாலும் அப்படியே கேட்போம் செலவுகொடுத்தனுப்பினால் நாங்கள் இந்திரப்பிரஸ்தமபோய்ச்சேருகிறோமையா.

சகுனிசொல்விருத்தம்.

பகையெல்லாமபோச்சேநான்றான் பட்டதும் வினாய்ப்போச்சே
வகையெல்லாமபோச்சேவுங்கள் வைரங்கள் விட்டிப்போச்சே
சமுடனவரும் நீருந்துசங்கட்டிவாழ்ந்திருங்கள்
நுகுமிதான் நாய்ச்செய்திச்சபாசன்னைமெச்சினேனே

வ.ம். இன்றோடேயிருந்தபகையும்போச்சது நான் பட்டபாடுடல்லாம் ஆற்றிற்கரைத்தபுளியாய்ப்போச்சது இருக்கட்டும் எப்படியானாலும் நீங்களும் அவர்களும் ஒருமித்துச்சுகமாயிருந்தால் சரிசெய்வரும்போது மதிக்கட்டுவருமென்று சொல்லுவார்களே அப்படியிருக்குது அடாபோர்கள் வேலைமெனக்கிட்டதாளிரிகளே - ஆ-ஆ-ஆ.

மதிப்புடன் தன்னைத்தேடிவந்திருஞ்செல்வந்தன்னை
உனதத்துமேதள்ளிவிட்டாலும் மக்கென்னநமக்கிங்கென்ன
பிதைப்பகனென்று சொல்லி பேச்சொன்றுநின்றிப்போச்சு
விதைப்படுசகுனிமாமா விடுவிடுபேசவேண்டாம்

வசனம்

தேனும்சுருனிமாமாவேணுமென்று தனக்குதாழீனவந்த செல்வத்
தைவேண்டாமென்று உடைந்துதள்ளிவிட்டால்இப்போதும்என
க்கும் என்னமுழுசிப்போச்சது துரியோதனன் பங்காளியெனகிறபட்
டமாத்நிரமவந்தது இதனாலேநீரோன்பேசுகிரீ சமமாயிநும்,

துரியோதனன் - துறசாதனனுக்குசொல்-விருத்தம்

துற்சாதனுவாடாசுருந்தாயே ரொடியிற்சென்று
பொய்ச்சார்த்தவைவர் சனைப்போநாமலமடக்கிக்குகொண்டு
பிச்சானகிழவன்வேசசைப் பெரிதெனறுநடப்பிப்போக
உச்சாயமல்லவென்று உடனேபொய்சுடித்துவாடா

வசனம்,

அடாதமபிதுற்சாதன இங்கேவாடாநீர்க்கொளையோடி கரம்புந்து
திராதினைப்போகவொட்டாமல்மடக்கிக்குகொண்டுவாசண்ணில்லாதபயி
த்தியக்காரகிழவன் பேச்சைகம்பிபோகிறது தாரியமல்லவென்று அந
றகுண்டானபேச்சுகொல்லாம்பேசி அவர்களை இத்திய பிரஸகத்துக்கு
போகவொட்டாமல்இங்கேயிட்டுத்தொண்டுவாடாதமபி

துற்சாதனன்சொல்-வசனம்

அப்படியேசெய்கிறேன்-அண்ணாவே.

துற்சாதனன்-பாண்டவர்களுக்குச்சொல்லிநுத்தம்,

ஐவரோகேரீருந்ர ளறிவென்னவாண்மையென்ன
மெய்வரும்படியாய்த்தோற்றிர்விழியிலாக்கிழவிந்பேச்சை
கைவருமபடியாயெண்ணிக் கடிந்துலகாளப்போரீர்
பொய்வரும்புசமுபேபோகுமபொறியிலாநிறிசெய்தீரே

வ-ம்,பாண்டவர்களே நீங்கள்சத்தியமாய்ஆடிற்றேற்ற நாடுநகரமுத
லானதை நான்கொடுத்தேன்பொய்விடுங்களென்று சொன்னால்முன் பி
ன்தோன்றாத கிழவன்சொன்னால் அதைக்கேட்டுகொண்டுநீங்கள்போ
கலாமா இதுதருமமா இதுவரையிலுஞ்சத்தியமாயிருந்துஇப்போதுஅ
சத்தியத்தைக்கொண்டுபோகிறது தருமமா தில்லுங்கள் தில்லுங்கள் இன்
னம்பேசவேண்டியதிருக்கின்றது வாருங்கள்,

தருமர்சொல்-வசனம்

அப்படியேவருகிறேம்தம்பிதுற்சாதன

தருமர்சபையி ல்வந்து-சொல்லுகிற-விருத்தம்

இகாயிதந்தெரிந்துசொல்லுமிவைவரே சொல்லக்கேளிர்
பிதாசொன்னவார்த்தை பெல்லாம்பிழைபிழையி துகாரென்று

சூ த - து கி லு ரீ த ல்.

சுதாவிலேவந்துசொன்னான் தோற்றுதுற்சாதனன்றான்
வதாகிலுமொருமார்க்கத்தை யின்னதென்றுரைசெய்வீரே,

வ-ம்-ஐயாதுரோணரே விஷ்ணுரே நாங்கள்சொக்கட்டாநாடிதோற்ற
நாடுநகரமுதலானதெல்லாம்மறுபடியும்உங்களுக்குக்கொடுத்துவிட்டே
னென்றுஎன்பிதாவான திருதராட்டிரமகாராஜன்சொல்லி விடைகொடு
த்தனுப்பியிருக்க அதுதானென்று துற்சாதனன் தடுக்கிறான் அதைத்தெ
ரிந்துசொல்லுகவேயா

துரியோதனன் பாண்டவர்களுக்குச்சொல் விருத்தம்.

சொல்லுவதென்னமுன்பின்தோன்றாதகிழவன்பேச்சைக்
கல்வினமேலெழுததென்றெண்ணிக்கடிந் துலகாளப்போறீர்
நல்லதுதானாயி துரியாயமாயினிமேலுங்கள்
வல்லபங்கட்டிவைத்துவனதநினுககேருவீரே.

வ-ம். என்னத்தைக்காணும் இங்கேசொல்லுகிற துபிரமாணிக்கமாயச்
சூதாடி எப்போதோத்தீர்களோ அன்றே போச்சுது எங்கள் தகப்பன்
பெரியமனிதனுச்சேகண்ணிலைதகிழவன் ஏதொன்றுந் தோற்றுமல்
ஒன்றைச்சொன்னால் அதைச்சிலாக்கிட்டாய்ப் பிடித்துக்கொண்டுபோக
எத்தனப்பட்டீர்கள் அதுகூடாதுஇந்தட்சணத்திலே நீர் கள்காட்டுக்கு
ப்போய்விடுகிறதேதீர்மானம்.

துரோணர்தர்மருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பகடையிந்தோற்றதெல்லாம் பரிந்தவர்தந்திட்டாலும்
இசுழ்வதுகொள்ளலரகா திராசருக்கியற்கையன்றே
தரும்பழிமுன்னிதேத் தாணியையாளுமன்னர்
புகும்நெரிப்படியேசெய்தால்புரவல்வாழ்க்கையாமே

வ-ம், கேளுந்தர்மராசனே எப்பாசுதுஆடித் தோற்றுப்போனதை
க்கொடுத்துவிட்டேனென்றுஅவர்கள்சொன்னாலும்நீங்கள் அதைக்கொ
ள்ளுகிற துயோக்கியமல்லமுன்பின் இராசாக்கள் போனவழிப்படியே
போகவேணுந்தர்மராசனே

அன்வத்தாமர் தர்மருக்குச்சொல்விருத்தம்.

தருமபுத்திரனேயுங்கள் தம்பிமார்நாலுபேரும்
சபதமிட்டிருக்கும்ந்தத்தன்மையைமறந்துட்டாயோ
மருவுமுன்செல்வமல்லாமறுபடிக்கிடைக்குங்கண்டாய்
ஒருகூர்தன்னருளுமற்றவொருவர்தன்பகையாகாதே

வ-ம், கேளுந்தர்மராசனே உங்கள் தம்பிமார் நாலுபேருமிட்ட சபதம்
பொய்த்தப்போமோ அந்தப்படியே முடியும்எப்படியும்நாடுநகரமுதலா
னதுகளும்உங்களுக்குக்கிடைக்கும் திருதராட்டிரனுடைய அன்பும் து
ரியோதனன்பகையும் பெற்றுப்போனதினாலேகாரிய மென்னதர்மரா ஜ
னே

புதிமகாநாரதவிலாசம்

பீஷ்மர்-தருமருக்குச்சொல்-வீருத்தம்.

அறிவுடனயோத்தியாண்ட வரிச்சந்திரராசன்செல்வம்
பறிகொடுத்தாற்பிள்ளை பசுநிளிதண்ணிற்று
விறல்விட்டுத்தானுக்கூட விலைப்பட்டுமீண்டிவந்து
கறையறவுலகமெல்லாந கைக்கொண்டலறிநிகலாயோ.

வ-ம்,கேளும்தர்மர ஜனை மகாசகிரவர்த்தியான அரிச்சந்திரன்நாடு
நகரமெல்லாம் விஸ்வாமித்திரனுக்குக்கொடுக்கது விட்டுப் பிள்ளையைவிற
றுப்பெண்சாதியைவிறந்துத் தானுமவிலையாடிய படாகதன்பங்களைப்பட்டு
மெறுபடியும் உலகத்தைஆள ல்லையா இதைக்கேட்டதில்லையாதருமரா
சனே,

விரதாந்தருமருக்குச்சொல்-வீருத்தம்,

நளச்சக்கிரவர்த்திசூதால் நாடெல்லாமிழக்குகாளில்
உளமகிழ்த்துழன்றுகொண்டே யொண்டொடியானீக்கி
வளமிசூமகைகுன்றி வலியதேர்ப்பாகளுக்கி
கனதுயரீக்குதெய்வக காத்ததுமறிந்திலாயோ,

வ-ம்,கேளும்தர்மராஜனை நளச்சக்கிரவர்த்தி காடுகரு மிழ்த்த வன்
த்திலேசஞ்சரித்து பெண்சாதியைநீக்கித் தேர்ப்பாகளுகி மறுபடியும் இ
ந்தப்பூச்சக்கிரமெல்லாம் ஏகமாய்ப்பெற்றிருக்கவில்லையா இதைவுகேட
டதில்லையாதர்மராசனே,

துரோணர்-கருமருக்குச்சொல்-வீருத்தம்

ஆகையால்நீ ருமிந்த கரிவைதுரொப்பதையுளகூடி
பாகமாய்வனத்தகில்கிப் பனிரொண்டிவருடந்தங்கி
ஓகையேநர்வருடங்காட்டி லொருவர்க்குநெரியா வண்ணம்
வாருடம்மறைக்கிருந்து வந்தபிளனுலகையாள்வீர்,

வ-ம்,கேளும்தர்மராசனே நீக்கினந்து பேரும் இத்தத்திரே பதையுள்
காட்டுக்குப்பேயப் பன்னிரண்டிவருஷந வனவாசாபண்ணி ஒருவருஷந
ஆருக்குநெரியாமல் காட்டிலேமறைக்கிருந்து வசதிகளானால் மரு
பும் உங்கள் நாடுகரமெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டி சுகமாயிருக்கலாதர்
மராஜனே,

இதுவும்-துரோணர்சொல்-வீருத்தம்,

மறைக்கிருக்கின்றகாளில் மதுரொருவர்கண்டால்
நெறியினில் நீங்கள்சென்று நீங்கள்கொண்டுஞ்சரிசது

இறைமறுபடியுங்காட்டு கேருவதென்றரிந்த
 குறைவறவகசாலுநகர குவலபகைகொளவிசே,

வம்,கேளும என்னருமைய ன பிள்ளைகளே பன்னிரண்டு வருஷம்
 வனவாசமும ஒருவருஷம் அக்கியாதவாசமுமிருந்து மறுபடியுரிந்த
 அக்கியாதவாசத்திலே உண்டையாசாகிலும், இன்னொன்று தெரிந்து
 கொண்டால்,மறுபடியும்பின்மு -றுவருஷமும் இரத்தப்படிக்குச்சஞ்ச
 ரிக்கின்றதென்று இருக்கின்றத சமஸ்தானத்தின் கருத்து அப்படியே
 இரத்தப்படிக்கு வனம்போய்வந்தால் உங்கள்செல்வத்தைப்பெற்றுக்கொ
 ள்வளவத் தர்மராஜின,

துரோபகைசொல்- விருத்தம்-இ-ம் முகாரி

தறையிதுவென்றுவிசாண துரோணரேவின்றும்போற்றி
 அறைதருமிவர்களைவ ராசர்களாவதென்றுத்
 திறமுடலிவர்களுக்குத் தேவிரானுவசென்றும்
 குறைவறவினியொருக்காற் கொழுகுதாடவேண்டும்,

வ-ம்-ஐயாதுரோணரே நீக்கன்சொன்னதசரியே ஆனவம்இச்சுஜக்
 துபேரும அடிமையென்றும் அவர்களுக்குட்பட்டபொருள் காணென்று
 ம் அவர்கள்சொல்லச்சே அகவிலில்லக்கத்தை வைத்துக் கொண்டுகனத்
 திற்குப்போகிறத யோக்கியமல்ல இனியொருதரஞ்சுதாட வேண்டும்
 ஐயரே,

தருமர்செவ ருத்தம்,

மெய்யி தகல்லவர்க்கை விசித்தானவர்களுக்கு
 கையறுமடுமைபாககை காட்டுக்குப்போனால்னை
 வையகமடுமைப்பட்ட மனிதர்க்கினகேதென்பாயே
 துய்யனெயினியோரட்டஞ் சுகாடவேணுகையா

வ-ம்,கேளுமைபாதுரோணரே துரோபகை சொல்லு சிறமெய்யே
 அடுமைத்ததைத்தோடே வனமபேய்வந்தால் காளை அடுமைப்பட்டிவர்க
 ளுக்குப் பூமியெதென்று சொல்லுவாரகள் அந்தஅடுமைக்கனத்தை இ
 ப்போதுதீர்த்துக்கொள்ளுகிறத கல்லது ஆகையாலே இன்னமொருசு
 ளு சொகட்டட னுடவேணுகையா,

விதரம்-துரியோதனனுக்குச்சொல்-விருத்தம்,
 சீரியேநிபிதநீகுவேறே தடங்கலைச்சொல்லொணு
 துரியேசகுணிகர்ணுஹற்சாதனாகேளீகன்
 தருமநுஞ்சகுணிகாணுத் தனிகதனிபெகிரிருந்து
 பரிவுடனினியேராட்டம் புகடையையடச்செய்சீர்,

வ்சனம்;

கேளுநீயியோசனாகர்ணுஹற்சாதன தருமராசன் சொல்லுயின்றன்
 சீரியே ஆனாகயினிலே முன்போலதர்மராசனுசகுணியுமஇன்னமொரு
 ஆட்டஞ சொக்கட்டான்போட்டும் பார்ப்போம்.

சகுணிகொல்-விருத்தம்;

நாட்டையுங்கொடுத்துவுள்ள நகையுங்கொடுத்துச்செய்த
 விட்டையுங்கொடுத்துச்சும்மாவெறுங்கையைக்கட்டிடுகெண்ணி
 காட்டுக்குப்போர்பேர்க்குக் கைப்பொருளெதனைக்கண்ணி
 ஆட்டத்தையையடச்சொன்னீரதற்கொருவயனஞ்சொல்லீர்,

வ்சனம்;

நாடுகொம் கொக்கம் ரோஜனை ஆனைசேனைமுதலானதுகொல்லநீ
 தேற்றாகையைக்கட்டிக்கொண்டு காட்டுக்குப்போர்பேர்க்குநீ
 சூது ஆடச்சொல்லிக் குகிக்கிறீர்களே அவர்களையில என்னிருக்குது
 விண்ணபந்தயம் வைத்தாடுவீர்கள் கேளுங்கள்.

தருமர்சகுணிக்குச்சொல்-விருத்தம்

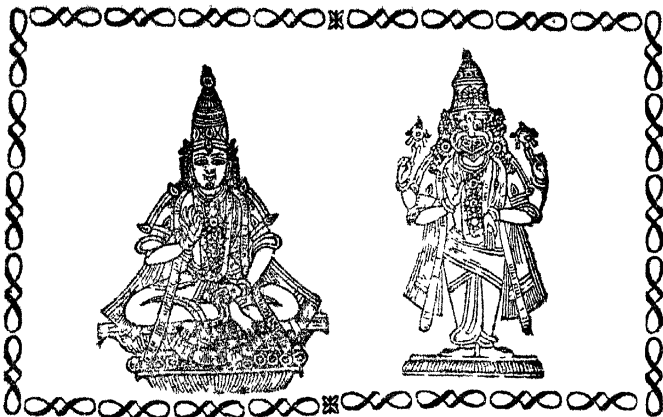
நான்தேற்றறலெத்தன்புண்ணியம் கல்குவேவனல்லாமலீர்,
 நான்தேற்றறலெக்கள்தொண்டி தவீர்வதுயிதைக்குறிகது
 தேக்கேற்றகையாய்க்கே திறல்மன்னர்பார்ப்பதாக
 வான்தேற்றகையாய்க்கே வலியசூகாடுவோமே,

வச்வம்;

கேளுஞ்சகுணிமாமா நான் தேற்றல் நான்செய்த புண்ணியமெல்லீர்
 க்கெடுத்துவிடுகிறேன் நீதேற்றீரானுள் எக்களுக்கு ஆடுமத்தனகி
 னீக்கறையிலைஇத்தப்புகீகு ஆடுவோம் வாருமாம்.

சகுணிகொல்-வச்வம்;

ஆப்படியே ஆடுவோம் வாருக்தருமராசீகீ;

தருமராஜர்.

சுருளி.

தருமருஞ்சகுனியும்.

ஐந்தாவதுஆட்டம்ஆகுகிறது.

தர்மர்சொல்-த-ரு-இ-ம்-காம்போதி-மீசுரதாளம்

தாமோதராவாகுதேவா

கோவிந்தா

தற்காத்ருள்முகுந்தா

வைகுந்தா

வ-ம்-இரண்டி-பன்னிரண்டி-பத்து

சகுனிசொல்-தரு

இன்னமுஞ்சுதாடவந்திரே

வாரும்

இனியாகிலுமென்கைதிராணிபைப்

பாரும்

வசனம்-சூணத்தொண்ணு

தர்மர்சொல்-தரு,

நாராயணவச்சுதா

பத்மநாபா

நம்பினேனுன்னையேமெய்ஞ்

ஞானசொருபா

வ-ம்-இரண்டி பன்னிரண்டி இரண்டெட்டு இரண்டழிக்கால இரண்

டுதுகை பத்து.

சகுனி-சொல்-தரு

ஆனேத்துத்தோற்றேமென்று

சற்றுமெண்ணுதா

அத்துடனாலும்

போகவொண்ணுதா

வ-ம்-நாலத்தோரஞ்சு

தருமர்சொல்-தரு

அண்டமெல்லம்வாரி

யுண்டசெவ்வாயர்

ஆகரிக்கவேணு

மாரர்க்கசுராயர்

வசனம்.

நாலுபன்னிரண்டு நாலிருக்கால் நாலெட்டுதுகைநாலுமூணேழு

சகுனிசொல்-தரு

விபரீதபத்தயம்

விழுந்ததுவும்போச்சே

விழுவிதல்லாம அஞ்சு

மூணத்தொண்ணுச்சே

வசனம்-மூணத்தொண்ணு

தருமர்சொல்-தரு

நாணியெல்லா

மளத்தொப்பாநா

நட்சகவேனயாதி

லட்சுமிசமேதா

வசனம்.

இரண்டுகைகளைக் கிருக்கால்-எட்டு- பனிரண்டு-ஆறொண்ணேழு

சுகுனிசொல்-தரு

ஆட்டத்திலெல்லாம்

கொடுத்தாச்சலித்தான்

ஆடுமேத்தனம்போக

இப்படிபுகெளித்தேன்

வ-ம்மா லுமூணேழு

பீஷ்மணர்-துரோணர்-அசுவத்தாமா-விதூரன்

இவர்கள் சொல்லுகிற-விருத்தம்

தொண்டறையவர்கொல்லாமற் சூதாடித்தவிட்டார்

விண்டிமடிமையான வில்லவகமினிமேவிலை

பண்டிறைசெய்யுமித்தப் பதின் மூன்றுவருஷின் சென்றம்

கொண்டிடுகாமெவாழ்வுவகொளளுவிச் சொல்லுவிடு

வசனம்,

*கேளுங்கள் பாண்டவர்களே அம்மாதிரிப்பதைச் செய்கையென்ற
 விர்த்தையை அவர்கள் சொல்லாமல் அந்தவிலக்கத்தைத்தீர்த்தவிட்டார்
 கள் இனிமேல் நீங்கள் ஆரணியத்துக்குப்போய் பன்னிரண்டு வருஷம்
 வனவாசமும் ஒருவருஷம் அக்கியாதவாசமுமிருந்துவதால் மறுபடியும்
 எப்போதுமேபோலே உங்களுடைய ச்சியமெல்லாம் பெற்றுக்கொள்ள
 வீரர்கள்

தர்மர்-சபையோர்களுக்குச் சொல்-விருத்தம்

அருள்பெருந்திரோணர்தி ஐயமேபட்டனாரே

மருவுசிறப்பாவுங்கள் மலர்பதமபேரறிபோற்றி

கருதியபெரியோருக்கள கடாட்சம்வைத்தருளவேணும்

விரலியவனத்துக்கேக விட்டயதுதருகுவிடு

வசனம்

ஐயாதிரோணரே அசுவத்தாமரே பீஷ்மமேபட்டனாரே எங்கள் குருக்
 கள்மாரே எங்களை சிறப்பப்பாடிய விதூரமகாராசன உங்களை வாக்கொடு
 சீரணமசாணம் உங்கள் கிருக்கடாட்சம் மீருக்கவேண்டியமகாராசன
 தீர்த்தருப்பேரவருகிறோம் செல்லு கொடுங்கள் பெரியோர்களே

விஷயர்-தரோணர்-அஸ்வத்தாமர்-விதரர்,

இவர்கள்-சொல்-விருத்தம்

மறிகடல்வற்றினால் மகமேறுகுறுகினாலும்
அமைசரும்புவிசாழற்காலு மண்டககளிழந்திட்டாலு
குறையிலுமக்களுக்கா கொருதிகுருவருவதில்லை
குறைவளஞ்செனறுழிண்டு சுமூடவைவருகுவிசே

வசனம்,

மகாசக்திய கந்தரானபாண்டவர்களே இந்தசக்த சாகரங்கள்வற்றிப்
போனாலும் மகமேறுக்கு ஒருசஞ்சலமவந்தாலும் பூமியானதுஆழ்கதி
ப்போனாலும் பிரம்மாண்டகட்கங்கள் இழந்தப்போனாலுமஉகைக்கு
ஒருதன்பமும் வருகிறதில்லை சுமாய்ப்பிய வரூக்களமைந்தாகவே.

சுர்மாசொல்-வசனம்

ஆப்படியேபோய்வருகிறோம் பெரியோர்களே

பாண்டவர்கள்-காட்டுக்குப்போகிறதரு,

இம்-தோடி-தளம் மீசாரம்

பல்லவி.

வனக்திற்பண்ணிரண்டுவருஷஞ்
வாருத்தம்பிரமாரே

சஞ்சரிப்பேழும்

அதுபல்லவி

தொனீத்தசகுனிமாமன்சுழலின்
துரைத்தனமுமகாடு

லகப்பட்டோம்
சுதிற்றோறறுவிட்டோம்வனத்

சரணககள்

எம்மாலேயாதொன்று
எழுதினதாகப்பிப்
தமமாலொன்றுமில்லை
தாழ்வுஞ்சிலதகாலும்
பங்குமபுக்காளியாய்ப்
பாசொல்லாமலிட்டுத்
கொக்கலர்மலைமகுட

குறைபுஞ்சிலதகாலும்
மனைவர்க்கிதுமெத்த
வருத்தப்பட்டபேர்க
இன்னமின்னந்தயொண்ணுவ
என்றைக்கமாலவனிரண்டு

மாருமோ-ஆயன்
போருமோ
யெவர்களுக்கானாலும்
வழவுஞ்சிலதகாலம-உனத்
பிறந்தோமே-இந்தப்
தற்கதாயே
மன்னவருக்கும
நிலையுஞ்சிலதகாலம-வனத்
தொலையோ-இந்த
விலையோ
தென்னபதி
பாதமேகெதி-வா.

விருச்சம்-இராகம்-முகாரி.

தரியராப்பாண்டவாளு உணக்கினிற்சென்றுகாணும்,
 ஆரியதேர்ப்பிரண்டாண்ட அக்கினியாதவாசன செப்துஞ்
 துரியனாகினைக்கொன்று துரோபதைசமீகராக
 மருவியதர்மராசன் மருடரபிஷேகக்கொண்டார்

ஆசிரிய-விருத்தம்,

தாளத்திகம்மதி தலையிற்சூடுந்
 தற்பானும்செவ்வநதி நாதர்வாழி
 மாளத்துரோபதையின் கம்புக்காக
 மலரடியில் இயற்றமிழும்வாழி
 மீளாதகரகமுற்று துரியனோரை
 மெய்கடுகெகப் பேர்க்களததில்வென்றுவாழி
 நீளத்துயரகற்றி யஞ்சவர்க்கு
 நிகரில்லாவரசளித்த நெடுமால்வாழி
 கார்வாழிககிராமதியி னுடுக்கள்வாழி
 கற்புடையதுரோபதையாள கணவரைத்து
 பேர்வாழிபெரியோர்கள் தானுமவாழி
 பேசிடும்சாஸ்திரக்களறம பெருகவாழி
 ஊர்வாழி புரையம்பதியுமவாழி
 உற்றதேர்விவேகவிளக்கதுசுகக்கூடம்வாழி
 ஞர்வாழிபாகவதர்கள் தானுமவாழி
 இதைப்பதித்தனமுமலைபிள்ளையவர்என்னுளும் வாழிவாழி

ஸ்ரீமகாபாரதவிலாசம்.

சூது-தகிலுரிதல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணசகாயம்

முற்றிற்று,

MAHAMAHOPADHYAYA
 DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
 TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41.

